

கஸ்கி

KALKI

13-12-1970

40 காசு

உங்கள் குழந்தை நலமாய் வாழ...

நல்ல கண்பார்வை
மீட்டின் ஏ நல்ல கண்பார்வை
தருகிறது. 1 மல்பூன் சரீப்
மினிடெக்ஸில் பொதுமான் அளவு
மீட்டின் உள்ளது.

**ஆரோக்கியமான
இரத்தம்**

சரீப் மினிடெக்ஸில்
ஆரோக்கியமான இரத்தம்
பெருவதற்குப் பொதுமான்
இரும்புச் சத்து உள்ளது.
இது வளமும் சென்னுக்கு
கத்தியாவசியமானது.

உறுதியான எலும்புகள்
மீட்டின் ஏ எலும்புகள் உறுதி
படைய சரீபும். 1 மல்பூன்
சரீப் பிஞ்சுக் கனியம் பொதுமான்
அளவு மீட்டின் உள்ளது.

**உங்கள் குழந்தைக்குத் தருவீர்
மினிடெக்ஸ்®**

ஒரம்பலன் அளிக்கும் டாஸரீக்—
கனாக்ஸேஸ் தயாரிப்பு!

மினிடெக்ஸ்டுக், நாள்தோறும் 1 மல்பூன்
ஆரஞ்சு கமலயுடன் சரீப் மினிடெக்ஸ்
உங்கம் குழந்தைக்குத்தந்தால், வளம்
வீதங்களில் ஆரோக்கியப் பதுகாப்பு
கிடைக்கும்.

170 மி.லி.....ரூ. 3.69
340 மி.லி.....ரூ. 6.27

வரிசை தனி

கனாக்ஸேஸ்

CHM-3-172 Tam

குழந்தை
மீட்டின்—
தருவீர்
ஆரோக்
கியம்

இப்போது
புதிய
தோற்றத்தில்!

**ஸர்ஸோதிக்
மெர்மீயும்டு
கேஸ்டர் ஆயில்**

பாட்டுக்கடவான பழமரத்
கேசரத்தையும் பனிவகைக்கும்
காசம் குளுதும் கேசரத்தை
எடுப்பாக எழிலோங்கம்
செய்யும்.

பட்டுப்போன்ற பழையும் கேசரம்...
ஒளிக்கிறும் எழிலோங்கும் கேசரம்...
ஆரோக்கிய கருமணம் தீரும் கேசரம்...
காசம் குளுதும் எடுப்பாக விளங்கும்
செய்கிறதும் ஸர்ஸோதிக் மெர்மீயும்டு
கேஸ்டர் ஆயில்.

ஸர்ஸோதிக் ஆயில்
மென், பம்பாய்.

[செய்து 1944 12/12]

உங்கள் கம்பிக்கைக்கு
உரிபது டீலர்ஸ்

**நீங்கள் தேடிப்
பணம் சேர்க்கும்
வரையில்
வியாபாரம்
காத்திராது!**

**நீங்கள் லாரி
வாங்குவதற்கு
கந்தரம் பைனான்ஸ்
உடனடியாகப் பண
உதவி செய்கிறது**

தொழிலில் ஈடுபடும் சம்பாதிக்க
உங்களுக்கு உடனடியாக ஒரு லாரி
தேவை. தாமதிக்க இயலாது.
கந்தரம் பைனான்ஸ் உடனடியாகப்
பொருளுதவி தீர்வளித்து, நீங்கள்
முன்னர் செலுத்தியதைக் காட்டிலும்
குறைவான மூன் பணம்: 36
மாதங்களில் கலப்புகைத் திட்டமிடிக்
செலுத்தும் வகையில் கவர்ச்சியான
நூயர் பாக்டெஸ் விவரம்; கலப்பத்
தயானையில் இன்ஷூரன்ஸ் பிரியியம்
செலுத்துதல்; உங்களுடம் ஏற்கெனவே
உள்ள வண்டிகளின் எட்டின்
பேரிலும் உடப் பொருளுதவி; இவை,
உங்களுக்கு உதவி செய்ய சேவகன்

அளிக்கும் சலுகைகளில் சில. 1988 ஆம்
ஆண்டில் 3000க்கு மேற்பட்ட
ஈடுபத்தர்கள் செய்திருக்கிறோம்.

கந்தரம் பைனான்ஸிடம் நீங்கள் ஈடுபத்தம்
செய்யும்போது, டீலர்ஸ்களின் ஒப்பந்த
ஒழுங்கினைத் பணியும் உங்களுக்குக்
விடைக்கிறது. அதுபற்றி ஆண்டுகளாக
உலகப் போக்குவரத்திலுள்ள எங்கள்
அனுபவத்தால், பல வரிக் காரர்களின்
ரேக்கோகளைக் கண்டு உணர்ந்துள்ளோம்,
எந்த டீலர்ஸ் ஆகிலும் நீங்கள்
தொடர்புடையவர்களுக்கு பண உதவிபெறலாக.

கந்தரம் பைனான்ஸ் விரிபெட்
37 மவுண்டு ரோடு, சென்னை 6

கைகொடுக்கும் கரம் பாங்க் ஆஃப் பரோடாவில் சேமிப்பது ஒரு பாதுகாப்பு!

உங்களுடைய பணத்தை பாங்க் ஆஃப் பரோடாவில் சேமிப்பது உங்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்பு. உங்களுடைய பணத்தை பாங்க் ஆஃப் பரோடாவில் சேமிப்பது உங்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்பு. உங்களுடைய பணத்தை பாங்க் ஆஃப் பரோடாவில் சேமிப்பது உங்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்பு.

பாங்க் ஆஃப் பரோடா

பாங்க் ஆஃப் பரோடா

பாங்க் ஆஃப் பரோடா

பாங்க் ஆஃப் பரோடா

1956-57-58

லிப்டன் ரூபி டஸ்ட்

தூள் தேயிலைகளில்
ஒப்பியர்வற்ற மன்னன்

போட்டி களில் வெட்கமாகக் கிட்டுகிற தேயிலை.
உலக மிதத்துடன் கிடைத்த ரூபி-இதுவே ரூபி டஸ்ட்,
தூள் தேயிலைகளில் ஒப்பியர்வற்ற மன்னன்.
ரூபி டஸ்ட் சிக்கனமானதும் கூட. மற்றெந்த தூள் தேயிலையையும்
விட அதிக அளவு கோப்பைகளைக் கொடுக்கிறது.
இன்றே ரூபி டஸ்ட் பாக்கெட் ஒன்று வாங்குங்கள்.

லிப்டன் டீஸ் 15000

LBDC-37 AM

இந்திய இன்ஸ்டிடியூட்...கரு...	— 7
ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்	— 8
முதல்திருவர்கள் முதல்வர்	— 9
எடைகைக் குறைப்பது எப்படி?	— 11
கவங்கள் கொதிக்கட்டும்.....	— 12
பொன்னியின் செல்வன்	— 17
ஆட்டப் புரு	— 28
ராஜாஜியை	— 30
கிதம்பு ரகசியம்	— 34
ரகுபதி ராகு	— 37
காலிக்னக	— 38
பொராட்டங்கள்	— 46
காதல் துதுவன்	— 57
சீழ்வாஸத்துச் செம்மை	— 60
கத்தன் துதிச் சித்து	— 69
அலரில்லாமல் தாலில்லை!	— 71
இருதும் ஒலியும்	— 73
வட்ட மேளது	— 80

சுர்த்திசக திபம் - (அட்டபட் பட்டம்) - ஆசு.பி.எல்.மணி

கல்கி
ஷாருளட்கம்

"கல்கி"யில் வெளி
வரும் கருதகளில்
உள்ள பெயர்கள் எல்
லாம் சுற் ற ன்
பெயர்களோ சம்பவக்
கரும கற்பனையே.

கல்கிக்கு வரும் கருதகள், கட்டுரைகள், கவிதைகள் முதலானவற்றில் பிரசுரத்
திற்கு ஏதேனும்பாதுவை. போதிக தபால்தலைகளுடன் கூடிய முகவரியிட்ட
உருவோடு சுர்த்திசகத் தால் அக்ஷர்போது திரும்பி அனுப்பப்படுகின்றன.
போதிக தபால் தலைகளுடன் 'வராத கருதகள், கட்டுரைகள், கவிதைகள் பற்றி
இக் காலிக்னகம்' போதுப்பிற்புத்ததில்லை.

யாவரும் விரும்புவது

அசோகா

சுகந்த பாக்குத்தூள்

இந்திய இன்ஷூரன்ஸுக்கு நூருண்டு

ஆயுள் இன்ஷூரன்ஸ் தொழில் இந்தியாவில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு நூருண்டு ஆகிறது. அத்தொழில் நன்கு பெருகி வளர்ந்து வளம்சேர்க்க வாழ்த்துகிறோம். நம் நாட்டில் இன்ஷூரன்ஸ் அடைந்துள்ள வளர்ச்சி, அதன் செயல் முறை, அது புரியும் சமூகப் பணி முதலிய அம்சங்களைக் கவனித்தால், அதைப் பற்றி விசேஷமாகப் பாராட்ட எதுவுமில்லை.

ஆரம்ப காலத்திலிருந்து பாரதம் சுதந்திரம் அடைவதற்கு முன்பு வரைகூட இன்ஷூரன்ஸ் தொழில் மத்த கதியில் தான் நடந்து வந்தது. நகரங்களில் மட்டுமே இதற்கு ஆதரவு கிடைத்து வந்தது. சுதந்திரத்துக்குப் பின்பு, இத்தொழில் வேகமாக வளர்ந்து பல புதுக் கம்பெனிகள் தோன்றின. போட்டா போட்டி இருந்ததால், தொழில் நிறமக்கும் வளர்ச்சிக்கும் இடமிருந்தது.

இந்தச் சூழ்நிலையில் ஆயுள் இன்ஷூரன்ஸ் தேசிய உடைமையாக்கப்பட்டது. அதன் பின் இத்தொழில் மூன்று வகையில் முன்னேற்றம் காணக் கூடும் என்று மக்கள் எதிர்பார்த்தனர். இந்நூல் கிடைக்கக் கூடிய பாதுகாப்பு மென்மேலும் அதிகமான மக்களுக்குக் கிடைக்கலாம்; பாலியி எடுத்துக்கொள்ளுவதற்கு ஆகும் தவணைக் கட்டணங்கள் படிப்படியாகக் குறையக் கூடும்; மக்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்படும் பிரீமியத்திலிருந்து வீட்டு வசதி போன்ற மக்களுடைய அவசியமான தேவைகளுக்குக் கடன் உதவி கிடைக்கும் என்றெல்லாம் மக்கள் எண்ணினர்.

சிராம மக்களிடையே இன்ஷூரன்ஸ் பாதுகாப்பு விரிதாவு பரவியிருந்தாலும் இன்னமும் நாட்டுப்புறத்தில் இதற்கு வரவேற்பு குறைவே. மக்களின் சராசரி வயது உயர்ந்துள்ளதால் பிரீமிய விகிதம் கணிசமாகக் குறைவதால் வேண்டும். ஆனால் அப்படி நடக்கவில்லை. தவிரவும், ரூபாயின் மதிப்பு குறைந்து கொண்டே விகுப்பதால், இருபது இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் இன்ஷூர்

தொகையைப் பெறும்போது அதன் உண்மை மதிப்பு ஒன்றுக்குப் பாதி, கால் என்று குறைந்துபோவதுமக்களுக்கு இதில் உற்சாகத்தைக் குறைக்கிறது.

போட்டியின்றி ஏகபோக உரிமை புடவ் இத்தொழில் செயல்படுவதால், பிரீமிய விகிதங்கள் நிபாயமானவை தானா. நிர்வாகச் செலவுகள் சிக்கனமானவைதானா என்றெல்லாம் ஒப்பிட்டுச் சொல்வது முடியாது.

சதாப்தி ஆண்டில் முடிபுத்த இன்ஷூரன்ஸ் பாலிகைகளுக்கான தொகை பாலிகைதாரர்களுக்கோ, அவர்களது வாரிசுகளுக்கோ 80 சத விகிதம் இன்னும் கொடுபடாமலிருப்பது வருத்தத்தக்கது.

ஆயுள் இன்ஷூரன்ஸ் பிரீமியம் வசூல் மூலம் திரட்டும் பெருவாரியான பணம் லாபமற்ற சர்க்கார் தொழில் நிறுவனங்களிலும், அரசாங்கம் எழுப்பும் கடன்களிலும் குறைந்த வட்டிக்கு முதலீடு செய்யப்படுகிறது. அதிக வருமானம் கிடைக்கக்கூடிய தனியார் தொழில்களின் பங்குகளிலும், கடன் பத்திரங்களிலும் குறைந்த தொகையே விடுமுதல் ஆகிறது. மக்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்பட்ட தொகையைத் தர்ம கர்த்தா நிலைமையில் மக்களின் நன்மைக்காகப் பயன்படுத்த வேண்டியது முறை. "யோக சேகமம் வஜ்ஜாய்ஜஹம்" என்பது எஸ். ஐ. வி. வி. பிரமாண வாசகம். ஆனால் நடைமுறையில் இரண்டையற "சர்க்கார் தொழிலின் யோகசேகம்"த்தை மட்டுமே எஸ். ஐ. வி. கருத்தில் கொண்டு செயல்படுவதாகக் காண்கிறது.

இப்போது ஆயிரம் கோடி ரூபாயாக உள்ள இன்ஷூரன்ஸ் பாதுகாப்பு வரித்த சுதந்திர நாட்டாயிரம் கோடி ரூபாயாக உயர்த்த இவக்கு வைத்துள்ளனர். இந்த இலக்கை அடைய இன்ஷூரன்ஸ் கார்ப்பரேஷன் செயல்படும்போது மக்களுடைய உண்மையான நலனுக்கு ஏற்பட்ட இன்ஷூரன்ஸ் என்பதை அது நினைவில் வைத்திருக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம்.

ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்

தேசிய ரீதியில் நாம் முன்னோற வேண்டுமானாலும் நம் ஓட்டியுள் பொதுவான ஒரு தொடர்பு மொழியிருக்க வேண்டும்; இது ஆங்கிலமாகத்தான் இருக்க முடியும்; தமிழ் அல்ல; இத்தொடர்பு மொழியில் நம் ராஜ்யத்தவர்களுக்கும் தேர்ச்சி பெற்றுத்தான் நாம் வளமுடையது - இந்த உண்மையில் நமக்கு உறுதியிருக்காமல்தான், நாம் செயல்பெறமுடியாத காரணம் ஆங்கில மூலத்தை அடையுத்தி செயல்படுவது என்பதுதான்.

வெறும் ஆங்கிலத்தில் ஒரு மொழியைப் புகட்ட முடியாது. நமது தாய்மொழியை மூல மதிரை செய்த மொழியாகவும் மத்தியமான விஷயங்களில் குறித்த பாடங்களில் மூலம்தான் உதர்த்த முடியும். ஆங்கிலத்தைக் கல்வித் திட்டத்தில் அது இன்று பெற்றுள்ள இடத்திலிருந்து அகற்றாமல் நமது தாய் மொழி வரிசைய அடையுத்தி செயல்படுவது, அப்படித்தான் செயல்பெறும்.

தமிழ்த் தாய் மொழியின் தேசிய மொழி வாகவும் ஆட்சி மொழியாகவும் ஆக உறுதி கொள்வதற்குப்பதற்கு, தமிழ் வழுக்காத ராஜ்யங்களிடையே பரஸ்பரம் தொடர்பு செய்து, அவை தனித் தனியே பிரத்தியேகமாகவும் என விரும்புகின்றனர். இதனால் இந்த ராஜ்யங்கள் தங்களுக்கும் பிரதேச மொழியில் மட்டும் வாய்ப்பு செய்துவருவதைக் கவனிக்கின்றனர். இந்த ராஜ்யங்களில் மாணவர்களிடையே தாய்மொழி என்ற வேலையைப் போட்டு, அவர்களை பரஸ்பரம் தொடர்பு கொள்ளாமல் இருப்பதற்கு தமிழ் ஆதரவாளர் உதவியே செய்கிறார். இவ்விஷயத்தில் நிறு அருளுதிரியும் அளவுதான் போதிய விழிப்புடன் இங்கு எனக்குத் தெரிகிறது. தமிழ் தேசியர்கள் வெளிப்படக் கூடாதுமே இருக்கும் குழப்பங்கள் சத்திவுடன் எதிர்த்து நம்முடைய கல்வித் திட்டத்தில் தொடர்பு மொழி உருவத்தான காரியங்களில் செய்தாலே அது முடியும்.

தாய்மொழியின் வளர்ச்சிக்குரிய மேற் கொள்ள வேண்டிய வழி வேறு; ஆங்கில அடையுத்திக்கு செயல்பெற வேண்டியது வேறு. தாய் மொழியின்போன்றே மாணவர்களுக்குத் தேவிய்துதான். அதில் அவர்களுக்கு அன்புதாரம் இருக்கிறது. ஆங்கிலத்தில் விஷயம் இதுவரை.

எருக்கமான் கொள்ளும், உயர் கல்வியில் போதனை மொழியாக உயர் ஆங்கிலத்தில் உதாரணத்தைக் குறைப்பது தற்போதுக்கு உபயோகம். ஆங்கிலத்தை உயர் கல்வியில் பயிற்றுமொழியாக வைக்காமல், அதை உபயோகம் போதித்து மாணவர்களுக்குத் தேர்ச்சி உண்டாக்கலாம் என்று நினைப்பது தடைமுறையில் படுதோன்றியுமே.

★

தமிழக முதல் மத்திய மத ராஜ்யத்தில் இது தவிர்த்து, வெளிவருகிற ஏதாவது செயல்படுத்தத் திட்டம் வைத்திருக்கிறார். இதற்கு அநிவாரம் வழங்கும் விதத்தில் சட்டசபையில் மறுவிலக்குச் சட்டத்திற்குத் திருத்தம் திறமேற்பெய்தல். இதனால் ராஜ்யத்தில் மறுவிலக்கு பாதிக்கப்பட்டது என்றும், சர்க்காரின் வகுமானத்தைப் பெருக்குவதற்கே இத்திட்டம் என்றும் முதல் மத்திய மெய்யாகவே தம்புலி.

தற்கே இத்திட்டம் என்றும் முதல் மத்திய மெய்யாகவே தம்புலி.

ஆனால் இது தவறான எண்ணம். தமிழகத்திலிருந்து தவிர்த்து அதுவும் மது பிராந்தியிலிருந்தும், கண்டாத்திலிருந்தும் இறக்குமதி செய்வதும் மதுவாடகை போட்டியிட்டாக வேண்டும். இதைப் போட்டியில் அது படுதோன்றியே அடையும் என்ற நினைக்கிறேன். இதனால் தற்போதான ஏற்பாடுமேயன்றி, காபம் உண்டாகாது எனக் கருதுகிறேன்.

விவரமாக ரீதியில் இங்கிலாந்து காபத்தையும் பார்க்க ஒருபுறமிருக்க, நம் ராஜ்ய மக்கள் மது அருந்தவாகாது என்று சட்டம் செய்வதன் நாம், மத்திய மது அருந்துவதற்காக மது உற்பத்தி செய்வதற்குத் தார்க்கிய அடிப்படையில் சமாதானமே சொல்லத்தக்கது. இதனால் நம் ராஜ்யத்தில் மது விலக்குச் சட்டத்தை மீறி தடப்பதற்குச் சமஸ்தம் காப்பும் அதிகமாகும். திருத்த மசோதாவைச் சட்டசபையில் எதிர்த்தவர்கள் சேர்த்தே சர்க்கார் ரீதியிலும், தீர் அடிப்படையிலும் சர்க்கார் ஒரு பெருந்தவறு செய்து விட்டது.

சட்டத்தைத் திருத்தி மது உற்பத்திக்கு அநிவாரம் பெற்றுவிட்ட போதிலும், உத்தேசத் திட்டத்தைக் கவிழ்க்கவே முறை. ஆப்பிள், திராட்சை முதலியவற்றிலிருந்து நாம் மது தயாரிக்க முடியாது, எனவே, நமக்கு அவசியமான தானியங்களிலிருந்து அருமியிலிருந்துதான் மது காப்பச் செய்கலிருக்கும். காபம் கெட்டுக் கெட்டு தவறான எண்ணத்திற்கு உணவுப் பண்டத்தை இங்கிலாந்துப் போருவாகக் கெட்டுவதில் மதுவாடகை தவறும்.

★

இந்தியா அரசின் விருத்தி உண்டியில் தோன்றிய தவிமுறையானது நம் சமூகவியல் கதம்பவந்தத்தாக்கிவிட்டது. குவியான சாப்பாடு, திராட்சை, நாரம்பட்டிகள், நாரம்பட்டி தூங்கும் தாவம் இவற்றிலிருந்து இவ்வாறு மக்கள் திருப்தி அடைந்து விடுகின்றனர். துணித்து செயல்படும் இவ்விருத்திக்கு அளவுமே பெறும் உதரகம் போல் விட்டது. எவ்வாறு பதிவோல் விட்டது என்ற முடியு கட்டி, என நடத்தாதுமே போதிலுக்கும் மனப் போக்கு வளர்த்து விட்டது. இதிலிருந்து வளர்வதும் சேர்த்து சேர்த்துச் சித்தப் பண்டமே அருமத்தில் ஆற்றி விட்டது. நம்முடைய கிழக்கில் உபரித்த சத்தியசெய்க்கை மறைந்து விட்டது. வயது வந்தவர்களை வாகவருப் போட்டுப் போடும் 'மக்கள் சர்க்கார்' அமைத்ததன் தவிர்த்த முடியாத அங்கம் இது. நம் வளத்தைத் திராட்சை செய்யும் பாங்கும், செயல் துணிவுப் பீண்டும் தோன்றுமா எனப் பிராந்தியப்போம்.

நாம் புயம்பம் தத்துவக்காரனாகிவிட்டோம் என்று தோன்றும். ஆனால், ஒருவர் நம் வளம் தான் முழுமையையும் கொடுத்தும் பெற்ற போருக் கொண்டுப்படுவதில் - அடிவானத் திட்டம் ஓர் ஒளிக்கேள்விக் கண் முடியாத தீவிரமையில் - புயம்பவது தவிர வேறு என்ன செயல் இருக்கிறது?

முதறிஞர்களில் முதல்வர் எம்.ஸி.சாக்ளா

‘ராஜாஜி’ என்றால் இந்தியாவில் எல்லா மூடாமுடுக்குகளிலும் தெரியும். நம்முடைய நாட்டிலுள்ள அரசியல் அறிஞர்களில் அவரே முதன்மை வந்தாவம் பெறும் முதறிஞர்.

தரதிருஷ்டவசமாக இன்று ராஜாஜி அறிந்த வலதுநர்கள் வேகு விரை நம் நாட்டில் இருக்கிறார்கள். நம் பொது வாழ்வில் உள்ள பெரும்பாலோர் அப்பட்டமான அரசியல்வாதிகளே. அவர்களுக்குச் சய முன்னேற்ற வாய்ப்பி வேயே கண். ஏதேனும் ஓர் அத்தல்தைப் பெற்று, அதை விடாமல் பிடித்துக் கொண்டிருப்பதிலேயே இவர்களுக்கு நாட்டம். இன்று போகவே எதிர்க்காலம் தங்களுக்குப் பிரகாசமாக இருக்குமா என்பதிலேயே அவர்களுக்குக் குறி.

இவ்விதம் தனது எதிர்க்காலத்தை எண்ணுமல் தோத்திக் - தோ வக்கை - எதிர்க்காலம் ஒன்றிலேயே அவைரததும் கருத்தைச் செதுக்கி வருபவர ராஜாஜி. நிகற்காலத்தை மட்டும் பாராமல் எதிர்க்காலத்தில் கடுபாடு கொண்டிருப்பதே அவரது மையமான பணி.

பெளதிகமாகப் பார்த்தால் அவர் முதுமை எய்திவிட்டார். ஆயினும், அவர் உடல் நலம் குன்றியிருப்பது அபூர்வமே. நிர்ணயமான நிபதிகளைக் கொண்டவர்; வேண்டாத வழக்கம் எதுவும் அவரிடம் கிடையாது. செய்யும் செயல்களத்திலும் அவர் கண்டிப்பாவ ஒழுகுகைக் கடைப்பிடிப்பவர். இது தான் அவரது ஆரோக்கியத்தின் காரணம். பெளதிக பலம் இப்படி எனில், மனோபலத்திலோ அவர் மும்பது சயதுக்காரரைப் போல் கதுகறுப்புடனும் விழிப்புடனும் விளங்குகிறார். மிகவும் நிக்கலான பிரச்சனைகளையும் எளிதில் துரிததற் செல்லும் அதி கூர்மையான அறிவு அவருடையது.

நான் லண்டனில் ஹைகமிஷனராக இருந்தபோது அவர் என்னைகு தங்கிய இரண்டு அல்லது மூன்று திவங்கள் என் நிகைவில் புகழமயாக உள்ளன. அவருக்கு எந்த விஷயத்தைப் பற்றியும் ஆராய்ந்து அறியும் ஆவல் இருப்பதையும், குழந்தை போல் அவர் கூட்டிய ஆர்வத்தையும் கண்டேன். அவர் அதற்குமுன் இங்கிலாந்துக்குச் சென்ற தில்லை. என்னும். அவர் ஆங்கில இலக்கியத்தில் ஆழத் தினைத்தவர் அல்லவா? எனவே, அவர் யுக்கன்ன், அல்லது தாக்கரேயின் நூல்களைப் படித்த

தறித்த தெருக்கள், கட்டடங்கள் இவை எங்கு உள்ளன என்று என்னிடம் விசாரிப்பார். அதுதான் எனக்கு அவருடன் ஏற்பட்ட முதல் தொடர்பு என்று என்னு கிறேன். அவரது எளிமைமையும், அவர் பழகும் மூன்றையில் இருந்த ஆகர்ஷணத் தையும், அவரது உன்னுறியிருந்த நேர் மையமையும் கண்டு அவரிடம் மிகுந்த பாசம் கொண்டேன்.

தான் மத்திய மத்திரி சபையில் செருவதற்குச் செ நான் முன் சென் கைக்குச் சென்றிருந்தேன். அப்பொது ராஜாஜியைச் சந்தித்தேன். அவர் என் லிடம். “நீங்கள் பொது வாழ்வில் கைரவமான பெயரை உண்டாக்கிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். அதற்குப் பங்கம் உண்டாகுமாறு ஏதும் செய்யாதீர்கள். அவசியம் ஏற்பட்டால் இதற்காகப் பதனிலை ராஜிநாமாச் செய்யவும் தயா ராக இருக்க வேண்டும்” என்றார். நான் பிற்பாடு மத்திரி சபையிலிருந்து விவரும்பொது ராஜாஜியின் இந்த உப தோத்ததை மனத்தில் கொண்டிருந்தேன்.

தமக்கு நல்லுரை கூறவும், வழிகாட்டி யும் வர அவர் பணி பல ஆண்டுகள் வாழ் வார் என நம்புகிறேன். நம்முடைய அகாலவரது இளைஞர்கள் விரி அவரைப் பிற்போக்குவாதி என என்னுமிருர்கள். ஆனால் உண்மையில் நம் நாட்டில் நடக் தும் விவகாரங்களாகக் கண்டு, அதனால் வருத்தி நெஞ்ச புண்டாடுகி, எதிரிடை நடவடிக்கை மேற்கொள்கிறார் என்பதே உண்மை.

மறைத்துவிட்ட ஒரு தலைமுறையைச் சேர்த்தவர் அவர். இன்றுபனர் ஸைவிட்டு விட்ட இடச்சியங்களையும் கொள்கை களையும் கடைப்பிடித்த தலைமுறை அது. இன்று நாம் எங்கே செளகியமே என்று நமக்கு உணர்க்கி. அதற்காகத் தேசம் செதுக்த வேண்டி; விருக்கிற அபராதத் தையும் புரிய வைத்து, நம்மைத் திருத் தும் அவர் இன்று அவசியத் தேவை.

ஐடெக்ஸ்

அழகு சாதனங்கள்

ஐடெக்ஸ் கண்ணாடி
ஐடெக்ஸ் குங்குமம் பெஸ்ட்
ஐடெக்ஸ் குங்குமம் பெஸ்ட் 1 & 5
ஐடெக்ஸ் மித்தி சாந்து
ஐடெக்ஸ் மித்தி ஸ்பெஷல்

ARAVIND LABORATORIES

P. B. 1415, MADRAS-17

புதிய

மக்ளின்ஸ்

தே-ப்ரஷ்
எவ் வகையிலும்
சிறந்தது

அதிக
விழுந்
தவிரிவு

சாதிபாவு
பட்டை-
விழ்
தெய்து

இரு-
கண்ணாடிக்
குங்குமம்

அவ்
தெய்து

பட்டைமீசைக்
குங்குமம்

மக்ளின்ஸ்

-காணக் கண் கவரும் தே-ப்ரஷ்

இந்த ஆண்டில் பத்து பவுண்டு எடை கூடி விட்டது என்று கூறியவர் பட்டு உணவகக் குறைபாடுகளைத் தீர்க்கிறீர்கள்.

பார்க்கப் போனால் பத்து பவுண்டு ஏறியிருக்கிறது என்றே என்று நீங்கள் ஏற்கொள்ளப்பட வேண்டும்! ஏனெனில் இந்த ஓர் ஆண்டில் உமார் அரை டன் முதல் ஒரு டன் வரை எடை ஆகவே உணவுப் பொருள்களை ஏன் பாணியாகவும் நீங்கள் அருகிட்டு விடுகிறீர்கள்!

நீங்கள் சாப்பிட்டதில் ஒன்று சந்தேகமாக வில் அளிக்கப்பட கொடுப்பதாகத் தங்கினீர். இருக்கிறது. ஆயினும் இதை ஏன் நீங்கள் இழக்கவே விடுகிறீர்கள். இதைச் சாதிக்கவாந்தான், வெளிக் கு

வாரண்டு வாய் உணவகக் குறைபாடு சாப்பிடுவதில் மூலம். அதாவது ஆண்டு முழுதும் இப்படித் குறைபாடு சாப்பிட்டு இரக்க வேண்டும்.

பவுண்டு ஒரு வாரத்துக்குள்ளே அல்லது இரு வாரங்களுக்குள்ளே எடைவைக் குறைக்க வேண்டிய நிர்ணயம் ஏற்படுகிறது. குவியல் சண்டை வீரர்கள், பத்தியக் குதிரை ஒட்டும் டிராக்மிக்ஸ், போன்றோர் ஒன்றிரண்டு மணி நேரத்தில் எடைவைக் குறைத்துக் கொள்ள விரும்புகின்றனர். நம்முடைய உணவகத்தைச் சிந்தவுங்கள் மூலம் அவர்கள் இதைச் சாதிக்கின்றனர். உடலில் நீர்த் தாக்கு பாகம் வெறும் நீரேயானதால் இவ்வாறு எடைவை இழக்க முடியும்.

ஆனால் இது உண்ணாவாக இனிப்பது ஆகாது. பழையபடி உண்ணவும் பாணிய் அருத்தவும் ஆரம்பித்தால் மறுபடியும் எடை கூடி விடுகிறது.

நிறுவனமே இரக்க நீங்கள் ஒன்று, குறைத்துச் சாப்பிட்டு வேண்டும் அல்லது அகிலமாகத் தேவப்பயிற்சி செய்ய வேண்டும். இவற்றில் ஏதைச் செய்யு? போஷாக்கு நிபுணர்கள் போஷிச் சொல்வார்கள்.

அவர்கள் உடலில் ஓர் இயந்திரமாகப் பாவித்து, இது எவ்வளவு உணவுக்கு உடலில் எரிபொருள் இவற்றுக்குத் தேவை என்று கணினிச் சண்டைக்குப் போடுகிறார்கள். பவுண்டு உணவுப் பொருள் கணினி கணினி மதிப்பையும் கணிக்கிறார்கள்.

நீங்கள் தூங்கும்போது மணிக் கு அறுபது கலோரி சக்தி செலவாகிறது. விட்டு வேலை செய்கையில் 150 கலோரி; தாண்டியும்

எடையைக் குறைப்பது எப்படி?

ஆடுமப்போது 340 கலோரி - இப்படி கணிக்கிறார்கள். அகிலமாக உடலுணவுப் இவ்வாறு மணிதம் ஒரு நாளைக்கு உமார் 1500 முதல் 3000 வரை கலோரி சக்தி செலவழிக்கிறது. ஆகவே இந்த அளவுக்கு அகிலமாக அவன் ஒரு நாளைக்கு நூறு கலோரி உட்கொண்டாலும் போதும். வாரத்துக்கு ஒன்று அல்லது என்று விதித்ததில் எடை கூடும். ஒரு வாரத்தில் இரண்டு பவுண்டு எடைவை ஒருவர் இழக்க விரும்பினால் அவன் என்னும் உணவைப் பரிமாறக் குறைத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

இதைவிடத் தேவப்பயிற்சி செய்வதேமேல் என்று நினைக்கிறீர்கள்? ஒரு நாளைக்குப் பத்து நிமிஷங்கள் இடையெயி விடாமல் இரைக்க இரைக்கக் கடுமையான தேவப்பயிற்சி செய்தால் நூறு கலோரிசை இழக்கலாம். இது கஷ்டம் என்று சொன்னாலும் திரும்ப இரண்டு மூன்று ஓட்டை அல்லது தாது மூலம் விருப்பமாக நடக்கவோ வேண்டும்.

சிரமப்பட்டால் இரக்க முடியுமா?

சில மருத்துவர்கள் உண்டு. எல்லாம் ஆபத்தானவை. இவை தேவக் அதிகக் கலோரிசை இழக்க வைக்கின்றன. பச்சை வீரட்ட ஒரு மாத்திரை இருந்தால் சௌகரியம், ஆனால் திருப்பிச் சௌகரியம் மாத்திரை ஏதும் இருக்குக் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை, இவ்வாறு.

இன்னும் ஒரு வழி இருக்கிறது. உடல் உண்ணத்தை ஒரு நிமிஷம் வைத்திருக்க உணவுச் சக்திதான் பயன்படுகிறது. ஆகவே நன்னீரைக் குடித்து இரக்கலாம். வாரத்துக்கு ஒன்று அல்லது எடை கூடாமல் தடுக்க ஒரு நாளைக்கு ஒரு காலம் விடம் தண்ணீர் குடிக்க வேண்டும்! அதாவது வழக்கமாக நீங்கள் குடிக்கும் பாணியைத் தவிர இந்த ஒரு காலம் தண்ணீரைப் குடித்து வெண்டும்! முடியுமா?

— உணவகக் குறைபாடு

படம்:

உணவுக் குறைபாடுகள்: மேற்கு குறைபாடுகள்: சேர்ந்த ஓட்டம் முதலானவை இவ்வகை பொருள் உயிர் வேலை தாமதமாகியும் உணவாக ஆக வரவில்லை.

- டி. பி. எஸ்.

இதே நேரத்தில் பாய்வர்களுக்கும் அனாதையோடும் இரக உபகரணங்களும் இங்குமறி செயல் வேண்டிய அவசியம் இவ்வாறு பொய்விட்டதாக அப்பதாட்டுச் சொல்லணி பெருமளவு மிச்சமரபிவது இத்தியோவுக்கு. சர்க்கார் துறையில் தமக்கும் பழக்கமான ஒரு திவிக்கு விதிவிலக்கான இந்த ஸ்தாபனம் தமிழ் நாட்டில் இருக்கிறதே. அதற்குத் தமிழ் மரபான இரு செஞ்சுண்டாத்தி திவ்யம் தாய்க்கிச் செப்புப் பணி புதிதிலுரே என்ன தாய் நிபாயமான பெருமை அடைவதாய்.

திருச்சி பாய்வர் தொழிற்சாலைக்கும் தாய் துறத்ததும் அகம் எவ்வகை மூடியாத வித்திரணமும் மாபெரும் கட்டிடங்களும், இயந்திரங்களின் கன பரிமாணங்களும் அவை தயாரிக்கும் பொருள்களின் பிசும்மாண்ட மான வடிவங்களும் தம்மைப் பிரமிப்பில் ஆழ்த்துகின்றன. சிதில தொற்றத்தைய மனிதர்விடம் மட்டுமே இங்கு காண்கிறோம்.

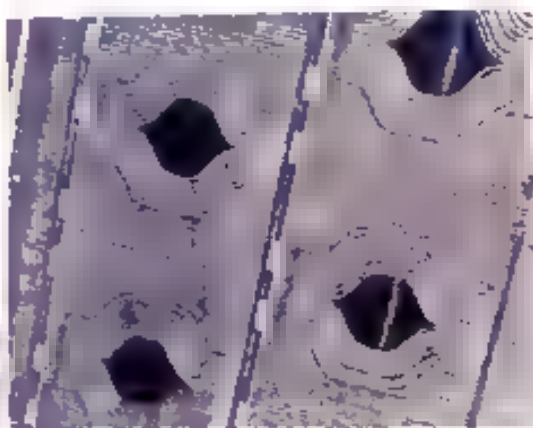
திருச்சிக்கு அருகே இருமெழும்பூரில் அமைந்துள்ள இந்தக் தொழிற்சாலை எதுவும் புகளின் கருகருப்புடன் ஆறுபிரம் பெருகல் போக செய்கிறார்கள். முத்தூறுக்கு மேல் பட்ட இன்றிப்பர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர் வலிய நாற்பது கைவிதைத்திருக்கு விட்டு வசதி இக்கேயே இருக்கிறது. ஆகப்பத்திரியம் காண்களும் உண்டு. ஆயிரக் கைகளிலே

ஒரு பாய் காப்பி தருவதென்றும் காண்களே அது? அது ஒரு சப்பாத்தி தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை; இட்டிவி உற்பத்தி செய்யும் திறமையம். ஒரு மணி நேரத்தில் முத்தூறுக்கு மேற்பட்ட சப்பாத்திவிட்டு இட்டுத்தரும் இயந்திரங்களும் ஒரு மணி நேரத்தில் நூற்றாய்ப்பது இட்டிவிவிச் செய்து குவிக்கும் இயந்திரங்களும் இங்கு உண்டு. சமையல்காரர்களைத் தவிர சமையல் அனாதைக் கைமும் மிச்சாரத்தாய் இவங்குபவையே!

இட்டிவி தயாரிக்கும் வேகத்தில் இந்தத் தொழிலகம் பாய்வர்களைச் செய்து குவிக்க முடியாததற்குக் காரணம், பாய்வர்கள் அனதின் மிகப் பெரிவமை என்பது மட்டுமல்ல; ஒவ்வொரு பாய்வரும் அத்தந்த அனல் மின் திவிபத்தில் ஆய்வது தொழிற்சாலைத் தொலைக் கெத்பப் பிரத்தியோகமாகத் தயாரிக்கப்பட வேண்டும் என்பதும் தான். ஒவ்வொரு பாய்வரும் அனல்க்கமானதும், குவிப்பமானது மான வேறுபாடுகளைப் புத்தி விவரப்பட்டி விருத்த தொடக்கி உருவாக்கிச் செய்த முடிக்க வேண்டும்.

இவ்வாறு கவாராரும் பாய்வர்களின் கன பரிமாணங்கள் எத்தகையன என்பதை உரை ஒருநினை உதாரணங்கள் பார்ப்போம்.

- ☐ இத்தியாவின் தாயான ஒருது துது மெல்லக் பாய்வு உருகி.
- ☐ அனல் மின் திவிக்க திறமையுள்ளது.
- ☐ கைமையே இருப்பது திவிக்க அருமையான கைக்குத் துத்தினை.
- ☐ பாய்வர்களுக்கும் குழாய்க்க அனல்க்கு களித் வேண்டும்.
- ☐ கைமையே கைமையே திவிக்க கைமையே மிச்சாரதே.

கருர் வைவயா பாங்கு கோமன் திரு G. S. அண்ணாசாமி அவர்கள் குமாரர் சிரஞ்சீவி கந்தரேசன் அவர்களுக்கும், சேலம் திரு P. M. நடராஜ அய்யர் அவர்கள் குமாரத்தி சௌபாக்கியவதி ராஜேசுவரீக்கும் சென்னை யில் திருமணம் சிறப்பாக நடைபெற்றது.

வாழ்க மணமக்கள்!

பம்பாய் 'பவன் துரிஸ்' பத்திரிகை யின் சர்க்குலேஷன் மாணேஜர் ஸ்ரீ K. R. B. ஸ்வாமி அவர்கள் குமாரத்தி சௌ. சிதாவுக்கும், பம்பாய் இன்டர்பப்ளிட்டி ஸ்தாபனத்தைச் சேர்ந்த சிரஞ்சீவி T. N. ஸுத்திரீக்கும் பம்பாயில் திருமணம் சிறப்பாக நடைபெற்றது.

வாழ்க மணமக்கள்!

பிரபல திருமணம்

பம்பாய் பிரமுகரும், ஷண்முகானந்த சபை நிர்வாகிகளில் ஒருவருமான பத்மஸ்ரீ டி. வி. ராமாணுஜம் அவர்களின் புதல்வர்

சிரஞ்சீவி வரதராஜனுக்கும்,

கான்பூர் ஸ்ரீ எஸ். கே. சாரி அவர்களின் புதல்வி

சௌபாக்கியவதி மில்லிகாவுக்கும் சமீபத்தில் திருமணம் சென்னை யில் சிறப்பாக நடைபெற்றது. திருமணத் துக்கும் அனாதயோட்டி பம்பாயில் நடைபெற்ற வரவேற்புக்கும் மத்தியிலும் சங்கீத வித்வான்களும் சினிமா நடிகர்களும் தீபபதிகளும் தொழிற் பிரமுகர்களும் பத்திரிகை ஆசிரியர்களும் வருகை தந்து மணமக்களை வாழ்த்தினர். மணமக்களுக்கு ஏராளமான வாழ்த்துக்களும், பரிசுகளும் வந்து குவித்தன.

வாழ்க மணமக்கள்!

பொன்னியின்

மேர்
கல்கி

செல்வன்

கற்பத்திமூக்கும் அந்நிபாயம்

"புலி எங்கே?"

அந்தித்த கரிகாலர் எப்போர்ப்பட்ட
குபத்தில் அகப்பட்டுக்கொண்டார் என்
பகை வந்தியத்தேவன் கவனித்தான்.
கண்ணாடித் திறக்கும் நேரத்தில் குதிரை
வைச் செலுத்திக் கொண்டு வந்து பன்றி
விலங்குடன் கைவிட்டுத் தவிரச்
செலுத்தினான். வேல் பன்றியின் முது
குத் தோலின் மீது மேலாகக் குத்தியது.
பன்றி உடம்பை ஒரு குறுக்குக் குறுக்கிக்
கொண்டு திரும்பியது. அந்த வேல்தலில்
வந்தியத்தேவன் கையில் பிடித்திருந்த
வேலின் பிடி நழுவிவிட்டது. பன்றியின்
முதுவில் இவ்வளவுச் சென்றிருந்த வேல்
நழுவிக்கீழே விழுந்தது.

பன்றி இப்போது வந்தியத்தேவன்
பக்கம் திரும்பி ஓடி வந்தது. அவன் தன்
அபாயகரமான நிலையை உணர்ந்தான்.
பன்றியின் தாக்குதலுக்கு அவனுடைய
குதிரையினும் ஈடு கொடுக்க முடியாது.
கையில் வேலும் இல்லை. இளவரசரோ
இன்னமும் குதிரையின் பிழிந்து
வெளிப்படுவதற்கு முயன்று கொண்
டிருக்கிறார். தான் குதிரை மேலிருந்த
படி ஏதாவது ஒரு மரத்தின் மேல் தாவி
ஏறிக்கொண்டால்தான் தப்பிப் பிழைக்
கலாம். சீக்கிரம் எத்தனையோ அடையல்
களுக்குத் தப்பி வந்து கைவிடிக் கொ
லம் ஒரு காட்டுப் பன்றியினுடைய
கொல்வாழ்வு வேண்டும்....

நடவ வேண்டுகை அருகிலேயே
தாழ்த்து பாடந்த மரம் ஒன்று இருந்

தது. வந்தியத்தேவன் குதிரையிலிருந்து
பாஸ்த்து மரத்தின் கிளை ஒன்றைத்
தாவிப் பிடித்துக் கொண்டான்.
கான் முதல் தோல் வரையில் அவ
னுடைய பண்பை நிரூபிக்கும் பிரயோ
கித்து எல்லாமிக்கிளைமீது ஏறிக்கொண்
டான். அபேக சமரத்தில் பன்றி அவனு
டைய குதிரையை நுட்டியாது. குதிரை
தட்டுத் தடுமாறிக் கீழே விழப் பார்த்த
துச் சமாளித்துக் கொண்டு அப்பால்
ஓடியது.

கரிகாலர் இன்னமும் குதிரையின்
அடியில் பட்டதார். வந்தியத் தேவன்
மரக் கிளையே இருந்தான். காட்டுப்
பன்றி இருவருக்கும் தடுவில நின்று இப்
படியும் அப்படியும் திரும்பிப் பார்த்தது.

இரண்டு எதிரிகளில் வானரைத் தாக்க
லாம் என்று அந்தக் காட்டுப் பன்றி
யோசனை செய்கிறது என்பதை வந்தி
யத் தேவன் அறிந்தான். இளவரசர்
இன்னும் குதிரைக்கு அடியிலிருந்து விடு
கித்துக் கொண்டு வெளியுத்தபாடிக்கினை.
வெளியுத்தபாடிப்போதிலும் பன்றியின்
தாக்குதலை அவரால் அச்சமையம் சமா
லிக்க முடியுமா என்பது சந்தேகத்தான்.
அவர் கையில் உடனே பிரயோகிக்கக்
கூடிய ஆயுதம் இல்லை. வில்லை வளைத்து
அம்பு விடவேண்டும். குதிரைக்கு அடி
யில் விழுந்து அகப்பட்டுக் கொண்டதில்
அவருக்கும் பலமான காயம் பட்டிருந்

தாளும் பட்டிருக்கலாம். எப்படியும் இளவரசருக்குச் சிறிது சாவகாசம் ஏற் படுத்திக் கொடுப்பது அவசியம். இங் களவையும் மின்னல் மின்னும் நேரத் தில் வந்தியத்தேவன் போகவே செய்து ஒரு முடிவுக்கு வந்தான். தான் ஏறி வீருந்த மரக் கிளைவைப் புகமாக உறுக்கி ஆட்டிக்கொண்டே, "ஆகா! ஊக!" என்று பெரிதாகச் சத்தமிட்டான்.

அவனுடைய வுக்தி பளித்தது. பன்றி மூர்க்காலேசத்தாடன் அவன் ஏறிவீருந்த மரத்தை நோக்கிப் பாய்ந்து வந்தது.

"வரட்டும்; வரட்டும். வந்து மரத் தின் பேசிக் குட்டிக் கொள்வாட்டும்" என்று வந்தியத் தேவன் எண்ணிக் கொண்டிருக்கும்போதே அவன் ஏறி உட்கார்ந்து உறுக்கிய மரக் கிளை மட மடவென்று குறித்தது. கடவுளே! இது என்ன ஆயிற்று? - கிளைபுடல் தரைவிய் விழுந்தால்! அடுத்த நிமிஷமே பன்றி மின் கொரப் பற்கள் அவனைச் சென்று பின்னமாகக் கி விழித்து விடும். வேறு கிளை ஒன்றைத் தாவிப் பிடித்துக்கொண் டாய்தான் பிழைக்கலாம். அப்படித் தாவிப் பிடிக்க முயன்றான். பிடிக்க முயன்று கொள் சற்றுத் தூரத்தில் இருந்த பழைய ஒரு கை மட்டும் தான் பிடித் தது. பிடித்த கிளை கொல்லியதாயிருந்த பழையான் வளைந்து கொடுத்தது. கைப் பிடி நடுவயத் தொடங்கியது. காக்கள் ஊசலாயின. சரி! இழை விழ வேண்டி வந்தான். உடனே மரணம்தான்! சத் தேகமில்லை. ஏதோ கைபி கைபி வாச ஆவித்த வரிகளானைக் காப்பாற்ற முடிந்தது அல்லவா? இளைவ பிராட்டி இதை அறிவுப்போது மெழக்கி அடை வான் அல்லவா? தன்னுடைய மரத்தை துக்காக ஒரு துளிக் கண்ணீர் விடுவான் அல்லவா?...

ஏதோ ஒரு பயங்கரமான சத்தம் கேட்டது. அதே சமயத்தின் கைப்பிடி யும் நடுவினிட்டது! வந்தியத் தேவன் கண்ணை இறுக முடிக்க கொண்டான். தடாகம் என்று இழை விழுந்தான். விழுங் போதே நினைவை இழந்தான்!

வந்தியத் தேவன் நினைவு வந்து கண் விழித்துப் பார்த்தபோது ஆவித்த வரிக் காயன் அவன் முகத்தின் தண்ணீர் தெளித்துக் கொண்டிருப்பதைக் கண் டான். சட் டென நிமிர்ந்து எழுந்து "உட் கார்ந்து, "இளவ ரசே! பிழைத்தி ருக்கிதிர்க்களா?" என்றான்.

"ஆமாம்; உன்னுடைய தயவிலுக் இன்னும் பிழைத்திருக்கிறேன்" என் றார் ஆவித்த வரிகாயர்.

"காட்டுப் பன்றி என்ன ஆயிற்று?" என்று கேட்டான்.

"அதோ!" என்று இளவரசர் கட்டிக் காட்டிய இடத்தில் காட்டுப் பன்றி செத்துக் கிடத்தது.

வந்தியத் தேவன் அதைச் சற்று உற் றப் பார்த்துவிட்டு, "அரசே! இங் களவு என்ன உருவமுள்ள பிராணி என்ன பாடு படுத்தினிட்டது! எந்த மாறன் காட்டுப் பன்றியைக் குறித்துச் சொன்னது அய்யவையும் உண்மைதான். கைபிவிய் அதை எப்படித்தான் கொன் திர்க்கள்?" என்று கேட்டான்.

"தான் கொல்லியகிலை, உன்னுடைய வேலும் நீயுமாகச் சேர்ந்துதான் கொன் திர்க்கள்!" என்னார் இளவரசர்.

வந்தியத் தேவன் அதன் பொருள் விளங்காதவகையில் போக இளவரசரின் முகத்தைப் பார்த்தான்.

"என்னுடைய வேலைத் தாங்கள் நன் றாக உபயோகப்படுத்தி வீருக்கிதிர்க்கள், ஆளுக் தான் ஒன்றும் செய்யவில்லையே! ஆபத்தான சமயத்தில் தங்களுக்கு உதவி செய்ய முடியாதவனுமி விட் டேனே!" என்றான்.

"நீ மரக் கிளைவைப் பிடித்து உறுக் கிச் சத்தமிட்டாய் அல்லவா? அப்போது தான் குறிசை அடியிவிருந்து வெளிவந்து உன் வேலை எழுந் துக் கொண்டேன். எங் களத்தில் கொத்தனித்துக்

கொண்டிருந்த
கோபத்தை
வெல்லாமல்,
பாலம் இத்தப்
பன்றிவீழ்மேல்
பிரவேசித்
தேன், வேலி

ஆல் சூத்தப்பட்டதும் அது
பலங்கரமாகச் சத்தமிட்டது.
என் காதே செவி மலிவிடும்
போயிருந்தது. ஆனால் வேலி
ஆல் மட்டும் அது சாக
வில்லை. நீ மரக் கொயி
விடுத்து நழுவி அதன் பேரில்
விழுந்தால்; அந்த அதிர்ச்சி
யினால்தான் சொந்தது!"
என்று கரிகாலன் சொல்லி
விட்டுச் சென்றார். வந்தியத்
தேவனும் அமைதி தீர்த்து
தீர்த்துச் சென்றான். ௨1-ம்
பைத் தடவிப் பார்த்துக்
கொண்டு "பன்றிவீழ்மேல்

விழுந்த திரு
வேதான் கால
மில்லாமல்
தப்பினேன்
போயிருக்கி
றது. மகா

விஷ்ணு வராக அவதாரம் எடுத்து இரணியாட்சைக் கொன்றார் என்பதை இனி என்னும் தம்ப முடியும்! அப்பா! எவ்வளவு மூர்க்கமான பிராணி!" என்றான்.

"இந்தச் சிறு காட்டுப் பன்றியைப் பார்த்துவிட்டு வராகாவதாரத்தை மதிப்பிடாதே. தம்பி! வடக்கே வந்திய மலை வயல் போன்ற காடுகளியே தலைவிலே நிறைநீர் கொம்பு உள்ள பன்றி இருக்கிறதாம். ஏறக்குறைய வான அல்லவது பெரிதாயிருக்குமாம். அந்த மாதிரி பன்றியா யிருந்து, நீ ஏறிவிருந்த மரத்தை முட்டியிருந்தால் மரம் என்ன பாடுபட்டிருக்கும் என்று யோசித்துப் பாரி!" என்றார் இளவரசர்.

"மரம் அடியோடு முறிந்து விழுந்திருக்கும். தாங்கள் எறிந்த வேலும் முறிந்திருக்கும். நம் கதி அதோகதிலாயி விருக்கும். சோழ குலத்தின் எதிரி அனாக்கு வேலை மிக்சமாய்ப் போயிருக்கும்" என்றான் வந்தியத் தேவன்.

"தம்பி! உண்மையைச் சொல்லு! என் குகை நடுமாரி விழுந்தவுடனே நீ வேலை எறிந்தாயோ? அந்தக் காட்டுப் பன்றியின்மேல் எறிந்தாயா? என்மேலில் எறிந்தாயா?" என்று ஆதித்த கரிகாலர் கேட்டார்.

வந்தியத் தேவன் ஆத்திரத்துடன்,
"ஐயா! உண்மையாகவே தாங்கள் இந்தக் கேள்வி கேட்கிறீர்களா? அப்படித் தாங்கள் சந்தேகப்படுவது ஏற்குறால் பன்றியைக் கொன்று எங்களைக் காப்பாற்றியிருக்க வேண்டி அவசியம் இல்லையோ?" என்றான்.

"ஆமாம், ஆமாம், உன் பேரில் சந்தேகப்படக் கூடாதுதான். நீ மரக் கொையை ஆட்டிக் கொண்டு கூச்சல் போட்டிருக்கா விட்டால் எங்கே அந்தப் பன்றி எம்மை இருந்திருக்கும். ஆனாலும் நீ வேலை எறிந்தபோது ஒருகணம் எவ்வு அத்தகைய சந்தேகம் உண்டாயிற்று. இப்போதெல்லாம் எவ்வு எதைப் பார்த்தாலும், வானரப் பார்த்தாலும் என் சந்தேகம் தொன்றுறது. யமன் என்னைத் தொடுத்த வந்து கொண்டே யிருக்கிறான் என்ற பிரம்மையைப் போக்கிக் கொள்ளவே முடியவில்லை. யான் இந்தப் பன்றியின் உருவத்தில் எங்கைக் கொல்ல வந்ததாகவும் எண்ணினேன்..."

"அப்படியானால் மிக நயவதாய்ப் போயிற்று. அரோ! தங்களைத் தொடர்ந்து வந்த யமன் செத்தொழிந்தான். இனி என்ன உலகம்? கத்தமாத

கேடு நாம் போட்டியிட்ட பந்தயத்திலும் தயித்து விட்டோம். பன்றியை இழுத்துக்கொண்டு போக வேண்டியது தானே? புறப்படலாம் அல்லவா?" என்றான் வல்லவரையன்.

"புறப்பட வேண்டியதுதான். ஆனால் அவசரம் என்ன? சற்று இங்கே தங்கிக் களைப்பு ஆறிவிட்டுப் போகலாம்" என்றார் இளவரசர்.

"தாங்கள் களைப்பு அடைந்ததாகச் சொல்வதை இப்போதுதான் முதன் முதலாகக் கேட்கிறேன். ஆம், குகையின் அடியில் சிக்லி ரொம்பக் கஷ்டப்பட்டுப் போயிருப்பீர்கள்."

"அது ஒன்றுமில்லை. கூடவின் களைப்புக் காட்டிலும் உள்ளத்தில் களைப்புத்தான் அதிகமாக இருக்கிறது. வந்த வறியாகவே அவ்வளவு தூரமும் காட்டு வழியில் திரும்பிப் போக வேண்டுமா? மறுபடியும் அந்த முடிக்ஷூடன் சேர்த்தல்லவா பிரயாணம் செய்ய வேண்டியவரும்! அதைக் காட்டிலும் இந்த ஏரிலைக் கடந்து போய் விட்டால் என்ன?"

"கடவுளே! இந்தச் சமுத்திரம் போன்ற ஏரிலை நீந்திக் கடக்க வேண்டும் என்று சொய்கிறீர்கள்? பன்றியிடமிருந்து எங்கைத் தப்ப வைத்து ஏரிலில் ஸ்ரங்குத்துக் கொல்ல வேண்டும் என்று உத்தேசமா?" என்றான் வந்தியத் தேவன்.

"உவக்கு நீத்தத் தெரியாது என்பது நினைவிருக்கிறது. என்னும் கூட இவ்வளவு பெரிய ஏரிலை நீந்திக் கடக்க முடியாது. ஒரு படகு கிடைத்தால் காரியம் கூலமாயி விடும். சற்று முன் ஒரு படகு பார்த்தோமே, அது எங்கேயாவது சமீபத்தில் கரை ஓரமாகத்தானே தங்கியிருக்கும்? அதைக் நேடிப் பிடித்தால் என்ன?"

"குகையினின் கதி என்ன ஆவது? காட்டு மிருகங்களுக்கு உணவாகட்டும் என்று விட்டு விட்டுப் போய்விடலாமா?" என்றான் வந்தியத் தேவன். கூடனே ஏதோ ஓரமாக வந்து திடுக்கிட்டவன் போல் ஆளின் குதித்து எழுந்து, "ஐயா! புவி எங்கே?" என்று கேட்டான்.

"நாட்டும் அதை மறந்து விட்டேன். பக்கத்தில் எங்கேயாவது மறைத்திருக்கப் போகிறது. யமன் பன்றி ஓரத்தில் வராமல் ஒருவேளை புவி ஓரத்திலும் எங்கைத் தொடரவாம் அல்லவா?" என்றார் இளவரசர்.

இருவரும் கற்று ஸ்ரந்தும் உற்றுப் பாரிக்கவானார்கள். சிறிது நேரம்

பார்த்த பிறகு வந்தியத் தேவன்,
"அதோ!" என்று சுட்டிக் காட்டினான்.

இரயில் தண்ணீர் கொண்டு வந்து
சேர்த்த அந்த வாய்க்கால் வடக்கே
போகப் போகக் குறுகலாகிக் கொண்டு
சென்றது. அவ்விதம் குறுகலாகியிருந்த
இடத்தில் வாய்க்காலின்மீது ஒரு பெரிய
மரம் விழுந்து இரு கணரகலையும் தொட்
டுக்கொண்டிருந்தது. புலி அந்த மரப்
பாலத்தின்மீது மெல்ல ஊர்ந்து சென்று
அக்கரையை நெருங்கிக் கொண்டிருந்
ததை இரண்டு பேரும் கவனித்தார்கள்.
இரண்டு பேருடைய மனத்திலும் ஒரே
எண்ணம் உதித்தது.

"ஆகா! பட்டிலே வந்த பெண்கள்!"
என்று இருவரும் ஏக்கரலத்தில் வாய்
விட்டுக் கூறினார்கள்.

பேண்ணர், "இந்த வாய்க்காலை அடுத்த
துள்ள நீலின் கணரையிலேதான் அந்தப்
பெண்கள் இறங்கி யிருக்க வேண்டும்"
என்றான் வல்லவரைவன்.

"வாயம்பட்ட நிறத்தை மிக அபாய
கரமானது" என்றார் இளவரசர்.

"பன்றியுடன் புலியையும் கொன்று
எடுத்துப் போகத்தான் வேண்டும்."

"இந்த வாய்க்காலை எப்படித்
தாண்டுவது? குதிரைகள் மரப்பாலத்
தின் மேல் போக முடியாதே!"

"தண்ணீர் கொஞ்சமாகத்தான்
இருக்கும். இறங்கிப் போகலாம்."

கரிகாலரின் குதிரையும் அதற்குள்
எழுந்து வந்தியத்தேவன் குதிரைக்கு
அருகே போய் நின்று கொண்டிருந்தது.
எதுமானர்கள் அந்தரங்கம் பேசியது
போல் அவையும் தங்களுக்குச் சற்று
முன் நேர்ந்த அபாயத்தைப் பற்றிப்
பேசிக் கொண்டே போனும்.

இருவரும் தத்தம் குதிரை மீது தாவி
ஏறினார்கள். வாய்க்காலில் குதிரைகளை
இறக்கினார்கள்.

வாய்க்காலில் தண்ணீர் அதிகமாக
இல்லைதான். ஆனால் சேறும் உலையும்
அதிகமாயிருந்தன. குதிரைகள் தட்டுத்
தடுமாறித் தத்தளித்துச் சென்றன.

கோடிக்கணரப் புதைசேற்றாக் குழி
களை நீக்கத்துக் கொண்டு வந்தியத்
தேவன், "இந்தச் சேறு ஒன்றும் பிர
மாதயில்லை" என்று எதிரியமடைத்
தான். அதைப் பற்றிக் கரிகாலருக்குச்
சொல்லவும் தொடங்கினான்.

"நண்பா! வெளியிலுள்ள சேற்றைப்
பற்றிச் சொல்லப் போய் விட்டாயே?
மணிதர்களுடைய உள்ளத்தில் உள்ள
சேற்றைக் குறித்து என்ன கருதுகிறாய்?
ஒரு தடவை நீய எவ்வளவாழித
சேற்றில் இறங்குகிறவர்கள் மீண்டும்
கரை எழுவது எவ்வளவு கடினம் தெரி
யுமா?" என்று கரிகாலர் கேட்டார்.
இளவரசரின் உள்ளம் உண்ணமயில்
சேறு போலக் குழம்பியிருக்கிறது
என்று வந்தியத் தேவன் எண்ணிக்
கொண்டான்.

கவிஞர் பொத்தமங்கலம் கம்பு அவர்கள் விடேகா ஒரு நாள் குழந்தைக் கவிஞர்
சென்றிருந்தார். "வள்ளியம்பா! நீதான் குழந்தைக் கவிஞர் என்று நினைத்துக் கொள்ளாதே.
இங்கு எங்கள் விடேகாவும் ஒரு குழந்தைக் கவிஞர் இருக்கிறார். வரவழங்கட்டீமா!" என்று
வேட்டர் கம்பு, புள்ளையியாஜி தன் அமைதிதார் குழந்தைக் கவிஞர்.

கம்பு விடேகாவுள் சென்றார். ஐந்து வயதுப் பையன் அமைதிதார்
வந்தார். "வேட்டர் உன் பாட்டை இவரிடம் பாடிக்கூடே!" என்று
கவிஞர், உடனே நிறுவன் பாடத் தொடங்கினான்.

"பாட்டி பாட்டி பாட்டி
பாட்டி புடவை செண்டரக் கிழிஞ்சா
வேட்டி வேட்டி வேட்டி!"

பொதுமனின் பாட்டைக் வேட்டையும் குழந்தைக் கவிஞர் பொதுமன
கொள்ளவில்லை; பூர்த்தா. அவன் அருகில் அமைதிதார் நடிக்
கொடுத்தார். ஏன் தெரியுமா?

"கீம் கீம் கீம்
கீம்வா விட்டாய் உடனே டிடிச்
செய் செய் செய்!
செய் செய் செய்
செய்வித் தந்த பாட்டிக் செய்மே
பல் பல் பல்!"

என்ற குழந்தைக் கவிஞரின் பாடல்வாசல் அந்தக் குழந்தைமனக்
"கவிஞர்" அங்கிவிட்டது! அந்த ரகசியம் அறிந்தவர் அபிதிநே அவர்!
அதனும் சித்தார்!
- திருச்சி பரதாசு

(குழந்தைக் கவிஞர் அரு. வள்ளியம்பா குழந்தை இலக்கியம் பணி வெளவி விழா உலகம்)

குதிரைகள் மிகப் பிரயாணசபுடன் அக்கரையை அடைந்தன.

காட்டுக்குள்ளே மிக ஜாக்கிரதை யுடன் நாவாபுறமும் உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டு இருவரும் சென்றார்கள்.

கரிகாலரின் கையில் விடும் அம்பும் தவாராயிருந்தன.

வந்தியத்தேவன் தன் வேலையும் புவி யின் பேரில் எறிவதற்கு ஆவத்தமாக வைத்துக் கொண்டிருந்தான்.

திடீரென்று, காட்டில் சாதாரண மாகக் கேட்கும் சத்தங்களை அடக்கிக் கொண்டு ஒரு பெண்ணின் "சித்ச" என்ற குரல், "அம்மா! அம்மா! புலி!" என்று கதறுவது கேட்டது.

மணிமேகலை மரக்கிளையின் மீது சிறுத்தையைப் பார்த்த அதே சமயத் தில் வலுத்த மண்டபத்தில் சமையல் வேலையில் ஈடுபட்டிருந்த தோழிப்பெண் ஒருத்தியும் அந்தப் புலியைப் பார்த்து விட்டு அங்கிதம் அடைந்தாள்.

அந்தக் குரல் இரு தம்பரிகளின் செவிகளிலும் விழுந்து ரோமாஞ்ச னத்தை உண்டுபண்ணியது.

குதிரைகளை வேகமாகச் செலுத்திக் கொண்டு குரல் வந்த திசையை நோக்கி அவர்கள் சென்றார்கள்.

ஏரிக் கரையின் ஒரு திரும்பம் திரும்பியதும் அவர்கள் கண்ட காட்சி இருவரையும் திடுக்கிட்டுத் திகில் கொள் ளும்படி செய்து விட்டது.

நத்தினியும் மணிமேகலையும் படித் துறையில் குளிப்பதற்காக இறங்கிக் கொண்டிருந்த சமயத்திற், அருகில் சாய்ந்திருந்த மரக்கிளை ஒன்றின்மீது

சிறுத்தை சிறிது சிறிதாக ஊர்ந்து மேலேறிச் கொண்டிருந்தது.

பந்தியோடு போட்ட சண்டையில் தன்ருச அடிபட்டுக் காயமுற்றிருந்த அந்தச் சிறுத்தை அப்போது தன் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொண்டால் போதும் என்ற நிலையில் இருந்தது.

ஆனால் இது அத்தப் புலியைத் தவிர வேறு யாருக்கும் தெரிந்திருக்கவில்லை.

அடுத்த கணம் சிறுத்தை தண்ணீரில் தின்று பெண்களின் மீது பாயப் போகிற தென்று கரிகாலரும் வந்தியத்தேவனும் எண்ணினார்கள்.

வந்தியத் தேவன் வேலை உபயோகிக் கத் தயங்கினான். வேல் தவறிப் பெண் களின் மீது விழுந்து விட்டால் என்ன செய்வது என்று பயந்தான்.

கரிகாலருக்கு அத்தனைகப் தயக்கம் ஒன்றும் ஏற்படவில்லை. வளைந்திருந்த கிளையில் அம்பைக் கோத்து தன்ருசக் குறி பார்த்து இருந்து விட்டார்.

அம்பு கிர்ரென்ற சென்று சிறுத்தை யின் அடிவயிற்றில் பாய்ந்தது.

சிறுத்தை பயங்கரமாக உறுமிக் கொண்டு அப்பாயிருந்த பெண்களின் மீது பாய்ந்தது.

அடுத்த கணத்தில் என்ன நேர்ந்தது என்பதைத் தெரிவிக்கப் பார்த்த முடி வாதபடி ஒரே குழப்பமாகி விட்டது.

சிறுத்தையும் பெண்கள் இருவரும் திடீரென்று மறைந்து விட்டார்கள்.

சில சன நேரம் கழித்து மூவரும் வெவ்வேறு இடத்தில் தண்ணீருக்குள் விழுந்து வெளியே தன்னை நீட்டினார்கள்.

ஏரின் நீரோடு இரத்தம் கலந்து செக்கச் செவ்வென்று ஆவிற்து.

நார்பத்தினன்மம் அத்தியாயம்

காதலும் பழியும்

இரு தம்பரிகளும் மேற்கூறிய வற்றையெல்லாம் திவினுடன் பார்த்துக் கொண்டுதான் இருந்தார்கள். குதிரைகள் மீறிருந்து குதித்தார்கள். தண்ணீரிக் கரையோரம் பாய்ந்து வந்தார்கள்.

இதற்குள் சிறுத்தை தண்ணீர்பே றிந்து தூரம் சென்று விட்டது! அது மீதந்த விதத்தைப் பார்த்தால் அது ஒரு வழிவாய்ப் பிராணகை விட்டு விட்டது என்று தோன்றியது.

பெண்மணிகள் இருவரும் புவிவிலுல் எவ்வளவு காயப்படுத்தப்பட்டார்கள் என்பது ஒன்றும் தெரியவில்லை.

இருவரும் தண்ணீரில் குதித்துப் பெண்மணிகளை நோக்கிச் சென்றார்கள்.

முதலில் வந்தியத்தேவன் மணிமேக லையை அணுகிச் சென்றான். ஏனெனில், தத்தினியை நெருங்குவதற்கு அவனுக்கு அச்சமாக இருந்தது.

மணிமேகலைக்குக் காயம் எதுவும் ஏற் படவில்லை. புவி விழுந்த வேகத்தில் அவளும் தண்ணீரில் விழுந்து முழுசிய தில் சிறிது மூக்கத் திண்ணியதைத் தவிர வேறொன்றும் அவளுக்கு நேரவில்லை.

வந்தியத் தேவன் தன் அருகில் வருவ தைப் பார்த்ததும் அவள் எங்கெவ்வளவு உன்மைக் கொள்சரி அடைந்து கண்களை இறுக மூடிச் கொண்டாள்.

கரிகாலர் வந்தியத் தேவனுடைய கையைப் பிடித்து நிறுத்தி நத்தினியின் பக்கம் அணுப்பிவிட்டுத் தன்னை நோக்கி

வருவதை அவள் அறிபவிலே. இரண்டு கைகளினாலும் கரிகாவர் அவளைத் தூக்கி அணைத்துக் கொண்டு படித் துறைப் படிமையில் ஏறி மேலே போய்ச் சேர்ந்து துறையில் மெதுவாக அவளை வைக்கும் கணையில் கண்ணை விழித்துப் பார்க்க வில்லை. மூக்கில் சுவாசம் வருகிறதா என்று கரிகாவர் கிரீவை வைத்துப் பார்த்தபோதுதான் கண்ணை மென்மென்மையாகத் திறந்தார். திறக்கும்போதே வந்தியத்தேவனிடம் தன் கரை காணும் காதலைத் தெரிவிக்கும் பொருட்டு, அன்பும் ஆர்வமும் ததும்பிய நோக்குடன் பார்த்தான். அவனுடைய கண்ணின் மூலம் தெரிந்தவர் இளவரசர் கரிகாவர் என்று தெரிந்ததும் துள்ளி எழுந்து அப்பால் தகர்ந்து டக்கார்ந்து கொண்டான்.

அவனுடைய மூக்கில் அச்சமையப் போன்றது ஏமாற்றத்தைக் கவனித்த கரிகாவர் கனீர் என்று சிரித்தார்.

"மணிமேகலை! இது என்ன துள்ளம்? என்னைக் கண்டு இவ்வளவு அருவருப்பு ஏன்?" என்றார்.

"ஐயா! வேற்று மனிதர் கைப் பால் பெண்களுக்குக் கச்சமாவிராதா?" என்றான் மணிமேகலை.

"பெண்ணே! என்னை வேற்று மனிதனுக்கு விட்டாயா? எனக்கும் உனக்கும் கையாமை செய்து வைக்க ஏகப் பிரயத்னம் நடக்கிறதே?" என்றார் கரிகாவர்.

"கலாமி! அந்தப் பிரயத்தனம் பவித்த பிறகுதானே சொந்தமாக மூடியும்? அதுவரையில் தாய்க்கு வேற்று மனிதர்தானே?" என்றான் மணிமேகலை.

"ஆனால் அது உனக்கு இஷ்டமா என்பதை நீ சொல்லலாம் அல்லவா?"

கிடம்பூர் இளவரசி சற்று வோசித்து விட்டு, "ஐயா! தாய்க்கு சொழுகுவித்தோன்றல்; எல்லாம் அறிந்த புத்திமான், சிறு பெண்ணையே என்னிடம் இயைதம் பேசலாமா? என் தந்தையிடம்வரை கேட்க வேண்டும்?" என்றான்.

"பெண்ணே! உன் தந்தை சம்மதித்தால் நீ சம்மதிப்பாயா?"

"என் தந்தை சம்மதித்தபிறகு அவர் கேட்டால் சொல்லுவேன். தங்கனிடம் இதைப் பற்றிப் பேசவே எனக்குக் கச்சமா ஏற்குகிறது. புலி என்னைக் கொல்வாமையும் நான் தண்ணீரில் குழைப்போகாமையும் என்னைக் காப்பாற்றினீர்கள். அதனும் தங்கனிடம் எனக்கு ஏற்பட்டுள்ள நம்பி கூரணமாக இத்தனை நேரமும் பொறுமைவாக இருக்கிறேன்....."

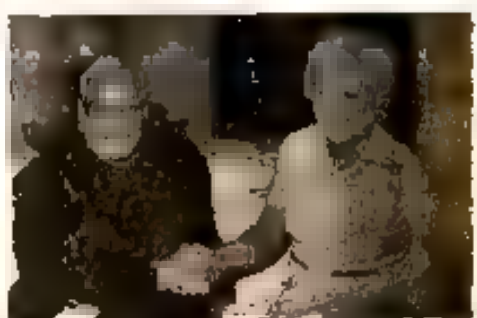
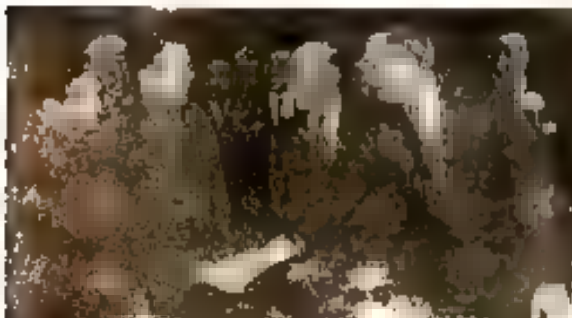
கரிகாவர் சிரித்துவிட்டு, "மணிமேகலை! நீ வெகு கெட்டிக்காரி; மிக அழகத்தமானவள். ஆனாலும் ஏமாற்றப் போனால் அதற்காக என்னை ஏமாற்றிய பார்க்க வேண்டாம்!" என்றார்.

சீவனே விமானம் கைத்திறன் 62-வது வாரதாதி புதுநிலையில் கூடப்பெற்றபோது குஞ்சு, அமெரிக்க விண்வெளி வீரர்கள் வெளியிடப்பட்டனர்.

மட்டு 1. ராஜ்யபுரம் கிரீஸ் போன் கிரீஸ் கிரீஸ் ருபே சந்தேகமாக, விண்வெளி வீரர் குஞ்சுடன் கிரீஸில் கைது செய்யப்பட்ட தாதா தனக்கும் அருமதி அளித்து விட்டார் என்று!

மட்டு 3. குஞ்சு விண்வெளி வீரர்கள் கோரியோடு, குஞ்சுபோலியோடு குடி போர் நினைவில் உலாவிய அமெரிக்கர்கள் ஆரம்பித்தனர், கோண்டி ஆரியோகர்த் கதிக்கின்றனர்.

மட்டு 3. குஞ்சு அமெரிக்கப் பெண் விமானம் குஞ்சுடன் கோண்டி ராஜ்யபுரத்தில் கைது செய்யப்பட்டார்.

"ஐயா! இது என்ன வார்த்தை! நம்மை இந்த அறியாப் பெண் ஏமாற்றுவதா? எதற்காக? எந்த முறையிலும்?"

"வீணாக ஏன் கத்தி வளைத்துப் பேசுகிறாய்? எனக்குப் புதுவகை வந்தியத் தேவன் உண்டாகத் தூக்கிக் கொண்டு வந்து கரை சேர்த்திருந்தால் இங்ஙனவுகரே மா எப் பேசுவாயா? வந்தியத் தேவன் என்று நினைத்துத்தானே நீ கண்ணை மூடிக்கொண்டாய்? அதே எண்ணத்துடனேதான் உண்டாகத் திறத்தும் பார்த்தாய்! பாவம்! ஏமாந்து போனாய்!" என்றார் கரிகாலன்.

மணிமேகலை வெட்கத்துடனே சிறிது பிதறு மனத்தாள். இம்மாதிரி எதிர்ப்பு படுத்திக் கொண்டு, "அரசே! நம்மைக் கருத்தான் என் மனசு தெரிந்திருக்கிறதே! அப்படியிருக்கும்போது, இந்தப் பேதைப் பெண்ணை எதற்காகச் சோதிக்கிறீர்கள்?" என்றாள்.

"மணிமேகலை! உன் மனசு எனக்குத் தெரிந்திருக்கிறது. அதுபொருளே வயல் வனராவணுடைய மனமும் எனக்குத் தெரிந்திருக்கிறது. உங்ஙனுடைய பரிசுத்தமான அன்புக்கு அவன் பாத்திரம் அல்லவா என்றுதான் யோசிக்கிறேன். அப்போ பாரி! இங்ஙனராணி தந்தியிலும் வந்தியத்தேவனும் சம்பாபம் செய்வதை! தந்தியினின்று முகத்தில் குடிக்கொண்டிருக்கும் குதூகரத்தைப் பாரி!" என்றாள்.

மணிமேகலை அவர் காட்டிய நிசையைப் பார்த்தாள். அந்தக் கணத்தில் அருகைய என்னும் விஷம் அவருடைய பால் போன்ற நெஞ்சில் ஏதிரிவிட்டது.

அதே சமயத்தில் வந்தியத்தேவனும் தந்தியிலும் பேசிக்கொண்டிருந்தாராக. தந்தியினின்று தோள் ஒன்றில் முடி நகம்பட்டு இருந்ததம் கிடுத்துகொண்டிருந்தது.

மணிமேகலையைப் போல் தந்தியினின்று மூடிக்கொள்ளவும் இல்லை. வந்தியத்தேவன் கைகளிலிருந்து விடுவித்துக் கொள்ள அவசரப்படவும் இல்லை. வந்தியத்தேவனோ, தன் கையைச் சுட்டுக் கொண்டிருந்த நெருப்புத் தண்டைக்கீழே போடுவது போல் அவசரமாக இங்ஙன ராணியைக் கரையில் இறக்கிவிட்டான். தண்ணீரில் முழுகி இருந்த பொறிதும் தந்தியினின்று உடம்பு உண்மையிலேயே சுட்டுக் கொண்டிருந்தது.

வந்தியத்தேவன் உண்மையில் இதை தெரியாத பிதி குடிக்கொண்டது. அவன் உடம்பு பதறியது.

தந்தியி புன்னகையுடன், "ஐயா! ஏன் இங்ஙனவு பதற்றம்? என்னைப்

புதி என்று நினைத்துக் கொண்டீரா? அங்ஙன புனியைக் காக்க நினைத்துத் தவறாக என்னைக் கரை சேர்த்துவிட்ட தற்காக வருத்தப்படுகிறீரா?" என்றாள்.

"அம்மணி! இங்ஙனவு கொடுமான வார்த்தைகளைச் சொல்ல வேண்டாம். தங்களைத் தொட்டு எடுத்து வரும்படி நேர்ந்து விட்டதை நினைத்து நெஞ்சு சிறிது கவக்கம் அடைந்தது...."

"குற்றம் உன் நெஞ்சு அங்ஙனா? அதனும் கவங்குமறு!"

"தேவி! நான் ஒரு குற்றமும் செய்ய வில்லையே!"

"குற்றம் செய்வதில்லையா? தன்னைக் கொட்டாக்குள் பிரவேசிப்பதற்கு என் உதவியை நாடினீர். முத்திரை மோதிரத்தைக் கொடுத்து உதவினேன். பிறகு என் அத்தப்பரத்தில் நிரூட்டுத் தன்மாளப் பிரவேசித்தீர். அப்போதும் உங்களுக்கு நிக்ரு நேரமாம் காப்பாற்றி நேன். அத்தற்குக் கைம்மாறு என்ன செய்தீர்? எனக்குத் தெரியாமல், என் விடம் சொல்லிக் கொள்ளாமல், நிரூட்டியப் போல் தப்பி மூய் போனீர். பணம்பயாசை இங்ஙன பிராட்டியைச் சந்தித்த பிறகு என்விடம் நிரூட்டி வருவதாகச் சொன்னீர். அந்த வாக் குறுதியை நினைவேற்றவில்லை. இவை செய்வதாம் குற்றமல்லவா?"

"அந்தக் குற்றம்களை மூய்க் கொள்கிறேன். ஆனால் அவை ஒவ்வொன்றுக்கும் காரணம் இருக்கிறது. நான் பிரீடம் சேவகம் செய்பவன். ஆகத்த கரிகாலருடைய கட்டளைக்குக் கட்டுப்பட்டவன். அதைத் தாங்களே எண்ணிப் பார்த்தால் என் பேசிக் குற்றம் காட்ட மாட்டீர்கள்...."

"ஆமாம்; புனியின் வரலிலிருந்து ஒரு பெண்ணைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்ற கட்டைக் கரிகாலனின் கட்டளை உமக்கு வேண்டும். தண்ணீரில் முழுகும் பெண்ணைக் கரை சேர்ப்பதற்கும் அவருடைய அனுமதி வேண்டும். நான் கவனித்துக் கொண்டதானிருந்தேன்! அப்பா! மணிமேகலையைக் காப்பாற்றுவதில் இவ்வரசர் எத்தனை பரபரப்புக் காட்டினார்? நான் நீரில் முழுகிச் செத்துப் போயிருந்தால் எத்தொஷப்பட்டிருப்பார். அவருடைய மனத்தை அறியாமல் நீர் என்னைக் கரை சேர்த்து விட்டீர்...."

"அம்மணி! அங்ஙனவு சொல்ல வேண்டாம்! தாங்கள் ஒன்று அனுப்பியபடியால் நான் கரிகாலர் காஞ்சியிலிருந்து இங்ஙனவு திரும்ப வந்திருக்கிறார்...."

"ஆனால் அவர் இங்கு வராமல் தடை செய்வதற்காக நீர் அவசர அவசரமாக ஓடி வந்தீர். இங்ஙன பிராட்டியின் செய்கி

கொத்தேஜின் புதிய வானிலில் கிரீம் விரிந்தெல், உங்கள்
வதனத்திற்கு புத்தம்புது ரோஜா மலரின் மெருகேற்றி,
எழிமோங்கக் செய்கிறது. சூழத்தில் போட்டதே
தெரிவாமல் கரைந்து கரைந்து, பட்டுப் போன்ற
மணமணம் மட்டும் ஒலிவிடச் செய்கிறது விரிந்தெல்.

விரிந்தெல், சூழத்தில் இவற்றையெல்லாம் எடுத்துக்கொண்ட
கிரீம் கிதுத்தி, உன் முழுமையும் கலிபாது புதுமைச் சிவிர்ப்பீரின்
சுலிக்கிறது. அழகுப் படிமணமாகவோ, அப்படியேயவோ உபயோகிக்கும்போது, விரிந்தெல்
தரும் தூய ரோஜா மலரும் உங்களைக் கவர்ச்சித் தன்மையாகக் கலிவமைக்கிறது.

கொஞ்சிடும் அழகு மிஞ்சிட—விரிந்தெல்

கொத்தேஜின் புதிய வானிலில் கிரீம்.

Godrej

ஷடர் வந்தீர். ஆனால் உம்முடைய லுயத்தி பங்கிவிட்டது. என்னுடைய காரியத்தில் நீர் தலையிடுவதற்குச் செய்வும் லுயத்தி வேண்டாம் இவ்வாறுதான் தோற்றுப் போகும் !"

நித்திவினியம் இந்த வார்த்தைகள் வந்தியத்தேவனின் மனக் குழப்பத்தை அதிகமாக்கின.

தந்திளி தோடர்த்தான்: "உம்முடைய குற்றத்தை உம்முடைய மூகத் தோற்றமொப்புக் கொள்கிறது. அமாவாசை இராத்திரி பன்னிப்படைக்கு அருகில் நீர் என் வசம் அடைபட்டீர், என் ஆட்களிடம் ஒரு சமிக்ஞை செய்திருந்தால் போதும். உம்மைக் கொன்றிருப்பார்கள். அப்போதும் உம் உயிரைக் காப்பாற்றி அனுப்பினேன். அதற்குக் கூட உமக்கு தன்றி இல்லை. உம்மைப் போல் தன்றி செட்ட மனிதரை இந்த உலகத்தில் நான் பார்த்ததே இல்லை..."

"தேவி! என் மனத்தில் தங்கண்டிப் பரிபுரண தன்றி குடிக்கொண்டிருக்கிறது. சத்தியமாகச் சொல்கிறேன்."

"ஆனால் இந்த காலுக்கு நாம் வந்து இந்திய நாண்டியும் உமது தன்றியைத் தெரிவிப்பதற்கு நீர் ஒரு லுயத்தியைச் செய்பவனிலேயே? உமது வார்த்தையை நான் எப்படி நம்புவது ?"

"தங்கண்டி தனிவாகச் சத்திக்கும் போது தெரிவித்துக் கொள்ளலாம் என்றிருந்தேன். அதற்குரிய சத்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை..."

"சத்தர்ப்பம் ஏற்படுத்திக் கொள்ள நீர் ஒருவித லுயத்தியைச் செய்கிறீர். மூகத் தோற்றத்தினால். என் பார்வையினால் ஒரு குறிப்புக்கூட வெளிவிடவில்லை. என்? இந்திய நாட்களாக என் பக்கம் நீர் ஒரு தடவைவராவது நிரும்பிப் பார்த்துவிட்டீர்....."

"தேவி! தாங்கள் சொழ் நாட்டுத் தகுதிக்காரியைத் தர்மபத்தினி....."

"அதாவது நிறுவனக் கலியாணம் செய்து கொண்டுவன் என்று என்னைப் பரிசீலிக்கிறீர்? இல்லைவா ?"

"ஐயோ! தங்களை நான் பரிசீலித்தால் கொடிய நரகத்துக்குப் போவேன்..."

"வேண்டாம், வேண்டாம்! எது எப்படி கிருத்ததாயும் சரி. பழுவெட்டாரையினம் 'தர்ம பத்தினி' என்று என்னைக் குறிப்பிட வேண்டாம். நான் அவருடைய மனைவியே அன்வ..."

"ஐயோ! இது என்ன சொல்வது இதரீகள் ?"

"உம்மைமையத்தாக் கொல்கிறேன். பலவத்தமாக ஒரு பெண்ணைப் பிடித்துக்

கொண்டு வந்து மையத்திருந்தால், அவன் மனைவி ஆகிவிடுவாளா ?"

"தேவி! தாங்கள் தமிழ் நாட்டுப் பெண் குலத்தில் வந்தவர். பெண் குலத்தில் தர்மத்துக்கு மாறாகத் தாங்கள் எதுவும் செய்ய மாட்டீர்கள் !"

"பெண் குலத்தின் தர்மத்தை நான் அறித்துநாளுக்குமிதேன். பழத் தமிழ் நாட்டுப் பெண்கள் மனத்தினால் யாரைக் காதலித்தாரிடனோ, அவரைப் கணவனுக்குக் கொண்டார்கள். பலவத்த மனத்துக்கு அவர்கள் உடல் படுவதில்லை !"

"ஆனால் தாங்கள்....?"

"நீர் சொல்லப் போவது எனக்குத் தெரியும். பழுவெட்டாரையருடைய பண வத்த மனத்துக்கு நான் எப்படி உடல் பட்டேன் என்று கேட்கிறீர். ஒரு முக்கிய தோக்கத்துக்காகவே உடன்பட்டேன். பழத் தமிழ் நாட்டுப் பெண்களுக்கு மற் றொரு நிரும்பியல்பும் உண்டு. அவர்கள் தங்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதிக்குப் பழிக்குப் பழி வாக்வின தீர்வார்கள். ஐயா! நீர் எனது காதல் நிறையெறு வதற்குத்தான் உதவி செய்பவனில்லை; என் னிரோதிகள் மீது பழி வாக்ருவதற்காக வது உதவி செய்விரா ?"

கண்டிவாக தத்தினி கூறிய மொழிகள் வந்தியத்தேவனின் தியைர்த் திண்டாடச் செய்தன.

"தேவி! தேவி! இது என்ன...? காதாவது? பழிவாவது? எனக்கும் தங்கள் காதலுக்கும் என்ன சம்பத் தம்? காதலுக்கும் பழி வாக்ருவதற் கும் என்ன சம்பத்தம்?...."

"சம்பத்தம் உண்டு. ஆனால் அதைப் பற்றிச் சொல்வதற்கு இப்போது நேரம் இல்லை. அதோ இவ்வரசரும் மணி மேகனையும் தெருவி வந்து கொண் டிருக்கிறார்கள். நான் உள்ளரவு நேரத் தில் நான் இருக்கும் அளவிற்குத் தனி வாக வத்தால் சொல்லுகிறேன்....."

"அது எப்படிச் சாத்தியம், தேவி! தாங்கள் அந்தப்புரத்தில் இருக்கி னீர்கள். நான் எப்படி அங்கே இரவில் தனிவாக வர முடியும்?"

"அதே அந்தப்புர அகலயிவிருந்து ஒரு நான் நீர் வாரும் அநீசாமல் தப் பித்துக் கொண்டு சொல்லுகிறீயா? போன வறியாகவே அங்கே நிரும்பி வரலாம் அன்வவா? உமக்கு மனம் மட்டும் இருந்தால்...."

வந்தியத்தேவனுடைய திடைப்பு இப் போது பரிபுரணமாகி விட்டது..

ஆனால் நித்திவினியம் மூகத்தில் எவ்வித மாறுதலும் இல்லை. எப்போதும்போலப் பின்னடை தயங்கித்து. (தொடரும்)

என்னுடைய சொந்தப் பணத்திலேயே இதை வாங்கிக் கொள்ளுங்கள்!

உங்கள் சொந்தப்பணத்தில் வாங்கிய திறந்த பொருளைப் பார்த்து
சீக்களும் பெருமையுடைய வேண்டுகோள்?

உங்களுக்கு அருகாமையில் இருக்கும் இந்தியன் ஓவர்ஸீஸ் பாங்கின் திபீரில்
ஒரு திறந்த சேமிப்பு கணக்கு துவங்குங்கள். உங்களுக்கு பெரியவர்கள்
பரிசாகக் கொடுக்கும் பணத்தை நீங்கள் கொண்டு செல்லாமல் உங்கள்
கணக்கில் போட்டு அதை உங்கள் சேமிப்பு பெருமைக்குக் கொண்டு வரலாம்.
ஒருவர் உங்களுடம் அதிகப்பணம் சேமித்தாலும் ... ஆம்! அத்தனை
உங்களுடைய சேமிப்புகள்.

ஐ.ஓ.பி. உங்களுக்குப் பணிசெய்யும் அளவு திறன்
உண்டு — பதிலும் அளவு பணிவுண்டு.

இந்தியன் ஓவர்ஸீஸ் பாங்க்

மத்திய அலுவலகம், 151, மவுண்ட்ரோடு, சென்னை-2.

108-6321

**கனாக்ஸோ மில்க் :புட குழந்தைகளை
ஆரோக்கியமாக வளர்க்கிறது**

உங்கள் செல்வமும் ஒரு கனாக்ஸோ குழந்தை தானே?

குழந்தையின் ஆரம்ப வாழ்வுவ ஆரோக்கியமாகத் துவங்குகிறது கனாக்ஸோ மில்க் :புட : காரணம், குழந்தைக்கு ஊட்டமளிப்பதற் கான எல்லாச் சத்துக்களையும் கொண்டது கனாக்ஸோ மில்க் :புட..... அவனது எலும்புகளை உறுதியாக்கி, தலையையும் தூக்கத்தையும் வளர்க்கிறது. ஆறு, தூங்கியாலில் முதன் முதலாகக் குழந்தைகளுக்கான பாலுணவைத் தயாரித்தவர்கள் அளிப்பது—கனாக்ஸோ மில்க் :புட.

Glaxo-Sub-Me-Ton

செய்து

வகரர் திரு. எம். ஏ. சித்திரம் எழுதியிருப்பது தமது இயக்கத்தில் ஒரு தோடி ஆட்டப் புருக்களை வகர்த்து வருகிறார். இவற்றில் சில தூய வெள்ளை; சில கறுப்பு வண்ணமும் எனவே ஆட்டப் புரு என்று இந்த இயக்குக்கு ஏன் பெயர்?

மேலதிக உணவு போன்ற இந்தப் புருக்களில் வாகம் புறத்தில் சிறு தோலை உள்ளது. தோலைப் உபர்த்தி விற்ற இவை ஆடுகள், மற்றப் புரு வகைகளிலிட இவை உருவத்தில் சற்றே பெரியவை. தோலை விற்றும்போது, விற்றது மட்டும் சிறிது ஒப்பாள் கைவிதி போலக் காட்டு அளிக்கிறது. மற்றப் புருக்களிலிட ஆட்டப் புருவின் விவரம் கூடுதல்.

“மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஸார்வர்க்கெட்டியிருந்த பதினாறு ரூபாக்கு ஒரு தோடி ஆட்டப் புரு வாகம் வந்தேன். அந்த ஒரு தோடியாகப் மூன்று வருடங்களில் அறு தோடியாகப் பெருகியுள்ளது. என் பெண்கள் கிபிளா (11), கபிளா (2) இரண்டுகளும் பொழுதுபோக்காக இருக்கும் என்பதற் காகவே வாங்கினேன். தோறும் முகத்தில் புரு வகர்ப்பதும் மிக காபரான பிடுக்கும் என்பதை அறியுதலில் கண்டேன்” என்பதன் சாமதாபுரம் மரபுபட்டதில் ஒரு விவரமாக எழுப்பத்தக்க பிறந்த திரு வித்தி.

“ஒரு தடவை முட்டையிட்டால், அடுத்த தடவை மீண்டும் முட்டையிட எவ்வளவு காலம் பிடிக்கும்?”

“கமார் தாற்பது தாட்டைக்கொரு முறை முட்டையிடும். ஒரு தடவைக்கு இரண்டு முட்டைகள் இருப்பது, அடுத்த அடுத்த தாட்டைக்கு இரண்டு மூன்று விதம் முட்டை வெளிப்படும். மூதல் தான் இட்ட முட்டையிலிருந்து ஆணும், அடுத்த தான் இட்ட முட்டையிலிருந்து பெண்ணுமாகக் குஞ்சு பொரிக்கும். அடுத்த அடுத்த தாட்டைகள் முட்டை விட்டா லும், சரியாக இருப்பது மூன்றுவது தான் - அதுவாறு ஒரே தாளில் ஒங்கொரு முட்டையிலிருந்தும் ஆணும் பெண்ணு மாகக் குஞ்சுகள் வெளிப்படும். இந்த சீயதி மாறுவதெவ்வீது! இவ்வேரு முக்கியமான விஷயம் என்னவென்றால், புரு முட்டை இட்டதும் அந்த முட்டையை தாம் கையில் எடுத்துப் பார்த்து விட்டுத் திருப்பி வைத்தால் அந்த முட்டையைப் புரு அமை காப்பதெவ்வீது!” என்பதன் திரு வித்தி.

“முட்டையிலிருந்து வெளிப்பட்ட குஞ்சு தன் ஒரு வருஷ அளவுக்கு வளர எவ்வளவு காலம் பிடிக்கும்?”

“மூன்று வருஷங்களில் ஒரு வகர்த்தி அடைபடி.”

“இவற்றுக்கு உணவு?”

“பக்கைப் பதிற, குப்பை அரிசி ஆகிய தானியங்களும், கீரை, முட்டைக்கொள் முதலியனவும் தவற உணவு, புரு கத்த உணவம்!”

“குப்பை அரிசி என்விதமாக - அது என்ன?”

“கொத்தவாய் காவடிச் கடைகளில் அள்ளுட விற்றபின் மூடித்தலும் கீழே விதறிச் கிடக்கும் தானியங்களை வெல்லாமல்

எனா?” என்று வித்தி கைக் கேட்டேன்.

“மீதத்து விடுவோம். இயோ - தோட்டத்தில் காரகரிகள் பசிரிட்டுக்கு கிடுகும், விதை முளைத்து, முளை வெளிப்பட்டதும் அத்தத் தனிகளை இவை கொடுத்தித் தின்று விடுவன தன். பசிரிகள் பாழாக விடுகின்றன. செடி பெரிதாக வளர்ந்து விட்டால் அப் புறம் பவமிக்கி. விதைகள் முளைக்கும் சமயத்தில் கண் குஞ்சு அடைத்து வைக்க வேண்டியது அவசியமா திறது.”

“இவை அதிக உபரம் பதற்கு மர ? புருக்கள் தொகைதாரம் பதத்து செய் துவது வழக்கம் என்று உறுவார்த்தோ? புருக்களைப் பதக்கவிட்டுப் பதவய்குட துத்துவதுண்டு?” என்று கேட்டதற்கு, “பதவய் துக்குப் பழக்குப் புருக்கள் வேறு இனம். அவை நூற் றுக்களக்கான கைம்கள் பதத்து சென்று மீண்டும் தன் விட்டுக்கே, திழம்பி விடுகின்றன. இந்த ஆட்டப் புருக்கள் பதவய்த்துக்கு உகக்கவை அன்று. ஆறாம், பதிற புரு ஏதாவதும் வரி தவறி இந்தப் பக்கம் வந் தால், நம் புருவை அறுப் பிடுகும் அது புதிய புருவை அழகுத்துக் கொண்டு வந்து விடும்” என்பதன் திரு வித்தி.

பாரிகவாறு தோயுள்ள வர்களுக்குப் புருவின் காத் துப் பட்டாகத் தங்கள் குணம் ஏற்படும் என்று வொர் தம்பு ிருக்கள், புருவின் கழிவுப் பொருள் பசிரிக்குக் மிக தக்க உரமாகும்.

பெட்டி: பாணன்

கட்டிப் பெரு கித் செகரித்து விற்றிற் றனர். கி. பி. ஏ. 75 லுபலா விதர் இத்தத் தாளி யக் கைவை கிடக்கு கி. இக்கத் தாள் குப்பை அரிசி என்பதற்குள்.”

“எப்போதும் உண்டி வே வே தான் அடைத்து வைத் திருப்பீர்

ராமாயணம்

—ராஜாஜ்—

71. சண்டைக்கு இழுக்கிறான்

சேதவீடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு போன ஹனுமான் வடக்கே சென்று மதிஸ் மேல் உட்கார்ந்து யோசித்தான்.

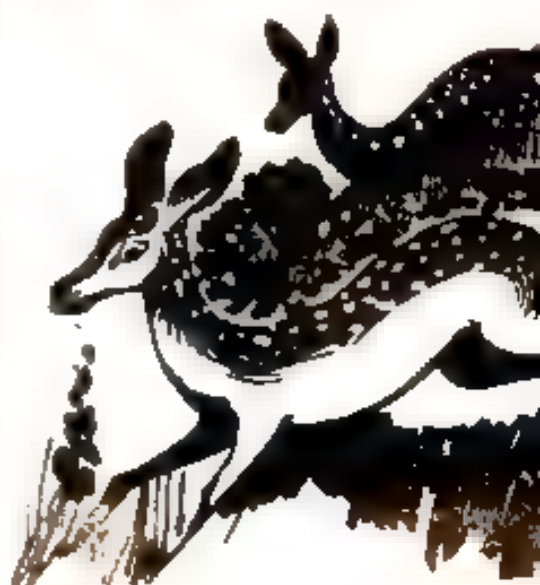
“சேதக்குத் வதரியம் ஊட்டவும், ராவணனுக்கும் அவன் அரக்கர் உட்பட்டதும் சரியான பலம் உண்டாக்கி, அவரை எந்த விதத்திலும் துன்பம் படுத்தாமல் இருக்கும்படி செய்வதும் என்ன செய்யலாம்? கம்மா நான் திரும்பி விட்டால் ராவணனுக்கு தான் வந்ததுகூடத் தெரியாது. அவன்மீது, நுக்கு முன்போல் கர்வம் கொண்டவனாகவே இருப்பான். நான் ராமனுக்குச் செய்திவைச் சொல்லிச் சென்றுள்ள வயலாகக்குத் திரும்பி வரும் வேளையில் சேத சேதமாக இருக்க வேண்டுமாய் வவா? சேதவை ராவணன் துன்புறுத்தாமல் இருப்பதற்காக அவன் உள்ளத்தில் போதிய பயத்தை உண்டாக்க வேண்டும். அதைச் செய்து விட்டுத் தான் நான் திரும்பி வேண்டும். அரக்கர் களைச் சமாதான முறையில் தவறியில் நினைச் செய்ய முடியாது. இந்த ஓர்க்க விடம் அளவற்ற செயலும் இருக்கிறது. இவர்களுள் பேதம் உண்டாக்குவதும் ஆகாச காரியம். சாம தான பேதம் இவை பயனில்லை. மேல் நடக்க வேண்டிய காரியம் கெட்டுப் போகாத அவையில் இவர்கள் உள்ளத்தில் போதிய பயத்தை உண்டாக்கிவிட்டு நான் போக வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் சேதவின் சேதம் காக்கப்படும். இந்தக் காரியத்தையும் முடித்துவிட்டு, வேகமாகத் திரும்புவேன்” என்று நிச்சயித்தான்.

உடனே சேபேரிய வடிவம் கொண்டு அந்த அழகிய அரக்கப்பூரப் பூத்தோட்டத்தை நாசம் செய்ய ஆரம்பித்தான். மரங்களைப் பட்டபவேன்று வீழ்த்தித் தள்ளி, கொடிய பந்தல்களை நாசம் செய்து, வானிகளையும் செய்துள்ளவையும் அணங்காரங்களையும் எவ்வாறு நிறையும் கெடுத்துப் பாழாக்கினான். மிக அழகுடன் விளங்கிய அரோக வனம் தன் அழகை முற்றிலும் இழந்தது. அவ்

கெடுத்த மாங்கனும் பறவைகளும் பயத்த உலகி கொண்டு வேகியேறி விட்டன. ராக்கிகள் தாங்கிக் கொண்டு குருத்தவர்கள் எழுந்து இதென்ன வேன்று வாரணம் தெரியாமல் திகைத்தார்கள்.

ஹனுமான் நந்தவனத்தை அழித்து விட்டு மதிஸ் கவரின் மேல் ஏறி உட்கார்த்தான். ராக்கிகள் வானரத்தைப் பார்த்தார்கள். ஹனுமான் வர வரத் தன் உடலைப் பெருக்கிக் கொண்டு பயல் கரமாக வளர்ந்து அவர்கள் இதயம் நடுங்கச் செய்தான். ராவணவிடம் கொக்கச் சிலர் ஓடினார்கள். சிலர் சேதவீடம் போய், “இந்தப் பெருங் குரங்கு எப்படி வந்தது? இது உலகி கூட தெரிந்தே விருக்க வேண்டும். உன் வீட்டு இது ஏதாவது பேசிற்று? உள்ள படி சொல். பயப்படாதே!” என்றார்கள்.

சேத, “இந்த அரக்கர் உலகத்தில் எதுவெல்லாம் நடக்குமோ? எனக்கு என்ன தெரியும்? மாயம் கற்ற ராக்கர் களைப் பற்றி நான் ஒன்றும் அறியேன். இந்த வானரம் உங்களில் ஒருவனாகத் தான் இருக்க வேண்டும். அவரைப் பற்றி உங்களுக்குத்தான் தெரியலாம்”

என்று சொல்லிச் சமாளித்துக் கொண்டான்.

"ஐயோ, சீதை பொய் சொல்லிவிட்டாளே! இதற்கு என்ன சமாதானம்?" என்று சில பண்டிதர்கள் தர்க்கம் செய்து கொண்டிருந்தது வாசகர்களுக்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஞாபகம் வரலாம்.

இந்த விவாதத்தைப் போன்ற ஒரு பயனற்ற விவாதத்தை நான் கண்டதில்லை. "ராம காரியம் உடனே அழிந்து போக வேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறீர்களா? ஏராளமானவர்களைப் பெய்வாய் வேறுவிதமாக நீங்கள் நடத்தப் போகிறீர்களா? இதுக்கே கேள்வி கூடவெல்லாம் நிறுத்துங்கள்" என்று இந்தப் பண்டித கொமணிகளுக்குச் சொல்லுவேன்.

"சீதை செய்த மந்தரக் காரியங்களைச் செய்யத் துணிந்து செய்கிறாளா? இல்லை, சிறைப்பட்டுக் கிடந்து, துக்கத்தில் கரை காணாமல் ஏங்கி நின்றுகொண்டால், இத்தகைய 'பொய்யை' உங்களைக் கேட்கும் அரசர்களிடம் நீங்களும் சொல்லலாம். அதனால் உங்கள் வாய்மை பங்கம் அடையாது" என்று சொல்லுவேன்.

**யாம்பெய்ராக் கண்டவந்தம்
இங்கு கைத்தொழும்
வாய்மைப் பந்தைப் பிழை**

**வாய்மை வளப்படுவது யாதுவனின்,
யாதுவன்தான்
நீமை இவர்த சொல்லி.**

**பொய்மையும் வாய்மை விடத்த,
புறந்தீர்த்த
நீமை பயக்கும் பனின்**

என்றார் பொய்யா மொழிப் புலவர்.

அசோக வளத்திலிருந்து பாந்து ஓடிய ராகுலனின் ராவணனிடம் நடத்ததைத் தெரிவித்தார்கள்.

"மன்னமே! ஒரு பயங்கர வடிவம் கொண்ட குரங்கு அசோக வளத்தில் வந்து உங்கள் அரசன்மேல் பெய்க ளுடைய நந்தவனத்தை பெய்வாய் பாழாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அந்தக் குரங்கைப் பார்த்தால் எங்களுக்குப் பயமாக இருக்கிறது. சீதையிடம் அது ஏதோ ரகசியமாகப் பேசிறது."

இவ்வாறு ராகுலனின் சொன்னார்கள். ஆனால் தாங்கள் தாங்கிப்

போனதை ராகுலனேவரவிடம் சொல்லவில்லை.

"நாங்கள் சீதையை எவ்வளவோ கேட்டுப் பார்த்தோம். 'இது யார்? இந்த வானரசர் ஏன் இங்கே வந்தான்? உன்னிடம் என்ன பேசினான்?' என்று பலவாறாகக் கேட்டோம். அவன் ஒன்றும் சொல்ல மாட்டேன் எங்கிருள். நீங்கள் இந்தக் குரங்கைப் பிடித்து ஒழித்துவிட வேண்டும். தகுந்த ஆட்களை அனுப்புகிறீர்களாக, மனா பயங்கரமான குரங்கு, அதைப் பிடிக்கும் வயல்கள் கொண்ட வீரர்களை உடனே அனுப்புகிறீர்களாக. இந்தக் குரங்கு அழகிய வனம் முழுவதையும் ஒரே பாழாகச் செய்து விட்டது. ஆனால் இந்தச் சீதைக்குக்கும் சிங்கபா விரும்பத்தை மட்டிலும் தொடவில்லை. வளர்ந்து பட்டினிக்குக்கும் அந்த மரம் கொஞ்சமும் சேதப்படவில்லை. இதற்குக் காரணம் இருக்க வேண்டும். மற்ற மரங்களைப் கொடிக்காவும், குளங்கம் பந்தல் எவ்வாறன்றையும் பாழாக்கிய இந்த வானரசம் சீதை யிருக்கும் இடத்தை மட்டும் விடுவாயேன்? இதில் மோசம் இருக்கிறது. இது சாதாரணக் காட்டு யிருக்கமல்ல. உங்கள் பகைவர்களான தேவேந்திரனோ குபேரனோ அனுப்பிய வானரசமாகத்தான் இருக்க வேண்டும். அவ்வது அந்த ராமனுடைய வேலையாக இருக்க வேண்டும். சீதையோடு பேச இந்த வானரசத்துக்கு எப்படித் துளியும் வந்தது? இவன் ராமனுடைய தூதனாகவே இருக்க வேண்டும். உடனே வீரர்களை அனுப்பி இந்தப் பயங்கர வாய்மைத்தைப் பிடிக்கச் செய்கிறீர்கள்."

நான் மனைவிகளுக்காக நிரூபணிக்கிற இந்த மிகச் செயற்கையமான பூந்தோட்டம் அழிந்து போன செய்தியைக் கேட்ட ராவணன் மிகுந்த கோபம் கொண்டான். இரண்டு கண்களும் இரண்டு திவட்டிகளும் போல் சிவந்து அவற்றிலிருந்து கட்ச் கட என்னெனயத் துளிகள் கொட்டுவது போல் கண்ணீர் வடிந்தது.

உடனே தனக்குப் பக்கத்தில், 'உத்தம வெய்வன்' என்று எப்போதும் மிகக் கவனமாக இருந்து கொண்டிருந்த வீரர்களை அனுப்பினான். சுதாரதர்களும் இரும்பு உலகைகளும் சுந்திகளும் குலங்களும் எடுத்துக்கொண்டு அவர்கள் போனார்கள். (தொடரும்)

ஜிப்போ ஓ ஓ!

1953ல் ஆகஸ்ட் மாதம் மிமஸாத்தின் முதன் முதலில் எத்தனை தூரம் பறந்தாரோ (120 அடி), அதைவிட அதிக நீளம் வளது புதிய ரெகிசு 747 ஐம்யோ விமானம் (231 அடி)!

• டைரெக்டர் - குந்தம்

இருமலே, போ!

அவள் சற்று முன்புதான் இருமலால் திணறித் கொண்டிருந்தாள்...
பிறகு க்ளிகோடின் சாப்பிட்டாள். இப்பொழுது அவளைப் பாருங்கள்!
சோர்வைத்தரும் இருமலிலிருந்து விடுபட்டு எவ்வளவு
நிம்மதியாகத் துங்குகிறாள்!

**பூரண இருமல் கட்டுப்பாட்டுக்கு
க்ளிகோடினுக்கு இணை எதுவுமில்லை!**

இருமலிலிருந்து பூரணமாக நிவாரணம் தர மருத்துவரீதியாக அங்கீகரிக்கப்பட்ட க்ளிகோடின் ஃபார்முலா செயல்படுவது இப்படித்தான்:

- மூலக்கம் — இருமல் கெடுத்துக்கொடுக்க கட்டுப்படுத்துகிறது.
- தொண்டைக்கம் — சளி அடைப்பை சுத்தி மீட்டிச் செயல்படுத்துகிறது.
- மார்புக்கம் — குறுகிய நடைவழிகளுக்கு இடம் தர உதவுகிறது.
- நுரையீரல்களின் — அடைத்துக் கொண்டிருக்கும் கொள்கையைத் துடைத்தி எலியை வெளியேற்றுகிறது.

க்ளிகோடின்

மென்மையான வசாகா
இருமல்களுக்கு,
யிக அதிகமாக
விற்பனையாலும்
நம்பகமான
வீட்டு நிவாரணி

ரகுபதி ராகவ

மகாத்மா காந்தி

தமிழாக்கம்: ராஜாஜி..

54

நான் சொன்னதிலிருந்து என்ன ஏற்படுகிறதென்றும் பத்தியும் ஞான நிலையும் ஒன்றே, பத்தியேறு, ஞானம் வேறு அல்ல.

பத்தியே விரும்பி அல்லது முக்தி, ஞானமே முக்தி. ஞானம் அல்லது பத்தி இவற்றைக் கொண்டு வேறென்றை அதாவது முக்தியை அடைவோம் என்று எண்ணலாகாது. ஒரு ரூபாயை எடுத்துக் கொண்டு கடைக்குச் சென்றால் தீர் பண்டமோ அல்லது விஷமோ கிடைக்கு வாய்க்கலாம். முக்தியைப் பண்டத் துக்கு மதிப்பு அதைக் கொண்டு வேறு பொருளைப் பெறுவதுதான். அதற்கே தனிப் பயன் இல்லை. பத்தியும் ஞான மும் அம்மாதிரியல்ல. பண்ட மாற்ற னுக்கு அல்ல, பத்தியும் ஞானமும் பெறுவது. வேறென்றையும் அவற்றைக் கொண்டு பெறாமலேயே, அவற்றி னின்றே ஆனந்தம் பெறுகிறோம். ஞான மும் பத்தியும் சாதனங்கள் அல்ல. அடைய வேண்டிய பயனும் அதற்கு வேண்டிய சாதனமும் ஒன்றாகவே திக்ந்து போகின்றன. சாதனமே பயனுகிறது. பூரண சாத்தியே தீர்வானை தலைக்கு வழி. அதுவே தீர்வானமும்.* பத்தியும் ஞானமும் உண்மையான பத்தி யும் ஞானமும் ஆக வேண்டுமானால் எந்தப் பயனையும் கருதாத காரியமாக இருக்க வேண்டும்.

எது தன்னை எது தீயது என்று ஒருவன் அறிந்து கொண்டால் அந்த அறிவே ஞானமாகி விடாது. அந்தப் புலனையினாலேயே முக்தியடைய முடி யாது. புலனையே அடைத்தவன் அத்தப் புலனையினாலேயே ஞானியாகிவிட மாட்டான்.

படிப்பு ஏதே ஏதச் சோம்பேறித்தன் மும் ஏதுவிறது. தன் கையினால் எந்த வேலையும் செய்யத் தகாதவனாகிவிடு கிறான். 'நான் சாஸ்திரம் படித்திருக் கிறேன். இந்தச் சின்னக் காயிலுக்கலை பெல்லாம் நான் செய்ய வேண்டுமா?' என்று எண்ணுகிறான்.

பத்தியும் சோம்பேறித்தனத்தின் முடிந்து விடுகிறது. நெய்ப்பாலை கையில் வைத்து எண்ணிக் கொண்டு, கண்

கலில் தீர் மங்க, யாருக்கும் எத்தனிட மான பணியும் செய்வதற்கு அவகாச மில்லாமல் ஜெபம் நடத்துகிறார்கள். இது என்ன பயன் தரும்? உண்பதி லும் தூங்குவதிலும் செலவழிக்கும் காலம் தவிர எஞ்சிய போதெல்லாம் ஜெப மாலைவை விடாமற் பத்தி செலுத்தி நெல் சூத்தவேயோ, மா அரைக் கவோ, தோலாளியைப் பூர்க்கவோ சமயம் இல்லாமல் பத்தி நடைபெற்று வருகிறது. இந்த விதமான பத்தியில் பயனில்லை. கைதயில் சொல்லப்படுவது என்னவென்றால் பணிகளைச் செய்தே முக்தி பெறலாம். ஜனகன் ஈந்தலிய பெய்லோர்க்கும் கடமைகளைச் செய்தே விடு பெற்றுங்கள். "நானும் கடன் செய் யானை பூண்டு விட்டேனாகும் உலகம் அறிந்து போகும். மக்களைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமா? செய்ய வேண்டிய தொழிலைச் செய்ய வேண்டிய முறையில் செய்து கொண்டு போனால் தான் விடு பெற முடியும்." - இது தோலாசியன் வாக்கு.

எந்தச் செயலும் தம்மைப் பந்தப் படுத்துகிறது என்பது உண்மை. ஆயினும் உயிர் கொண்ட மக்கள் செயலின்றியிருக்க முடியாது. கிரும்பி யும் கிரும்பாமலும் செயல்களில் சிக்கியே தீர் வேண்டும். 'செயல்' என்றால் எண்ணும் எண்ணங்களும் அதனுள் அடங்கும். செயல்களினால் கர்ம பந்தத்தில் சிக்கிக் கொள்ளாமல் இருக்க தாம் என்ன செய்ய வேண்டும்? இதைத்தான் கதை தான் கண்ட வேறு எந்த சாஸ்திரத்திலும் சொல்வதாக முறையில் தங்குக் கிடைக்கிறதில்லை.

* திருவாக்கொழிற் பாரதப்பிள்ளை தம்மாய்வுடன் இதைக் சொல்லுகிறார்.

இன்பத் துன்பங்கள் நெறிக் கிண்து பங்க அக்குல் அந்தே அபயாதே விடு: அதுனே விதி விபானே அதுனே விதி: விதி நெறது இன்பம் தானும் அது: தெரி.

எனது தானும் பந்த இன்பம் அதுமே இன்பம் துன்பம்

அதுமே விதி: விதி நெறது இன்பம் தானும் அது: தெரி

எனது தானும் பந்த இன்பம் அதுமே இன்பம் துன்பம் - எந்ததும், எந்ததும்.

வெகுநேரம் வரையில் யாமினிலிருந்து
தூக்கமே வரவில்லை. படுக்கையில்
புரண்டு புரண்டு படுத்துப் பார்த்தான்.
வினாதின வெளிச்சம் கண்ணைக் கூசு
வது. கட்டிலில் படுத்துக்கு பான்
கரன் அயர்ந்து தூங்கிக் கொண்டிருந்த
தாகத் தென்றியது. அவன் எழுந்
திருந்து விளக்கை அணைத்து விட்டுப்
படுத்துக் கொண்டான்.

அவற்றைய இருள் கவித்து கொண்
டபேததிர, அகமனத்தில் ஒளி பளிச்
சிப்டது. எந்தப் பெண்ணும் இப்படி
ஒரு காரியத்தைச் செய்பத துணிமையாட்
டாள். தனக்கு இந்தத் துணிச்சம் எங்

திருந்து வந்தது என்று அவனுக்கே ஆர்
சனியமாக இருந்தது. மரியாதையாக
அவன் அன்று இரவு ரயிலில் ஊருக்குப்
போயிருக்க வேண்டும். அப்படி அவன்
செய்வாதது வரம்பு மீறிய காரியமாகப்
பட்டது. அத்துடன் அது அவனுடைய
கொவந்துக்குக் கொஞ்சமும் பொருந்
தாக செய்யல். இதை நினைத்து அவ
னுடைய மனச்சாட்சி அவனைத் துங்க
விடாமல் உறுத்திக் கொண்டே
வருந்தது.

சாயங்காலமெழும்பாம் இருந்த பர
வசத்தில் இது அவ்வளவாக அவன்
தெஞ்சில் உணரக்கூடவில்லை. புதிய ரெட்
வண்டியில் அவன் அருகில் உட்கார்ந்து
கொண்டிருப்பத வானத்தில் உல்லாச
மாகப் பறப்பது போலிருந்தது. அவன்
தன் மூத்ததைப் பார்த்து முறுவலோடு
பேசும் போதும் அவன் தன்னைப் பாராத
போது கண் நினைந்த அவன் மூத்த

தைப் பகலவாட்டில் பார்த்தும்போதும் அவளுக்கு அந்தக் கணம் ஒன்றுதான் நிச்சயமானதாக, நினைவானதாக இருந்தது. அடுத்தகணம் என்ற ஒன்று உண்டென்பதே நினைவுக்கு வரவில்லை. நானே என்பதோ, எதிராகவும் என்பதோ வெறும் கற்பனைதான்; அந்த நினைப்புக்கே இடமும் இல்லை; நேரமும் இல்லை. அவளுடைய பேச்சிலும் சிசிப்பிலும் அவ்வளவு தோய்ந்து போய்விட்டான். அவள் அருகில் அயர்த்திருத்த அந்த நேரங்களில் அவள் கயமாகச் சித்திகிற தன்மையை இழந்து விட்டாள். போகும் இடங்களில் எல்லாம் எல்லாரும் அவர்களைப் திரும்பித் திரும்பிப் பார்த்தார்கள். ஏன் அப்படி எல்லாரும் கவனித்தார்களோ, அவளுக்குத் தெரி

டாது. எப்படிப் பார்த்திருந்தாலும் அவளுக்கு என்னவோ பெருமையாகத் தான் இருந்தது. காமமெல்லாம் இப்படியே இனித்திருக்கும் என்பதுபோலத் தோன்றியது.

திருவனந்தபுரம் சென்டிரல் ரயில் நிலையம் வழியாக வண்டி வந்தபோது அவன் அவளை ஜாஷ்டயாகப் பார்த்து விட்டுச் சிரித்தான்.

"எனக்குத் தெரியும். இப்படியெல்லாம் பரிசாகப் பண்ணினால் இப்பேயே இறங்கிப் போகட்டுமேன். எனக்குத் தன்வாகப் போகத் தெரியும்" என்றான் யாமினி.

"என்சொ தடுவழியென விட்டுட்டு உன்னுடைய போக முடியாது. அது எனக்குத் தெரியும்" என்றான் பாண்டரன்.

காணிக்கை

"வாரோ ஒருத்தி பேணரச் சொன்னேனோ, அவளை நினைச்சென்று பேசுறளாக்கும்!"

"ஓ! உனக்குப் பொருளாம், அவளிடம்."

"உங்களுக்கு 'ஸல்' அவளிடம்..."

பாண்டரனின் மூகம் சட்டென்று கண்டியது. இதைக் கண்டதும் யாமினிடன் உதட்டைக் கடித்துக் கொண்டான். அந்த யார்தவதைய அவன் வாயால் சொல்லிவிடுக்கக் கூடாது தான்.

"உனக்குத் தெரியுமா யாமினி,

ஆர்.வி

அவன் என்னுடைய நெதிரென் றிருவனு டைய மனைவி !”

“அது தெரியாது.”

“மறுபடியும் சொந்தேன். அவன் இப்போது இல்லை; அவனும் இல்லை.”

“அதுவும் தெரியாது.”

“இப்பவாவது தெரிஞ்சுதா?”

“இப்பத்தான் தெரிஞ்சுது.”

அதன் பிறகு வண்டி மெளனமாகவே நேறாட்டலுக்குத் திரும்பியது. அவன் வண்டியின் இஞ்சினை நிறுத்தச் சாஸி னைத் திருவிய போது அவன் அவன் னையை இரு கைகளாலும் பற்றிக் கொண்டான். அவன் அவளை வியப் புடன் ஏறிட்டுப் பார்த்தான்.

“கோபமா?” என்று கேட்டான் யாமினி.

“எதுக்கு?”

“நான் அவளைப் பத்திச் சொன்ன துக்கு!”

பாங்கரன் கண்ப்பாகச் சிரித்தான்.

“சேச்சே. அதெல்லாம் இல்லை, னாலும்!”

“இல்லை என்று எங்கிட்டே ஏன் பேசுமே?”

“ஒரு காரணமும் இல்லை. கம்மாத்தான்!” என்று அவன் தன் கையை விடுவித்துக் கொள்ள முயன்றான்.

“நான் விடமாட்டேன். எனக்குத் தெரியும். உங்களுக்கு என்மேலே கோபம்தான்.”

“சரி. விட வேண்டாம். உனக்கு ஆசையாக இருந்தால் கையை இன்னும் கெட்டியாகப் பிடிக்கக்கோ. யாராவது பார்க்கப் போகிறார்களே என்று சொன்னேன். எனக்கென்ன?”

“பார்த்தால் பார்க்கட்டும். வேணுமானால் உள்ளே போய் நேறாட்டல் ரிஜிஸ்தரையும் பார்த்துட்டு வரட்டும். எனக்குப் பயமில்லை.”

“முகமெல்லாம் எப்படிச் சிவந்து போச்சு!”

“அதையும் பார்க்கட்டும்.”

“கோபமா என்று கேட்டியே. இப்ப யாருக்குக் கோபம்? உனக்கா, எனக்கா?” என்று மெல்லச் சிரித்துக் கொண்டே மற்றொரு கையால் அவன் கைகளைச் சேர்த்துப் பிடித்தான்.

“ஒண்ணும் சிரிக்க மழுப்ப வேண்டாம்!” என்று தன் கைக்குள் சிக்கி விருத்த கையை நறுக்கென்று இன்னி விட்டு, கையை எடுத்துக் கொண்டான்.

“ஓ... அப்பா!” என்றான் அவன். உன்னமவாகவே அவன் அப்படி அழுத்திக் கின்னிவிட்டான். நகம் பதிந்த கையை அவனிடம் காட்டினான்.

அப்போது அப்படிச் கின்னியதற்கு யாமினி இப்போதுதான் வருத்தப்

பட்டான். நகம் பதிந்து, சதை பெயர்ந்திருந்தது கண்ணிலேயே நின்றது. அவன் அறிவாமலே வாய் குள் கொட்டியது.

“நீ இன்னும் தூங்கல்லியா, யாமினி?”

அவன் வாயைக் கெட்டியாக மூடிக்கொண்டிருந்தான்.

“வினக்கை வேணுமானால் போட்டுமா?” என்று கேட்டான்.

அதற்கும் பதில் சொல்லாமல் தூங்குவது போல் இருந்தான். ஆனால் பாங்கரன் எழுந்திருந்து வினக்கைப் போடுவான் என்று எதிர்பார்க்கவில்லை அவன். வினக்கின் வெயிச்சத்தில் கண்கள் இறுக மூடிக் கொண்டன.

“இவ்வளவு வருத்தப்படுகிறவன். னாலுக்குப் போய்த்தான் ஆகணும்னு அழுத்தமாய்ச் சொல்லியிருக்கலாம். மதிப்பாப் போகவேண்டு சொல்லிட்டு, அப்புறம் வருத்தப்பட்டால் என்ன பண்ணது?” என்று சொல்லிக்கொண்டே அவன் பாணைத் தண்ணீரை எடுத்துக் குடித்தான். பிறகு வினக்கை மூன் போல அணைத்துவிட்டுப் படுத்துக் கொண்டான்.

“நான் ஒண்ணும் அதுக்காக வருத்தப்படல்லே!” என்று இளரந்து கத்தலாமா என்று இருந்தது யாமினிக்கு. ஆனால் பேசாமல் இருந்து விட்டான். “நான் தூங்கல்லியாமி! இவர் மட்டும் என்ன தூங்கி லாழ்ந்தாராமி!” என்று நினைத்துக் கொண்டான். “இவளர இப்படியே விட்டு விட்டு, நான் மட்டும் தனியாகத் திரும்பிப் போயிருந்தால் தான் வருத்தப்படுவேன். இந்த இவருக்கு யார் சொல்வார்கள்?” என்று தனக்குள் முறையீட்டுக் கொண்டான்.

அநே சமயத்தில் தான் செய்திருக்கிற முடிவு தவறானது என்றும், பெரிய அபவாதத்துக்கு இடம் கொடுக்கக் கூடியது என்றும் யாமினிக்குத் தெளிவாகப் புரிந்தது. அவன் வீட்டுக்கு இது தெரிந்தால் அவனுடைய தோலை உரித்து எடுத்து விடுவார்கள்.

யாமினிக்கு அழகையே வந்தது.

கசிலாகட இதை ஒப்புக்கொள்ள மாட்டான். “இந்தத் தவினம் ஆசிரியர் தம்பியை உனக்கு எத்தனை நாட்களாகத் தெரியும்?” என்று கேட்பான். “இவரை எவ்வளவு தூரம் தெரியும்?” என்று கேட்பான். ஒன்றுமே தெரியாது என்றால், “இந்த அசட்டுக் காரியத்தைச் செய்யலாமா?” என்று கேட்பான். அவனுக்கு முதலில் என்ன சமாதானம் சொல்வது?

இரு கண்களிலிருந்தும் கண்ணீர் வடிய இருளினே நிறை கொள்ளாமல் படுத்திருந்த யாமினிக்கு எப்போது உதக்

19. If

“எனது கனவு அந்நாளில் நிரம்பியவர்களாகியுள்ளதோ
 கொள்ளையர்கள் இருக்கின்றனரோ அல்லவோ” என்ற
 ஸ்ரீனிவாசரத்தினம். அந்த கனவு நிரம்பியது
 அந்தோ மாரன் கொள்ளையர்கள் இருக்கின்றதேன்” என்று
 ஸ்ரீனிவாசரத்தினம் கூறினார். “என், பெண்ணுக்குள்”

அவன் மனம் இப்பொழுது தெளிந்திருந்தது. அதில் குழப்பமோ, சபலமோ இல்லை. குடும்பத்தின் கௌரவம் சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களில் அவன்

எதிர்த்தீச்சம் போடுவதற்கில்லை. சரியோ தவறோ, அவன் உறுதியாக இருந்துதான் தீர வேண்டும்.

பாஸ்கரன் கண் விழித்ததும் அவன் புறப்படுவதற்குத் தயாராக இருப்பதைக் கண்டான்.

"என்ன இது. புரோகிதரம் மாறிப் போச்சா?"

"ஆமாம்; மாறிப் போச்சு."

"ராத்திரியே என்னுத் தெரிஞ்சு போச்சு, மாறிப் போகும்னு..."

ஒன்றும் சொல்லாமல் அவன் குவிசைவறைக்குப் போனான். திதானமாக நிராடிவிட்டு மெதுவாக வந்தான். அதற்குள் பாயிலி நெரமாவிலிடப் போகிறதென்று தவிர்க்கத் தவிர்த்துப் போனான்.

"ஏழேகாதுக்கு இப்பவே வண்டி?"

"இருக்கும்; எப்ப இருந்தாக என்ன? ஊருக்கு எழுதிப் போட்டாச்சு. இனிமே எப்பப் போனாலும் ஒண்ணுதானே?"

"இல்லை; நான் சொகத்தான் வேண்டும். நான் கூட வரது சீலிக்கிறேன்."

"அப்படி யார் சொன்னது?"

"நான்தான் சொக்தேன். அது அசட்டுத்தனம். முறைவீக்கம்."

"எப்ப இந்த ஞானோதயம்? ராத்திரியா, பொழுது விடிஞ்சு பிறகா?"

"ராத்திரியே யோசிக்கேன். இப்பத் தான் முடிவுக்கு வந்தேன்."

பாஸ்கரன் இதைக் கேட்டு மெய்வச் சிரித்தான்.

"அத்தனை நாளியா ஆச்சு முடிவுக்கு வர? ஏது. உங்களுக்கு இது பொருத்த மில்லாமல் இருக்கே. நீதான் என்னையும் சீக்கிரம் 'முடிவு' பண்ணுவதென்காச்சே!"

"இப்பவும் விவரவாகத்தான் முடிவு செய்திருக்கேன்!"

"குருவாயுர் போலிட்டுப் போலிடலாம்."

"வேண்டாம்; இப்ப என்ன கேட்க நிராடனமா புறப்பட்டிருக்கோம்? நான் பிச்சிக்கா வந்தேனாம்; நீங்க உங்க பிண்ணனா வந்திருக்கேன். இப்ப அங்கே போகாட்ட என்ன? இங்கேரு சமயம் போனாலும் போச்சு."

"போகலாம்; இரண்டு பேருமாகச் சேரணுமே."

"பிரார்த்திதவா என்ன?"

"என் வளரலில் அப்படித்தான்."

உடனே இதற்குப் பதில் சொல்ல முடியாமல் தயங்கிய பாயிலி சற்றைப் பொறுத்தது. "தவித் தவிவாகவும் போகலாம்; நான் இங்கேரு சமயம் போயிச்சிறேன்!" என்றான்.

பாஸ்கரன் அவனையே தவிரமாகப் பார்த்து விட்டு, "சரி; இன்னும் வேண்டிய நேரம் இருக்கு. அதுக்குமே

முயற்சிச் சாப்பிடுவோம். சாப்பிட முண்டே பெரிசெனாம்..." என்றான்.

"என்ன பெரிசெனாம் முடிவு அது தான்."

"உம்; அப்படியா?"

"அப்படியேதான்! நீங்க ஒண்ணும் இதை மாத்தறதுக்குப் பார்க்க வேண்டாம். என் பிண்ணனிலே இருத்தாதான் உங்களுக்கு அத்தச் சங்கடமெல்லாம் புரியும். நாம இருக்கிறது தமிழ்நாடு. அமெரிக்கா இல்லை."

அவனுடைய பட்டப்பைக் கண்டு அவனுக்கு மறுபடியும் சிரிப்புத்தான் வந்தது. சிரிக்கிறபோது அவன் பற்களும் கண்களும் எப்படியும் பளிச்சிடுகின்றன! இப்படியா மொகனமாக மயக்கும்! பாயிலி உச்சத்தாக முகத்தைத் திருப்பிக்கொண்டான்.

"சரி யா, போகலாம்!"

"டிபன் சாப்பிடுகிறபோது. "இந்தச் சட்டினிக்குக்கூட என் மேலே கோபம் போகிறுக்கு. என்னு கொஞ்சத்தறது" என்றான் பாஸ்கரன்.

சிறிது நேரம்வரை பதிலே இல்லை.

பிறகு, "நீங்க ஒண்ணும் சாப்பிடாமே என்லையே பாத்திண்டிருக்க வேண்டாம். வீணு நெரமாவிறது. சர்வர்குப் பார்த்துச் சிரிப்பை அடக்கிவிட்டு போனார்!" என்றான் அவன்.

"அந்த மண்டபத்தைக் கட்டிட்டு, நன்றிச் சிச்செட்டுப் போகச் சொல்லுமா?"

"உங்களுக்கு இப்பத்தான் விவரவாட்டா இருக்கு. என்லாக் கொண்டு விட உங்களுக்கு விருப்பமிக்கலாவிட்டால் நானே டாக்ஸியை எடுத்துண்டு போயிச்சிறேன். அவ்வளவுதானே?"

"ஓ! அது சொம்பத் தயார்ச்சே!"

"தப்புக்கு மார்க் போட வேண்டாம்."

"உங்களைப் போலத்தான் ஒரு பது மானி இருக்கணும்!"

"அப்படியே விடைப்பான் உங்களுக்கு!"

"ஏன், உங்களுக்கு என்னயாம்?"

"எனக்கு இப்ப அவசரம்; அவ்வளவு தான்!"

"எனக்குத் கொண்டு விடத் தெரியும்."

"ரலிக் கட்டெடிவ் விட்டுப் போனப்புறமா?"

"பொன்னப்புறம் கூட உங்களுக்குக் கொண்டுவிடத் தெரியும்."

"அதாவது இந்த ரலிக்கு முன்னாலே அடுத்த ஸ்டாஷனுக்குப் போய் அங்கு ஏறிச்சிறுப்போ!"

லாக்டா-காலமைன் ஒப்பனை யடிமானமா?

ஆமாம்!

ஒப்பனை யடிமானம் என்ற
சொல்லை லாக்டா-காலமைன் உங்கள் மனதில்
மட்டுமே போன்ற சொல்லை அறிக்கிறது.
காலமைன், விட்டோரைஸ் திரைப்படம் திரைப்படம்.
உங்கள் அருமையை ஒப்பனைப்படுத்தி
காண்பதற்குப் பயன்படுகிறது.

லாக்டா-காலமைன்
பரிசுதான
ஒப்பனை
சாதனம்

இப்போது சிமென்ட்
கொம்பிலும் கிண்கிண்கி

“அது மட்டுமில்லை; இந்த டிரெயினே இல்லாமல் போனால் கூட எனக்குக் கொண்டுவிடத் தெரியும்.”

“திருச்சிக்கேதானே?”

“வேறுமானால் வீரசோழபுரத்துக்கே சொல்பேன்!”

யாமினியின் முகத்தில் புன்னகை அரும்பிற்று.

“அப்பாடா! இந்தப் புன்னகையை இனிமே டிரைப்போமா என்று போயிட்டுத் திரை நேரம்!”

யாமினி இருபுறமும் பார்த்துவிட்டு, “ஆசையைப் பார், ஆசையை!” என்று முணுமுணுத்துக் கொண்டாள்.

அவர்கள் அறையை அடைந்ததும், பாஸ்கரன் தோஷ்டாலைக் கருட்டிக் கட்டினான். பெட்டியைப் பூட்டி எடுத்துக் கொண்டான். கையகைக் கப்பிட்டு, ‘பீக்’ கொண்டு வரும்படி ஏலினான்.

“நீங்களும் இப்பவே புறப்படலாம் போவா?”

“பின்னே எனக்கு மட்டும் இங்கே என்னை வேலை இனிமே?”

“வண்டி எனக்குக் கிடைக்குமோ இல்லையோ?”

“போனால் கிடைக்கும். நாம எதுக் காக ஸ்பிட்ஷூக்குப் போகணும்?”

“பின்னே?”

“நேரே கொல்லத்துக்குப் போக வேண்டியதுதான். இந்த வண்டி வந்து சேருவதற்கு முன்னாலே நாம போயிடுவோம்.”

அப்புறம்தான் யாமினிக்கு நல்ல மூச்சு வந்தது. பாஸ்கரன் இருக்கும் போது எதற்கும் பயப்பட வேண்டிய தில்லை என்ற தெம்பு உண்டாயிற்று. கொல்லம் போகிற வண்டியில் சேர்ந்து போகலாம் என்ற சந்தோஷமும் ஏற்பட்டது.

தோட்டாளுக்குச் சேர வேண்டிய பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டு வெளியில் வந்தபோது மணி ஏழேகால், வண்டிக்குத் தன்னாலும் பெட்ரோலும் நிரப்பிக் கொண்டு புறப்பட்ட போது மணி ஏழே மூக்கால்.

கூர்வை வேலையில் வண்டியில் பயணம் செய்வது மிகவும் சுகமாக இருந்தது. அதிலும் அவன் பக்கத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டு போகிறபோது ஏற்பட்ட இன்பக் கிளகிதப்பை அவன் மிக துல்லியமாக உணர்ந்தான். அவன் வண்டியைச் செலுத்திக் கொண்டு போகிற அழகை இன்றைக்கெல்லாம் ரசித்துக்கொண்டே இருக்கலாம் போயிருந்தது. அளகை விட்டு இன்னும் சில மணி நேரத்தில் பிரியப் போகிறேனே என்று அவளுக்கு

ஏக்கமாகவும் அக்கவாய்ப்பாகவும் இருந்தது.

வெறுமே அவள் வாயைச் சீண்ட எண்ணி, “பிரோகிராம் இப்படி மாறினதிலே உங்களுக்கு ஏமாற்றம்தானே?” என்றார் அவள்.

“உனக்கு என்ன கவலை அதைப் பற்றி?”

“வருத்தமால் இருந்தால் சமாதானப்படுத்தலாமென்னுதான்!”

“எப்படிச் சமாதானப்படுத்துவே?”

“அதை எப்படிச் சொல்வேன்? டிரை பண்ணிப் பார்ப்போம்.”

“உண்டாவதில் அக்கறை இருந்தால் அதுக்கு ஒரு வழி இருக்கு.”

“எனக்குத் தெரியும். நீங்கள் புதிசா வாங்கின டிரைவை எடுத்துக்கணும். அதுதானே?”

“அதுமட்டுமில்லை. அதிலே ஒரு செட்டை இப்பவே எடுத்து உடுத்திக் கணும். அந்த விலக் கிளார்க்ஸ்பத் தலை நிலை கட்டிண்டால் எத்தனை அழகா இருக்கும் தெரியுமா? தலை காற்றிலே சிதும்பாது.”

“அதெப்படி இந்த நடு ரோட்டிலே மாத்திக் கட்டிக்க முடியும்?”

“அது சரி; ஆனால் இதைக் கூடவா ரோட்டுக்க முடியாது?” என்று தன் கைவிலிருந்து அழகிய சிறு பெட்டியை எடுத்து அவனிடம் நீட்டினான்.

அவன் அதை வாங்கிக் கொண்டான். அதுவுடன் இருந்த மோதிரத்தையும் அவன் முகத்தைப் போன்ற நேரம் மாறி மாறிப் பார்த்துக் கொண்டே இருந்தான். அவன் சாங்கியிலேயே கவனமாக இருப்பது போல நடத்தான்.

“இதுக்கு என்ன அர்த்தம்? எனக்கு உங்கள் பொல்லாத்தனம் நேதற்க்கே தெரியும். இதனாலே ஒண்ணும் குடிமுழு கிப் போயிடப் போறதில்லை!” என்று அதை எடுத்துத் தன் மோதிர வீரலில் அணிந்து கொண்டான். அவனெடுத்தது போல் அது அத்தனை பொருத்தமாய் இருந்தது.

“இப்பத் திருப்திதானே?”

“உனக்கு?”

“உங்களுக்கு எப்படியோ அப்படித் தான் எனக்கும்.”

“அதே போல இப்ப என் புரோகிராமம் மாறிப் போச்சு.”

“என்ன மாறுதல்?”

“வாங்கி கொல்லத்துக்குப் போய், உங்களை இறக்கி விடப் போறதில்லை. நேரே திருச்சிக்கே போய் இறக்கிவிடப் போறது!”

அவன் அவனைப் பார்த்தான். அவன் சிரித்தான். திணக்கையும் மயங்கவும் வைக்கிற சிரிப்பு. (தொடரும்)

ஒரே சலகையில் 3 வறிகளில் செயல் பாரிந்து...

டெட் துணிகளை அதிவெண்மையாக்குகிறது

— மற்ற எந்த பவுடரையும்விட.

இதோ, எப்படி என்று பாருங்கள்:

1. **டெட்** மறுகள் தனிப்பட்ட சந்தியாக்ந்த போலுக் அதி நிவரவாகத் துளிகில் ஈடுதவிக் சென்று, பகறததவன அருவனகககட ரெவதில் ிட்டல் அடிக்கிறது. துளிகில் வெண்மையாகின்றன;
2. **டெட்** அழுக்கை வெளிக்ரெவார்க்ந்த சிறகு, அவ பிங்கும் படிப்பாயல் தடுக்கிறது, துளிகில் அதிவ செத்பாபிக்ந்தன; கத்தமாகவே சிக்ந்து இருக்கின்றன.
3. **டெட்** துளிகில் அதிவெண்மையாக்குகிறது. துளிகில் குக்கைவிட அதிவெண்மையுடன் பளிச்சிடுகின்றன? (கீழ்க் அடிவது வெண்மைச் சாதனம் சேர்க்கவேண்டிய அவசியமில்லை.)

இன்றே டெட் வாங்குங்கள்! கயக்கித் துலிக் திவிக். பம்பாய்:

SHALPI HPMA 35A/70 TAM

காமிநாதன் மீதுள்ள அருவருப்பம் ஒரு மரத்தின்மேல் சாமிநாதன் கையில் காமிராவுடன் விளைகுவதெனில் மறைவாக அமர்த்தி இருந்தான்.

மணி மூன்றிருக்கும். வெளிக் கனம் யாக இருந்தது. திடீரென்று மீல் காய்ப்புண்டின் பெரிய கதவு திறந்தது. நல்லதும் பி வெளியே வந்து பேச்சு வார்த்தை தோய்வியடைந்து விட்டதாகவும், தொடர்ந்து வேலைநிறுத்தம் செய்ய வேண்டும் என்றும் கூறினான். சில வாரங்களாக வருமானம் இன்றிச் சிரமப்பட்டுக் கொண்டிருந்த தொழிலாளர் கூட்டத்தில் பரபரப்புத் தோன்றியது. சாமிநாதன், சுற்றுமுற்றும் பார்த்தான். ஒரு போலீஸைக் கூடக் காணாமல்.

சற்று நேரத்துக்குப் பிறகு மீலில் ஜெனரல் மாணேஜர் கார் காய்ப்புண்டிக்குள்ளிருந்து வெளியே வந்ததும், தொழிலாளர் கூட்டம்.

இன்னும் அதிகரித்தது. கூட்டத்துக்குள் நுழைத்து கார் பாய்ந்து சென்றதால் ஒரு தொழிலாளி, சக்கரத்தில் அடிப்பட்டுக் கால் முறிவுடைத்து கீழே சாய்ந்தான். அதைக் கண்ணுற்றதும் கூட்டம் வேறி கொண்டது.

அப்போது தல்வதம்பி தன்னுடைய கூட்டாளிகளுக்கு ஏதோ சைகை மூலம் சொன்னதும் சிலர், கோஷமிட்டுக் கொண்டு மீலுக்குள் புகுந்து ஓடத் தொடங்கினர். சற்று நேரத்தில் மீலில் தீப்பற்றிக் கொண்டது. நிமிஷங்கள் செல்லச் செல்லத் தீயில் உக்கிரமும் அதிகமாகிக் கொண்டே போயிற்று. இப்படி எத்தனை நேரம் சென்றதோ, ஒருவித நொட்பியூரே புனைப்படங்கள் எடுத்துக் கொண்டிருந்த சாமிநாதன் கவனிக்கவில்லை! இரண்டு வாரிகளில் போலீஸார் வந்து இறங்கினார்கள்..... தடிவாடிப் பிரயோகம் செய்து மீலுக்குள் நுழைந்த தொழிலாளர்களே

வெளியே வீரட்டினர்கள், தீயணைக்கும் படையினர் வந்து தீயிரமாகத் தங்கள் கடனையில் சுடுபட்டனர்.

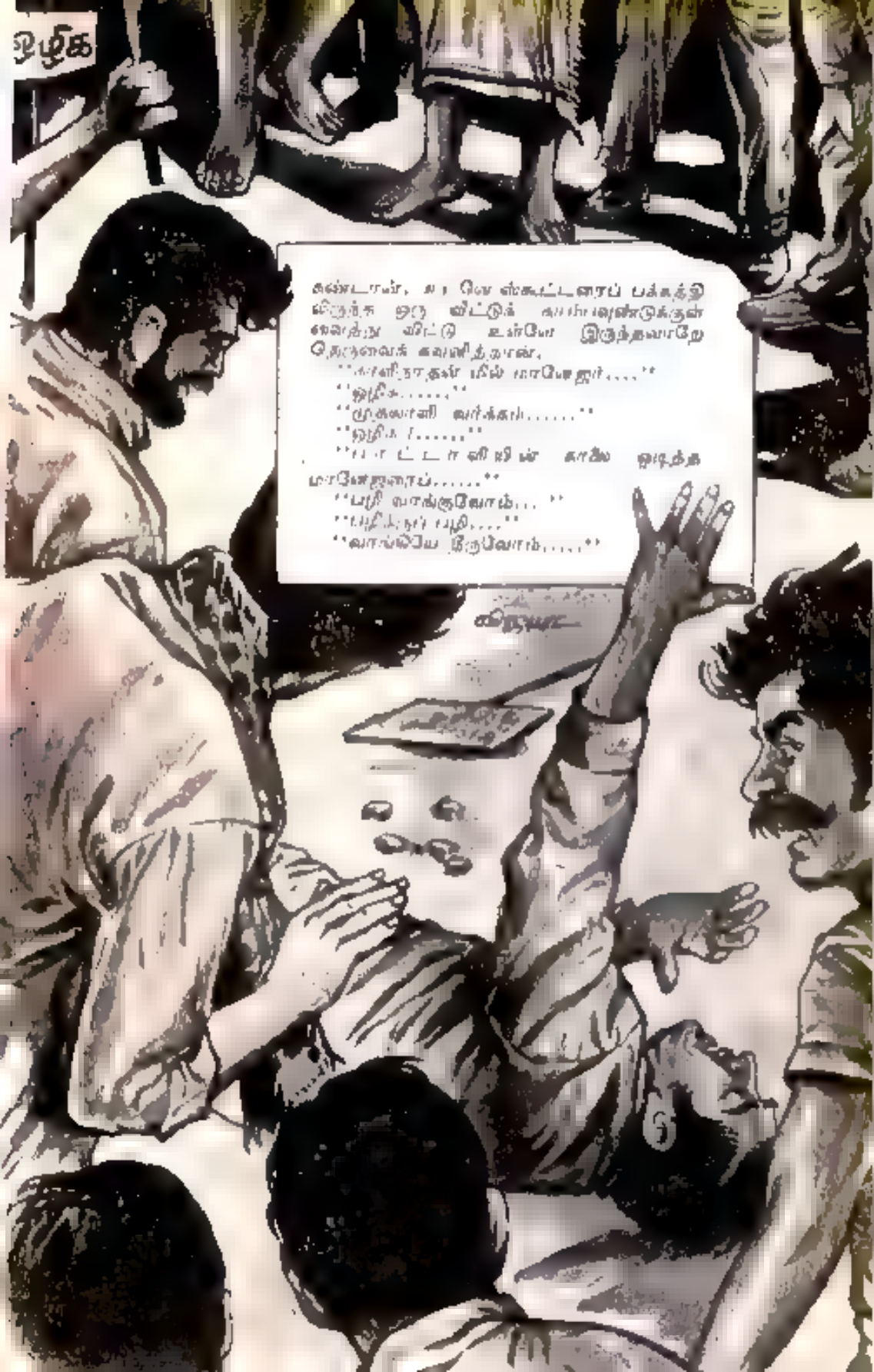

ச.க.நல்லபெருமாள்

அதைக் குழந்து கொண்டது. காருக்குள் வீருத்தே மாணேஜர் தொழிலாளர் களுடன் பேச முயன்றார். அப்போது கூட்டத்திலிருந்த ஒருவர் ஒரு பெரிய கல்லை எடுத்து மாணேஜரின் தலை மீது வீசியெறிந்தான். கல்லடி பட்டதும் மாணேஜர் மயங்கிக் காருக்குள்வெளியே சாய்ந்துவிட்டார். காருக்குள் இருந்தம் பெருகியது. நீண்டமேலை உணர்ந்து கொண்ட கார் டிரைவர் மாணேஜரைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு, காசின் ஹாரனைப் பயமாக ஒலிக்கச் செய்து கொண்டே காரை வேகமாகச் செலுத்தத் தொடங்கினான். திடீரென்று காரின் வேகம் அதிகரிக்கவே, காரைப் பிடித்துக் கொண்டிருந்த சிலர் கீழே வீழ்ந்தனர். அதே சமயம் சற்கள் மறைமுகநிலை காரின் மீது பெருமியத் தொடங்கி விட்டன. காசின் வேகம்

மாடிக் ரவு மணி ம. ம. ம. ம. அந்த இடத்தில் அமைதி நிலவி வது. போலீஸார் அந்தப் பகுதியைக் காத்து நின்றனர். சாமிநாதன் சோர்வுடன் மரத்தின் மீது இருந்து கீழே இறங்கினான். ஒசைப்பலாமல் இருவிக் மறைந்தவாதே வ்கூட்டரை நிறுத்தியிருந்த இடத்தை அடைந்தான்.

கூட்டத்தில் காலிபாலயத்தை நோக்கி விரைந்தான். ஒரு முகையில் வ்கூட்டர் திரும்பியதும் எதிரே சுற்றுத் தூரத்தில் ஒரு பெரிய ஊர்வலம் பெட்டிராமாக்கல் விளக்குகளுடன் கோஷமிட்டுக் கொண்டு வந்து கொண்டிருப்பதைக்

ஒழிக

கண்டவர், ௨ : வெ ள்குட்டரைப் பக்கத்தி
விருந்த ஒரு விட்டுக் கார்ப்புஷ்டுக்குள்
கைந்து விட்டு உள்வே இருந்தவாரே
தெருவைக் கவனித்தான்.

“காளிராதர் மில் மாபேஜார்.....”

“ஒழி+.....”

“முதலாளி வர்க்கம்.....”

“ஒழிக !.....”

“பாட்டாளி நிர்ம காலம் ஒடித்த
மாபேஜாரைப்.....”

“பழி வரங்குலோம்...”

“பழிக்குப் பழி.....”

“வாங்கியே தீருவோம்.....”

விருந்தவர்

கோஷம் அந்த விதிலையே அழிவைக்குக் கூட்டத்தின் மூலமும் ஒரு தொழிலாளியை ஒரு நாற்காலியை வைத்துத் தூக்கிச் செஞ்சார்கள். அத்தத் தொழிலாளியின் கையில் கட்டு போடப்பட்டிருந்தது. காவிராதன் மில்லின் லாசலியில் மாவேஜரின் லாசல் சக்கரத்தில் மாட்டிக் கொண்டு தொழிலாளி அவன் எப்போதும் புரிந்து கொண்டான். சாமிநாதன். அதே சமயம் கல்வாடிட்ட மாவேஜரின் லாசலியில் வரவே, கட்டி. அங்குக் கட்டத்தும் பிச்சுவிடுவதற்கு மிச்சியும் புத்திக்குச் சென்ற காவிராதன் மில்லின் மாவேஜரின் விட்டுக்கூடப் போன் சென் தான். போனில் யாரோ ஒரு பெண். அழைக்கொண்டே. சொல்ல செய்தி வைக் கேட்டதும் சாரிதாதன் திணை துப் போய் கிளாசிக் டைலித் ரத்திய படிவே கல்வாக்க சமைந்து தின்றான்.

தாரத்திலிருந்து கோஷம் கேட்டுக் கொண்டிருந்தது -

"மாட்டாளியின் கைக் கழித்த குதலாளி வாக்கன்..."

"ஒழிக..."

"புரட்சி..."

"ஒங்குக..."

'பாரதமணி', அன்று அதிகப் பக்கம் கலாடல் பிரகரமாகி விடுத்தது. புனித மரத்தின் மேலிருந்தபடி கலாமிதாதன் எடுத்திருந்த ஒன்பது புனைப்படங்கள் அதில் அச்சாவிவிருந்தன.

படங்களைப் பார்த்தவர்கள் மனத்தில் பீதியும் அருவருப்பும் கோபமும் மூண்டன. முறையின் தலைவங்களைப் படித்தவர்கள் நீதியை உணர்ந்த இப்படி ஒரு பத்திரிகை இருக்கிறதே என்னும் திருப்தியில் பெருமூச்சு விட்டார்கள்.

தலைவங்கத்தில் சம்பலங்களைக் குறிப் பிட்டுவிட்டு முரளி எழுதியிருந்தான்:

"...எத்தனையையும் தீவிரம் விபரீதமாகியும் என்று அரசாங்கத்துக்கு ஏதேனென தெரியும். பிஸ் திரவாடிகள் பேச்சு வார்த்தைக்கு மூலப்பே மத்திரிக்கு கிப்போன் செய்து போயின் பாதுகாப்புக் கேட்டிருந்தார்கள். ஆனால், போனில் உதவி மிகவும் தாமதமாகத்தான் வந்து சேர்ந்தது. அரசாங்கத்தின் கலவை குறைவாக அல்லது பார்ப்பதற்காக காவிராதன் மில் புற்று எரிந்தது. மாவேஜர் கலவரத்தின் காரணமாக உயிர் துறந்தார். தொழிலாளர்களின் ஒட்டு அதிகம் என்பதற்காக அவர்கள் எவ்விதம் வேண்டுமானாலும் நடந்து

கொள்ள அனுமதிப்பது அரசாங்கத் துக்கு அறக்கல். தம்முடைய திய தாங்க நாட்டுக்கு இந்தச் சரிபவம் ஒரு வேட்கக்கோடு. வேறு ஒரு பக்கத்தில் வெளிவரவியுள்ள புனைப் படங்களில் குற்றம் புரித்தவர்களின் உருவங்கள் மிகத் தெளிவாகத் தெரிவிக்கப்பட்டன. அதைக் கொண்டு குற்றவாளிகளைப் பிடித்துக் கட்டிப் பூர்வமாக நடவடிக்கை எடுக்க அரசாங்கம் தயங்காது என்று நம்புகிறோம். பெண்ணுக்குக் கந்து தவிர்ப்புப் பெறுவது பெரியக் கடமை. அக்கிரமம் நாட்டை - ஆனால் அரசின் உரிமையுக்கு நாட்டு நலனைப் பெறுவதுதான் முக்கிய கடமை. கட்டு நலனுக்காகவோ, உயர்வனுக்காகவோ நாட்டு நலனை ஏதும் விட்டுவிடக்கூடாது.

அரசியல் வாதிட்களின் வலியும் மிக் விடுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் ஒரு விஷயத்தை லாபகமூட்டுகிறோம். வேறு விஷயம் என்ற உரிமை தொழிலாளர்களுக்கு உண்டு. போராட்டங்கள், உத்தர உரிமை உண்டு. ஆனால் கலாட் துரோகிகளின் பேச்சைக் கேட்டு அரசாங்கத்தில் அவர்கள் இறங்கும் போது அவர்கள் தங்கள் நலனுக்கே தீங்கு விளைவித்துக் கொள்ளுகிறார்கள். நலனுக்காக உரிமைகளுக்குத் தாங்கள் எமாதி எழுப்பிக் கொள்ளுகிறார்கள்."

இத்தக தலைவங்கம் மக்களிடையே பரபரப்பையும் உற்சாகத்தையும் ஊட்டியது. சட்டசபையிலும் சைலன்ஸை ஏற்படுத்தியது. மத்திரிகள் சிலர் 'பாரதமணி'யிது கோபம் அடைத்திருந்தனர்.

குற்றவாளிகளைப் பிடித்துத் தண்டிப்பது அரசாங்கத்தின் கடமை என்று 'பாரதமணி' அடிக்கடி வற்புறுத்தி வந்தது. அரசாங்கத்துக்கு இக்கட்டான நிலை ஏற்பட்டு விட்டது. குற்றவாளிகளைப் பிடித்தால், தொழிலாளர்களின் கோபத்துக்கு ஆளாக வேண்டி விடுக்கும். அது ஆளும் கட்டுவையர் பாதிக்கும். குற்றவாளிகளை விட்டு விட்டால் மக்களின் வெறுப்புக்கும், நீதியற்ற அரசாங்கம் என்னும் அவர் சொல்லுக்கும், ஆளாக வேண்டி விடுக்கும். கடைசியில் வேறு வழியில்லாமல் குற்றவாளிகளைப் பிடித்து வழக்குத் தொடர்ந்தது. தொடர்ந்தபடி வழக்கை வாயில் பெரு வேண்டும் என்று கம்பியுவிட்ட கட்டுவையர் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள் விரைவில் செய்தார்கள். குற்றவாளிகளைக் கண்டுபிடிக்கப் 'பாரதமணி'யின் புனைப்படங்கள்தான் உதவிய என்பதால் தங்கையிக்கு முரளிமீது அளவு கடந்த வெறுப்பும் கோபமும் மூண்டன.

ਸੰਖਿਆ - ੨੦੦੧, ਡਾ. ਪ੍ਰਦੀਪ ਸਿੰਘ-ਵਾਸਕ - ੨੫/੧੨/੨੦੦੧

100

4. 此項工程係屬「改善民生」，應由行政院撥款補助，以資周轉。

“建” “固本” “强基” “铸魂”

2011年12月15日 星期四

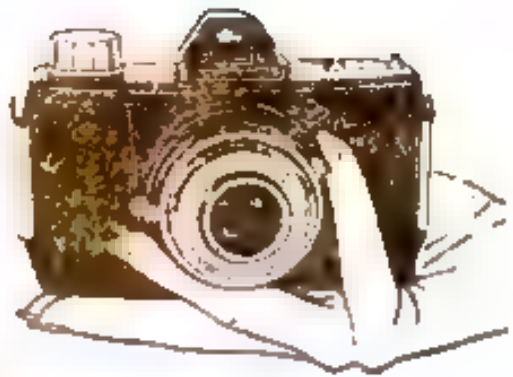
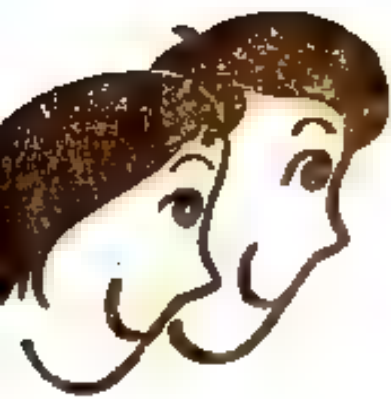
1000

“தங்கநீர் வந்தே செயல்பாடு தெரு
வது? ... உங்கள் திருபுர மரபிநாதன்.
என் வீட்டில் இருக்கிறார்” என்று.

“ଆମେ କିପରି କାମ କରୁଛୁ ତାହା ଦେଖିବା”

தமிழக அரசு

—தமிழக அரசு அப்படி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்

இந்த

சென்சைசிவ்

வாழ்க்கை வளம் வெல்லாம் கனிந்து!

க்ளிக் III

ரூ. 46. 50 (வரிசுள் தனி)

தொங்கவும் தொய்ந்து படவெடுக்கவும் தடைகொடுத்தது!

உங்கள் செல்வங்களும் செல்விகளும்
புகைப்படக்கருவியை அறிஞர் செய்து
வைப்புகள்—க்ளிக் III காமிரா வால்
தித் தாருங்கள். அந்தக் கைவாழ்வு
எளிது. எந்தையும் அடக்கவாட செல்வ
கொண்ட அபகியமிக்கில். அரும்பும்

காட்சியை போகல் செய்து, க்ளிக்
பண்ணவேண்டுமென்று சொன்னால்
ஒவ்வொரு 120 ரோல் ரிப்பிளும் 12
ரோல்களாக—வாங்க அல்லது பராக
அண்ட் ஒவ் பட்டங்கள் எடுக்கலாம்.

ஆலா-கோர்ட் கட்டுவதன் தயாரிப்பை
நிச்சி நிச்சி இடைக்கல் நிச்சி பரோடா.

கடிகார கிளியோலாசா
கூப்பா-கோவார்ட் இரத்திய விட்.

பயன்பாடு - பது கனி - கைதா - ரோலா

இந்த போட்டோகிராபி போடுவதைத் தயக்கம் ஆலா-கோர்ட் ஆண்ட் கை-கோவார்ட்
செய்துபட உபயோகம்

கூப்பா க்ளிக்—இரத்தியின் மிகப் பிரபல காமிரா

CTM-120-380TH

பிரின்ஸ்
பிளேடு
- கிறீதின்
மதன்மையால்
ஓத கூவுறும்
எதய்யுள்
பிளேடு!

ஃப்ரூரோ கார்பன் ஁ ஁ன கொன்ட

பிரின்ஸ்

ப்ரூ பிளேடுகன ஁பயோகியுங் கள

சென்-ப-7889-1062-8

ஒருவர் இவரைக் கட்டிக்காட்டினாலும். உடனே நாங்கு பேர் இவரை நெருக்கி வந்தார்களாம். இவர் சத்தெழுப்பட்டு வேகமாக தடத்திருக்கிறார். அவர்களும் தொடர்ந்து வேகமாக தடத்திருக்கிறார்கள். தெருவில் ஆள் நடமாட்டமும் இங்கையாம். அவர் பயத்து போய் ஓடியிருக்கிறார். அவர்களும் துரத்தி விரைக்கிறார்கள். அத்தச் சமையத்தின்தான் அந்த வழியாக நான் போய்ச் சேர்த்தேன். என் காவரைக் கைகைக் காட்டி நிறுத்தினார். பயத்தோடும், பத்தத்தோடும் காருக்குள் ஏறி அமர்ந்து கொண்டு காப்பாற்றும்படி கூறினார். எவர்க்கு முதலில் அவர் யார் என்றே தெரியாது. காரில் போகும்போது எவ்வாவற்றையும் விவரமாகக் கூறினார். அவரைப் பத்திரமாக என் வீட்டில் தங்க வைத்திருக்கிறேன். உங்களுக்குப் போல் செய்தேன். பழியே இல்லை."

"நான் பேராசிரியர் விட்டுக்குப் போயிருந்தேன்... சாமிதாதன் இன்னும் உங்கள் வீட்டில்தான் இருக்கிறாரா?"

"ஆமாம். அவரை வெளியில் விட்டால் உயிருக்கே ஆபத்து வந்துவிடும்."

முரளி அவருக்கு நன்றி சொல்கிறான். சற்று நேரத்தில் அவன் கிளப்பி விருந்து விளம்பிப் 'பாரதமணி' காரியாசனத்தை நோக்கி விரைந்தான். 'பாரதமணி' காரியாலயத்துக்குள் நுழையும் போது காமப்பலண்டு வாய்விட்டுப் பக்கத்தில் வேலாயுதன் நித்பதைக் கண்டதும் காரை நிறுத்தினான்.

"உங்களைக் காத்தான் உங்களுக்கு இருக்கிறேன்" என்றான் வேலாயுதன். "உன்னிடம் ஒரு விஷயம்..." என்று கூறிவிட்டு மேலே சொல்ல வாய்விடும் தயக்கினான். பிறகு சொன்னான்:

"வேலாதிருத்தம் செய்யப்போய்க் கிடைக்காதவர்கள் சம்பளம் இல்லை" என்றான். வரத்தத்தான்.

"வேலாதிருத்தம் செய்யத் துண்டிய தலைவர்களிடம் வேண்டுகிறேன்?"

"யார் கேட்பது? தலைவர்கள் எக் யோரும் சொல்லியதாக இருக்கிறார்கள். சங்கடப்படுவது தாங்கள்தான்" என்றான் வேலாயுதன் வேறுபுடன். முரளி தன் சட்டைப் பைக்குள்ளிருந்து துப்பா குப்பையை எடுத்து வேலாயுதத்தின் மூலையில் விசைத்தான்.

"இப்போதைக்கு இதை வைத்துக் கொள். மறுபடியும் ரொம்ப ருடையாக இருந்தால் வந்து கேள்..." என்றான்.

வேலாயுதனின் கண்களிலிருந்து நீர் பெருகி. முரளியின் மணிக் கட்டை விழுந்து விழியது.

"ஆன் பிண்ட அழலாமா?... உகரியமாக இரு. வேலோர் இடத்தில் வேலை தேடித் தருகிறேன். உன் மனைவி எப்படி இருக்கிறாள்? திருத்தி விட்டாளா? அது எது இன்னமும்..." என்று கேட்டான் முரளி.

"அவள் ஊதாரித்தனம் இன்னும் அவள் விட்டுப் போக விரும்பா. இப்பொழுதும் அவள் சினிமாவுக்குக் கான் போயிருக்கிறாள். புதிய நிரைப் படம் ஒன்று இன்று வெளியாகி விடுகிறதே" என்று கூறிவிட்டு அழுண்டிருந்தான் தாயமகன் சிரித்தான். வேலாயுதன்.

"ஏன்... நீ ஆன் பிண்டாபே? மனவிலை அடக்கி வைக்கத் தெரிய வேண்டாமா?" என்று ஏழ்ந்து விழுந்தான் முரளி.

"இரண்டு ஒன்று முறை அடிக்கும் விட்டேன். சுப்பாடு போட்டு ஊரைக் கூட்டிவிடுகிறேன். என் மாயத்தை வாய் காயம் இருந்தால் சரிதான்" என்றான் வேலாயுதன். மிக்க வேதனையுடன்.

மறுதான் காரியில் முரளி, ராஜரக் திசைநினை விட்டுக்கூடச் சென்றுபோது சாமிதாதன் தயாராகக் காத்திருந்தான். முரலியும் சாமிதாதனும் கோரிட்டை

மார்க்கழி பஜனை

வழக்கம்போல இவ்வாண்டும் வரும் மார்க்கழி மாதம் முழுவதும் திருமயிலை தாய்மட வீதிவலயம், திரு பாரதசம் சிவன் தம் கோஷ்டியடன் காலை 5-30 மணி முதல் ஸ்ரீமதித் தெருவில் ஆரம் பித்து பஜனை நடத்துவர்.

நோக்கிச் சென்றார்கள். காலைச் செல்லும்போதே, சாமிநாதன் முத்தினதான் நடத்தவற்றைக் கூறினார். பிறகு பைக்குள் வையை விட்டு ஒரு கவரை எடுத்து முரணியிடம் நீட்டினார். இடது கையால் காரைச் செலுத்திக் கொண்டே வலது கையால் கவரைப் பிரித்து உங்களை இருந்த தாளை எடுத்தான் முரணி. அது ஒரு செக். முரணியின் பெயருக்கு அதில் ஐம்பதிலாயிரம் ரூபாய் என்று எழுதப்பட்டிருந்தது. பரபரப்புடன் அதை உற்றுப் பார்த்தான் முரணி. அதில் ராஜரத்தினத்தில் வாகுபெற்று இருந்தது. நிகைப்புடன் சாமிநாதனைத் திரும்பிப் பார்த்தான்.

"காலையில் இதைக் கொடுத்தார். உங்கலிடம் நேரில் கொடுத்தால் நீங்கள் ஒருவேளை வாய்க் மறுக்கலாம் என்று தான் என்முலமா..."

"எனக்குப் பணம் தேவை என்று அவருக்கு எப்படித் தெரிந்தது?" - முரணிகேட்டான். அவனுடைய குரலில் கோபம் தெர்னித்தது.

"மண்ணித்துக் கொள்ளுங்கள், சார்! நேற்று இரவு வெகு நேரம் எங்கோடு பேசிக் கொண்டிருத்தார். 'பாரதமணி' யைப் பற்றியும் விசாரித்தார். புது மிஷின் வாங்க வேண்டி யிருப்பதாயும், அதற்குப் பணம் இல்லாமல் நீங்கள் கிரமப்படுவதாயும் சொன்னார். வட்டி வேண்டாமாம். உங்களால் எப்போது முடியுமோ அப்போது கொடுத்தால் போதுமாம்."

"தேவை விருத்தால் எனக்குக் கேட்கத் தெரியாதோ?" - முரணியின் கோபம் தனியாயிற்று.

"பொருளாதார நிலைமையைப் பற்றிக் கேட்டார். தான் சொன்னார். பணம் தாராளம் என்று தான் கேட்கவேண்டி சார். இன்று காலையில் அவராகத்தான்

7-வாங்கிடம் கொடுத்து உங்கலிடம் சேர்ப்பிக்கச் சொன்னார். அவர் உங்களுடைய நண்பர் என்பதாய்தான் பத்திரிகையின் நிலைமை அவசியம் கூறினார்." என்றார். சாமிநாதன். பவத்துடன்.

முரணியின் கண்களில் நீர் சுரந்துவிட்டது. ராஜரத்தினத்தின் பெருந்தன்மைவையும், கன்மீது அவர் கொண்டிருக்கும் அக்கறையையும் மண்ணி முரணி செஞ்சம் தெளிந்தான். ராஜரத்தினத்தை உடனே பார்த்த வேண்டும் என்னும் தடிப்பு அவனுள் ஏற்பட்டது.

சாமிநாதனை நீதிமன்றத்துக்குள் விட்டு விட்டு வெளியே வந்த முரணியின் கண்களில் "காலைக் குரலின்" அன்றைய வினம்பரப் போஸ்டர் தென்பட்டது.

"கவியாணமான் பருவப் பெண் கன்னக் காதவஸ்துடன் ஓட்டம்... காலை தாதன் மிக்லின் தொழிலாளி மயிளியைத் தேடுகிறார்!"

போஸ்டரைப் படித்து விட்டு முகத்தைக் கவித்தான் முரணி. சொந்திலை ஆபாசம் உள்வத்தில் காத்தது.

நீதிமன்றத்தில் அன்று சாமிநாதன் சாட்டி சொல்லி முடித்ததும் மாணியில் அவனை அழைத்துச் செல்ல முரணி நீதிமன்றத்துக்கு வந்திருந்தான். சாமிநாதனுக்குப் பாதுகாப்பாக இரண்டு போலீஸ்காரர்களும் வந்திருந்தார்கள். அவர்களுடைய ஒற்றிக் கொண்டு கார், 'பாரதமணி' காரியாலயத்தை நோக்கிச் சென்றது. 'பாரதமணி' காரியாலயத்தில் சாமிநாதன் குறும்பியதும் போலீசார் இருவரும் விடைபெற்றுச் சென்று விட்டார்கள். சாமிநாதனைக் காரியாலயத்தில் விட்டு விட்டுக் கிளப்புக்குச் சென்றார் முரணி. ராஜரத்தினம் வழக்கம்போல் தனியாக ஒரு இடத்தில் சாய்வு நாற்காலியில் சாய்ந்தவாறு சித்திரையில் மூழ்கி விருத்தார். முரணி மிகுந்த பரபரப்புடன் அவரை நெருங்கினார்.

"காலையில் சாமிநாதன் ஒரு செக் கொடுத்தான்.... தான் கேட்கவில்லையோ?" என்று கூறிக் கொண்டே பைகி விடுத்து செக்கை வெளியே எடுக்க வந்தனித்தான். அவர், அவன் வையைப் பற்றிக் கொண்டார்.

"தோ.... தோ.... வைத்துக் கொள்ளுங்கள். எவ்வா விஷயத்தையும் தெரிந்து கொண்டேன். நண்பர்களுக்கு இத்த மாதிரிக் கூச்சம் ஏன் மிஸ்டர், முரணி...?" என்றார்.

"தான்.... தான்...." தயக்கத் தோடு பதில் கூற முயன்றார் முரணி.

(தொடரும்)

பிலிப்ஸ் TL பஞ்சாஸன்ட் லாம்ப் ஏன் வாங்க வேண்டும்? இதோ 5 சிறந்த காரணங்கள்

1. எகாப்ஜாஸன்ட் லாம்புகளும் லாம்புகள் போது போதுமானவை இருக்கும். ஆனால் உபயோகிக் உபயோகிக் அமை ஒளி குன்றியும், உபயோகிக் லாம்பு முழுமையும் நுகர்ந்த ஒளி தராமையே சிறந்த லாம்புகள். பிலிப்ஸ் லாம்புகளில் பிரகாசம் துள்ளுவது மிகச் சிறந்தது. அதோடு ஆரம்பத்திலும் பிலிப்ஸ் லாம்புகள் அதிக ஒளியைத் தருகை. உதாரணமாக ஒரு 40 வாட் பிலிப்ஸ் லாம்பு பிரதி வாட் 6000 லுமீன் கொடுக்கும் போது ஒளி தருகிறது.
2. ஒரு பஞ்சாஸன்ட் லாம்பில் பிரகாசம் அதிகரிக்க அதிகமாக, சிறந்த உறுதியுடன் வாட்டுவது அதன் சந்திராசூரியம் உற்பத்தி செய்யும் சந்திராசூரியம் உற்பத்தி. பிலிப்ஸ் "உலக மேலிட" லாம்புகள், சிறந்த ஒளி, சிறந்த உறுதியுடன் வாட்டுவது சந்திராசூரியம் உற்பத்தி செய்யும் சந்திராசூரியம் உற்பத்தி. பிலிப்ஸ் லாம்புகள், சிறந்த ஒளி, சிறந்த உறுதியுடன் வாட்டுவது சந்திராசூரியம் உற்பத்தி செய்யும் சந்திராசூரியம் உற்பத்தி.
3. பிலிப்ஸ் TL பஞ்சாஸன்ட் லாம்புகளில் போதுமான உறுதியுடன் வாட்டுவது, "உலக மேலிட" லாம்புகள், சிறந்த ஒளி, சிறந்த உறுதியுடன் வாட்டுவது சந்திராசூரியம் உற்பத்தி செய்யும் சந்திராசூரியம் உற்பத்தி. பிலிப்ஸ் லாம்புகள், சிறந்த ஒளி, சிறந்த உறுதியுடன் வாட்டுவது சந்திராசூரியம் உற்பத்தி செய்யும் சந்திராசூரியம் உற்பத்தி.
4. பிலிப்ஸ் லாம்புகள் இந்தியாவின் மிகச் சிறந்த, தயாரிப்பு மற்றும் தொழில்நுட்பம், உலகின் உயர்ந்த தரங்களுக்கேற்பத் தயாரிக்கப்படுகின்றன. அவை பிலிப்ஸ் லாம்புகள் சந்திராசூரியம் உற்பத்தி செய்யும் சந்திராசூரியம் உற்பத்தி. பிலிப்ஸ் லாம்புகள், சிறந்த ஒளி, சிறந்த உறுதியுடன் வாட்டுவது சந்திராசூரியம் உற்பத்தி செய்யும் சந்திராசூரியம் உற்பத்தி.
5. பஞ்சாஸன்ட் லாம்புகளில் மிகவும் TL லாம்புகளில் போதுமான உறுதியுடன் வாட்டுவது, "உலக மேலிட" லாம்புகள், சிறந்த ஒளி, சிறந்த உறுதியுடன் வாட்டுவது சந்திராசூரியம் உற்பத்தி செய்யும் சந்திராசூரியம் உற்பத்தி.

பிலிப்ஸ் TL பஞ்சாஸன்ட் லாம்புகள்
சீரான ஒளிக்கு இவற்றைவிடச் சிறந்தவை கிடையாது

பிலிப்ஸ்

கிராதல் தூதுவன்

என்பது கிராதல் தூதுவன்

“நீ அதைக் கண்டால் அதை எப்படியாவது
கடுத்த நிறத்திலே வேண்டும்.”

என் ஆபீஸ் முதலாளி என்விடம் கூறிய
கடுமையான பொற்கிளி நான் பிரயாணம்
செய்து கொண்டிருந்த ரயில் என்விடம்
சுக்கரங்கள் எதிரொலித்தன. ரயில் வேறு
வேறாகப் போய்க் கொண்டிருந்தது.

என்று கூறிய நான் ஆபீஸுக்கு வந்ததும்
முதலாளி என்விடம் உபயோகம். “இந்த
பார் குருசாமி... நீ எங்கு எப்படியாவது
இந்த உதவியைச் செய்தாக வேண்டும்.
அந்தப் பயல் சத்திரவன் என் பேஸ் ரமா
வும் நான் மறுதலம் பம்பாயில் நீதித்தா
விவாகம் செய்து கொள்ளப் போவதாக
எவளுக்குத் தந்தி கொடுத்திருக்கிறான் என்
மகன். அந்தப் பரதேசிப் பயல் சத்திரவனுக்கு
என் மகன் விவாகம் செய்து வைக்க எனக்குத்
விதீதும் விருப்பம் இல்லை. உனக்கு ரமாவை
தந்து வருடங்காக்கத்தான் தெரியுமே! நீ
சொன்னால் நிச்சயம் அவர் கேட்பான். இந்தக்
கயவானத்தை எப்படியும் நடக்காமல்
செய்துவிடு. இந்த உதவிக்கு நான் உன்னை
ஒரு மாவேஜராகப் போட்டு விடுகிறேன்”
என்று துரிதப்படுத்தி பம்பாய்க்கு முதல்
வகுப்பு திக்கட்டையும் கார்மி என் எகரீயில்
தூதுவருபவையும்தான் திணித்தார் முதலாளி.

ரயில் வேகமாக ஓடிக் கொண்டே விசுந்
தது. ஹாஸ்டல் பங்கிப் போனது. ரமா-யத்
திரவிய காதலுக்கு தாந்தான் உடனடியாக
இருந்தேன் என்று சொல்லுக் கிடைக்காதது.

ரமா என்விடம் காரியம் விளக்குவதற்காகக்
கெஞ்சிக் கேட்டுக் கொண்டதன் பிறகு நான்
அவள் இதயத்தை எடுத்துக் கொண்டு அவள்
காதலித்த சத்திரவியை. “காதல் தூது”
செய்யேன். அப்போது சத்திரவன் கயதாரியினை
பி. ஏ. படித்துக் கொண்டிருந்தான். திரைப்பட
மில் ஓர் அடியைப் வாடக்கக்கு எடுத்துக்
கொண்டு. என் சேய்க்கை ஒரு வகையில் முத
லாளிக்குத் திரைகாமி விவாதித்தது என்
முதல் காதலர் குழறுறுபுருவங்களை ஆழவாய்
பூவாக உணர்ந்திருந்த எனக்கு அதிசய
வேண்டிய பணவலைச் செய்ததான்
புதாண்டியது.

சத்திரவன் கிராதல்
தூதுவன் எனக்கு
கொண்டு
அவ்வளவு இப்போது
பிரிந்து என் என்
ருவல். அந்தவாறு
பங்கினை எதிரொலி
கைக் கொண்டு
அவ்வளவு அறிந்து
வித என்விடம்
என்விடம்
என்விடம்
இருக்கிறேன்

பம்பாயின் மகன்
கிராதல்வன் நேரே, முத
லாளி கொடுத்த விவாத
தூதுக் கிராதல்வன், சத்திரவியை ரமாவை
என்விடம் கொண்டு. அது ஒரு பெரிய
கட்டாயம். அதன் மூலமாக நான் என்விடம்
அவர்களை இருக்க வேண்டும் என்று கிராதல்
இருக்க ஓர் ஆலாமி நான் கிராதல்
கிராதல் பங்கித்துக் கிராதல்.

“பாம்ப...பாம்ப” என்று கூரிகள் தூதர்
சத்தம் கேட்டது. கிராதல் வேகமாகப் “பார்க்”
செய்து விட்டு அதிலிருந்து இறங்கி என்விட
நோக்கி வந்தார். ஒரு பெரியவனாக.

“இங்கே சத்திரவன் என்று யாராவது ஒரு
கயவன் தங்கியிருக்கிறான். ரமா என்விட
பெயர்வெறு...?” என்று அவர் கேட்டதும்
நான் மீதம்பித்து விட்டேன்.

“என் சார்? நீங்கள் யார்?” என்று அவ
ரைக் கேட்டேன்.

“சத்திரவன் என் பிங்கி. நான் தான் பிரய
ணராம்கேட்டை மூலக்காரன். சமர்த் திருமயத்தின்
சத்திரவன் யாரோ ஒரு பரதேசிப் பெண்டின்
கயவானம் செய்து கொள்ளப் போவதாக
எனக்குத் தகவல் கிடைத்தது. இந்தக் கய
வானத்தை எப்படியாவது கடுத்து நிறுத்தும்
உத்தேசத்துடன் வந்திருக்கிறேன்” என்று
அவர்.

எனக்குச் சத்திரவன் நான் முடியவில்லை.
நான் வந்த காரியம் நிச்சயம் பரிந்துவிடும்
என்பதில் இனி என் சத்திரவன்?

“மேயின் மூலமாக நான் மூலத்தில் தங்கியிருக்க
கிராதல்வன். பம்பாய் பங்கித்தான். நான்
ஒரு கிராதல்வன் என்று விடுகிறேன்” என்று
அவரே மூலக்காரன்.

என் முதலாளியை “பிரதிக் கொடுப்பவன்”
கப்பிட்டுள்ளேன்.

“சார்! உங்கள் பெண் ரமாவின் கயவா
னத்தை நிறுத்தியது எனக்கொன்று. பிரதிக்
நான் காரியமாகப் பட்டியில். ஏனென்றால்
சத்திரவின் தகவல்தான் பிரயண ஹிராரம்
இருக்கிறதில்லை. அதிலிருந்து இந்தக் கய
வானத்தை நிறுத்த நிறுத்த வந்திருக்க
கிராதல்” என்றேன் குதிரைத்துடன்.

“என்ன? பிரபல ஹிராம் டெக்ஸ்டைல்ஸின் சொந்தக்காரரின் மகனா சத்திரன்? மிஸ்டர் குஞ்சாமி! நீ முகமீய் அல்லரைத் தடுத்து திறந்து! ரமா—சத்திரனின் விவாகம் எப்படியாவது நடக்கும்படி ஏற்பாடு செய்!” என்று பதில் கூறினார் மாதவாணி.

போனிய கேட்ட முதலாளியின் குரல் எங்களுக்கு காதில் தென் கொட்டியது போல் இருந்தது.

கட்டிய மொழி கூட்டிடத்தை நோக்கி விழுந்தோம். என்னைக் கண்டதும் ரமாவும் சத்திரனும் ஒருமித பிரமிப்பும் இவ்வாறாக வரவேற்றனர்.

“மிஸ்டர் சத்திரன்! உங்கள் தந்தை சிறிது நேரத்துக்கு முன் வந்தாரா. பார்த்தீர்களா?” ரமா “கனக்” கொன்று சிரித்தாள்.

“என்ன தம் விருந்தாளியைக் கேள் செய்தி வினா ரமா!” என்று சொஞ்சவாக அட்டடிய சத்திரன் என்னிடம் வந்து என்னைப் பவந்த மாகச் சொன்னார் உட்கார் வைத்தான்.

“மிஸ்டர் குஞ்சாமி! எங்கள் கண்காணகைக் கடுக்கு திறந்து வேண்டி உங்கள் நாடக

வாணி உங்களை இங்கே அனுப்புகிறார் என்ற செய்தி எங்களுக்கு முன்புக் கெடப்போனில் விடைத் தது. அந்தக்கா வேண்டிக் கொடு குடியிருக்கும் டாக்டர் டுரைவரைக் கொண்டு கொஞ்ச நேரம் — உம் தலைவைக் கண்டதும் — ஹிராம் டெக்ஸ்டைல்ஸ் அபிபராக மாறி தாடகமாடச் சொன்னேன். விஷயத்தை நீர் உங்கள் முதலாளிக்குச் சொன்ன. அவர் எங்கள் விவாகத்தை உடனே அனுமதிப்பார் என்பது தெரியும்” என்ருன் சத்திரன்.

“துயோ! என் உத்தியோகம்?” என்றேன்.

“பயப்படாதீர்கள்! ஹிராம் டெக்ஸ்டைல்ஸ் லாபம் தான்க்கு முன்புதான் திவாகாரம் அந்த ஏக்கத்தில் அதன் அடிபுறம் மாறாமைப்பால் திடீரென்று நேற்றுக் காலமாகி விட்டார்! அவர் பிரம்மச்சாரி, உங்கள் முதலாளியிடம் சாக்குச் சொல்வ வேறு படியும் சொல்லித் தருகிறோம். வாராகங்கள்! எவ்வளவு சத்திரன், பிரகு இருமணத்தை நாய்தரன் முன்னின்று நடத்தி வைத்தேன் பம்பாயைச் சொல்வதும் வேண்டியது!”

— — — படித்துப்பாருங்கள் — — —

ஜி. கப்பிரமணிய அய்யர் (அங்கலம்)

திருவாரூர் ஸ்தலம்வாமி அய்யருக்கு நீதி பதி பதவி அளிக்கப்பட்டபோது ‘ஐர் இந்தியருக்கா இந்தக் கொள்கையான பதவி?’ என்று சில வெள்ளைக்காரப் பத்திரிகைகள் பொருமின. இதைக் கண்ட ஜி. கப்பிரமணிய அய்யர் தம் சமூகக் கு. வீரராகவாச்சாரி வார், டி. டி. ரங்காச்சாரிவார், செலா ராஜ் பந்தி, என். கப்பிராஜ் பந்துறு ஆகியவர் களுடன் சேர்ந்து ஐந்தே முக்கால் ரூபாய் கடன் வாங்கி ஒரு பத்திரிகை தயாரித்து அதில் முதலாளி அய்யர் நிபமணத்தை ஆதரித்து, வெள்ளையர் மனப் போக்கைக் கண்டித்தும எழுதி 50 பிரதிகள் அச்சிட்டார்.

வாரம் ஒரு பத்திரிகை யாக ஆரம்பித்துப் பின்னர் வாரம் மூன்று முறை வெளி வந்து 1889ல் திவாரியாக வெளிவந்தது. ரூ. 100, மவுண்ட் ரோடு கட்டிடத் தில் நிறித்து அமைக்கப்பட்டு அச்சிட மிகவும் உதவியாக இருந்தவர் சர் எஸ். கப்பிரமணிய அய்யர் (பின்னர் தீர்ப்பியாளவர்.)

மகாதுவ சபை ஜி. கப்பிரமணிய அய்யரால் தொடங் கப்பட்டு, அதன் காரியாலயம் ‘ஹிந்து காரியாலயத்தி’ கோரேய செவகப்பட்டதால் ‘சதிகாரர்களின் குகை’ என்று வெள்ளைக்காரர்கள் வியர் இதை வகுணித்திருக் கிறார்கள்.

நியாயத்தை எடுத்துச் சொல்லப் பத்திரிகை தயாரிப்பதில், வெள்ளைக்கார அதிகாரிகள் தவறு செய்திருந்தால் அதை அப்பத்திரிகை வாராட்டத் தவறியதில்லை, தவறு செய்தால் தீவிரமாகக் கண்டிக்கவும் தவறியதில்லை.

அக்காலத்தில் பத்திரிகை படிப்பவரின் மிகவும் குறைவு. ஒரு கட்டத்தில் பெரும் தலைவர் பேசுகிறார் என்றால் அதற்குக் கூட்டம் கூட சிறைய வராது. அப்படி வீருத்த ஒரு சமூகத்தைத் தட்டி எழுப்பிய பெருமையில், பெரும் பங்கு ஜி. கப்பிரமணிய அய்யரைச் சேரும்.

தமிழ் நாட்டில் பத்திரிகைத் துறையின் ஆரம்ப காலம் எத்தனை கஷ்ட நஷ்டம் களுக்கு இடையில் தடுமாறியதும் எப்படி

உறுதியோடு வளர்ந்தது என்பதைவும் ஜி. ஜி. கப்பிரமணிய அய்யர் அவர்களின் தனிப்பட்ட சிறப்பியல், கலையும் அறிவ உதவுகிறது இச்சிறு நூல். ‘தனது இந்தியாவின் செறிவை’ என்ற வரிசையில் இந்தப் புத்தகம் இந்திய அரசினால் பிரசுரிக்கப் பட்டுள்ளது. — “நவன்”

ஆசிரியர்: பி. எஸ். ஏ. கோவிந்தராவர்.

விலை: ரூ. 2.00.

“கல்கத்தா” : Publications Division, Patila House, New Delhi-1; சென்னை, கால் திரி பவுக், 25, தாராடோல் ரோடு, சென்னை-5

நான் ஒன்றுக்கு ரீங்கன் சேமிக்கும்
ஒவ்வொரு 25 பைசாவும்
ஐந்து ஆண்டுகள் முடிந்தவுடன்

525/- ரூபாயாக

பெருகி வளர்கிறது எங்கனது

**மினி-டிபாஸிட்
கணக்கில்.**

இன்றே ஆரம்பிப்பதற்கு ஒரு
மினி-டிபாஸிட் கணக்கு.

மற்ற விபரங்களுக்கு எங்கள் கிளாஸிக்
ஏஜென்ஸி ஒன்றுடன் தொடர்பு கொள்ளவும்.

தஞ்சாவூர் பர்மனெண்ட் பாங்க் லிமிடெட்

பதிவு அலுவலகம் : 1087, மின்ன் தெரு, தஞ்சாவூர்

D. வெங்கடநாராயணன்
சேர்மன்

B. K. மாநவன்
கெரட்டரி

தூண்டு
பாம்பியூட்டகம்
ஒக்கிஸ் லிட்.
கோலும் பேரூர் தெரு.
மகாபம்-25 DD.

**உங்கள் மாப்பு,
சுவாசப்பை மற்றும்
தொண்டை
ஆரோக்கியமாக
விளங்க சாப்பிடுங்கள்**

ஜெ.பி.பி.பி.
மாத்திரைகள்

இம் மாத்திரைகள் உங்கள் மாப்பையும்,
சுவாசப்பையையும் சுத்தப்படுத்துகின்றன;
தொண்டை, கழுத்துகளிலிருந்து ஐதர்
பெயரும், துறையும், மலச்சலி போன்ற மற்றவை
தெரையும். உங்களுக்கு உண்டாகும் சுவாச
மனக்கிழப்பை, அல்லது அழற்சி (டர்மட்டி-
ஷன்), அகற்றுகின்றன. அழற்சி (டர்மட்டி-
ஷன்), அகப்பாசை போன்றவை குதவிப்-
படுத்துகின்றன. இம் மாத்திரைகள் உங்கள்
சுவாசப்பையை சுத்தப்படுத்துகின்றன.

ஜெ.பி.பி.பி. மாத்திரைகள் உங்கள் மாப்பையும்,
சுவாசப்பையையும் சுத்தப்படுத்துகின்றன;
தொண்டை, கழுத்துகளிலிருந்து ஐதர்
பெயரும், துறையும், மலச்சலி போன்ற மற்றவை
தெரையும். உங்களுக்கு உண்டாகும் சுவாச
மனக்கிழப்பை, அல்லது அழற்சி (டர்மட்டி-
ஷன்), அகற்றுகின்றன. அழற்சி (டர்மட்டி-
ஷன்), அகப்பாசை போன்றவை குதவிப்-
படுத்துகின்றன. இம் மாத்திரைகள் உங்கள்
சுவாசப்பையை சுத்தப்படுத்துகின்றன.

நீதின உதயம் மிக அழகாய் புகர்த்
தது. ஐன்றய் வழியே சீழ் காலின் செல்
கொளி. தொட்டத்துப் பக மரக்கலின்
வழியே வெகு தொலைவில் தெரிகிறது.

பழக்கமளிப் நிமிர்த்து சாத்தவந்த
தொடங்கவாரி மெக்கெலே பார்த்திருர்.
இதுவரை காணாத புதுமைமாய் இருக்கிறது.
சத்திரமொள நாட்களின் வானில் மேக மூட்
டும் கவிதை உதய நேரங்களின் கருவிர
காட்சிதான். அவர் மாயுலின் இதை முன்பு
அவையிந்தான் தினமும் படுத்துத் தாங்கு
கொள். ஆதல் எப்போதாவது கதசேவ
லாய்க்கும் இத்த மாதிரி காட்சி அவரது
மார்புவழியி நட்டுப்படும். முத்தள உடலை
திருப்பிக் கொண்டு இன்னும் கொஞ்ச நேரம்
தூங்கவாரி என்று இமைகள் முடிவ
கொள்வாரி.

அவருக்காகக் காத்திருக்காத - காகுட
காகவுமே காத்திருக்காத - அதற்கு கட்டுவைய
அகிலாடு விட்டுவிடுவார்.

இவ்வே அவரது பார்வை அத்த கதாத்தி
யெய்யே மூடியாதித்தது.

செய்யை மடியும்கொட மாதிரி கொண்
புகுந்தது.

விவரமயமாயி புகர்த்துக் கொண்டு.
இருத்தார். அதில் புதிய புதிய செய்தி-
தாக்காக மட்டுமே சொல்லப்படும் ஓர்

அற்புதச் செய்தி - புதைத்
திருப்பது மோய் தொகுதிலது.
முதல் முறையாகப் செரும்

அதில உணர்வோடு, அமைத் தெரிந்து
கொள்ள வினாத்தார் அவர்.

அவர் மிகுபாதமாய் மனத்தை ஒருமுகப்
படுத்துகாரார். மனமோ அவரை எங்கெக்
காயோ மூதலிக் இருந்து அங்கக்கழித்தது.

ஐராளிய் தடக்கும் ஏவாதலிப் பழிவ, ராம
தவமி உத்கவம், ஆர வெள்ளிக்கிழமைகளில்
அவர் பெயராக் கொளிய் மணி. கர்ப்பம்...

எம்னாகுப் அவருடைய தர்ம சித்தையைப்
பற்றிச் சொல்வாராகனே!

விவரபாரத்தில் பணமாய் வந்து கொட்டி
வது. பத்தே வருஷங்களில் வாழ்வில் பரிபூரண
வசதிகள், பெயர், புகழ்...

ம... விவரபாரம்!

இத்த தங்க பெயர்கட ஒருவகை விவர
பாரம்தான். பணத்தை அள்ளி அள்ளி விட்
டுப் பெயர் வாக்கி விட்டார். கொடை ஒரு

கீழ் வானகீதுச்

கனகம் போல் அவர் விது ஸ்டூக் கொண்டது. கனகமா? அந்தை உடம்பு கொஞ்சம் டிசுர்ட் தானா?

தூயிப் பூக்கத்தான் என்று இப்போழுது- இக்க உடம்பு வேலையில் தோஷமில்லாதது மட்டும்தான் என்னை? வேலையிலே இம் மாதிரி இன்மையான வேலைத்தான் தேர் விறது. அவர் தம்பலிகே கொஞ்சம் வேறுபட்ட

கொண்டார். நம் போக் கிது - இந்த வாழ்க்கையில் ஏதோ மாறுதல் வேண்டும் என்று தோன்றியது.

புதிய அங்கம் ஒன்றை அணி உணர் அரம்பித்தான்.

வாழ்க்கையில் அரித்தம் என்று ஒன்று இரு பதாக இப்போழுது தோன்ற ஆரம்பித்தது. அவசரம் அவசரமாகப் பழைய நாட்களுக்கு ஒரம் போய் விடாமாட்டோமா என்று எம்ம ஆரம்பித்தார் அவர். கடலின் வசதியற்ற வேலை புகு வசதியில் காதாரணம் பழைய விட்டியும் ஒப்புகி கொண்டு அவர் வாழ்வைத் தொடர்வது அந்த நாட்களில் -

வேலையில் விருதுமகன், வேலையில் போலும் பரபரப்பு. அதை ஸ்டூக்கில் கவாமி படத்துக்கு எதிரில் உடல் வீதும் குத்துவதற்கு...

வாழ்க்கைப் பற்றுக்குவதற்கும் அகப்பட் டுத் தவித்த நாட்கள் அமை. ஆனால் விதாபு. தேரம் அந்த விவகாரத்தில் அவர் மனம்

செம்மை. ச. கங்காபரணி.

அவரின் மனத்தில் இருப்பதில் திரம் சீத் தருவதும்....

வேலித் தாழ்வாரத்தில் பாடுவோ வேலையில் தட்டி வரும் காலங்களில் அதிர்வு அவசர ம. துவக்கிற்று.

"அப்பா!"

"ம்...."

கொடாகவாமி நுணங்குகொண்டே திரும் பிழை. அவர் மனம் வேலியே செல்லும் திட்ட தீர்வைடு உடல் அணித்து உத்தராகமாய் வந்து திரும்ப. திசையமாய் இது வேலியுர்ப் பிரதானமாய்த்தான் இருக்கும். உள்ளூர் வேலே கனகரல் உத்தர இங்கனவு சீக்கிரம் புறப்பெட்டிருக்க மாட்டான். சிரத்தையால் அகலிடம் கொள்ளிக் கொண்டு போகவும் வந்திருக்க மாட்டான்.

தர எம்மில்லும் மனம் எங்கெல்லாம் போகாம். பாடுவோடு சேர்த்து கொண்டு என்னவேண்டும் செல்லாம் என்பது அவ ருக்கு தம்முள் தெரியும். ஆனால் மனம் அப்பாவுக்கு எதுவுமே தெரியாது என்னதான் திசைத்தான்; அல்லது தடுத்தான். கொடாக வவாமிதும் தெரிந்தும் தெரிந்தவராகத் தான் பழகினார்; தட்டி கொண்டார். அவ ரும் தடுத்தார்.

"அப்பா!"

"ம்....சொல்லு...."

"உடம்போட கார் வேளும்..."

"எதுக்கு?"

"என் சிதேவிகள் கல்வாணம் திருச்சிவே. அதற்கு தான் உடம்பும் போகணும்."

திரண்டவது கார் கொஞ்சம் பழையது. ஒரு வாரமாய் ஓடாமல் நின்றுவிட்டது. அத லுக் இப்போது அவருடைய மொத்த ம.

சுரேஷ்

"பாஸே" நடன சம்பிரதாயத்தில் இருவர் மட்டுமே ஆகிய ஒரு புதுமை என்ற சொல்லாம். இதில் பெற்றி களை வேண்டியானால் நடனமாடு வோர் அளதாயத்தைத் திரும்பவும், மிகக் கடுமையான பயிற்சிக்குப் பின்னர் அளதாயக்கூடாது ஆடிக் களமாகிய ஏதேனாவது புதுமைத்துவமும் உள்ளவர்களாக இருக்கும் சொல்லும். பெயரிடும்-பெயரிடும் "பாஸே" து. எங்கள் இயல்புமையில் மிக உயர்வாக இருக்கும்.

சென்ற நவம்பர் 19, 20 இரவு நாட்களில்தான் சென்னை மீயூசிக் அகாடமிய் அரங்கம் இவ்வளவு சிவப்பே நனா பெற்றது.

பாஸே நடனங்களில், வீரம், பூனி நடனம், கம்பம், ஸிஸிஸ் நின்றுமே செவ்வகம் எடுத்துவது, வீரம் பூனியர் நின்று நின்று பின்புறமே கற்றுவது, எவரிக் குதிவது அப்படியே அங்கத்தின் ஒரு கோடியிலிருந்து மறு கோடிக்கு துருளிக் கொண்டுதான், காலதரம் - இரப்படி மல அம்சங்களைக் கள்ளனாம். இவையதாம் இத்தகைய நடனங்களை மறுமலிப்பவை, அல்லாப் மறுமல தள்ளலில் மிதந்து சென்றுவது போலும், காலத்திலிருந்து மேற இருந்துவது போலும், காலத்திலே அளதாயமாக மரணம் நடனங்கள் உண்டாகத்தாம். இத்தகைய நடனங்கள் எல்லாம் பெயரிடும் - பெயரிடும் நடனங்களின் மூலமாக மிகக் கண்ட கண்ட நடனம் அளதாயம்.

இந்த இரவு, நகரம் நிகழ்ச்சியில், "நோர்மன் ரூசென்", "சுந்தரம் அரூசு", "நடிகாக்கி" (Natarachari), "காசென்" (கேசென்) ஆகிய நடனங்களிலிருந்து நாளாவும் மிகுந்து சில மறுமலியும் காட்சிகளையும் மட்டுமே பொதுமிக் மருத்துவமையாக என். அகத்தம் அரங்கமும், திரைப்படமும் அழகன்.

இந்த இரவு -- அம்மேலும் கலாச்சார அரங்கம் காணிக் கும் நோக்கத்துடன் சென்னை மீயூசிக் அகாடமியில் ஆசிரியை மாதர் எகத்தின் ஒத்துவருபுடன் இருந்திருக்கின்ற ஏதாவது சென்றிருந்தது.

எம். என். சிவசுப்பிரமணியம்

இரண்டு நாட்களுக்கு ஒய்வு எடுத்துக் கொள்ளுகிறேன்."

அடியோசைகளை வழங்கிவிட்டு டாக்டர் போய் விட்டார்.

மீண்டும் தனிமை.

மீண்டும் அங்கு ஒரே சேட்டுவது.

"சார் !"

அதிலாகச் சேட்டுவது விட்டுத் திரும்பினார் கொபாலுக்காரர்.

அவருடைய அந்தரங்கம் - விடாபாரத்தில் அவருடைய நெய்வு - கவிதைகள்கெல்லாம் துள்ளமாக நித்தும் - துணை : செயலாளர்.

"என்னப்பா ?"

"ரொம்ப சேய்மையான சேடி."

"கொல்று."

"அந்த நபர் - கூடத்தக்காரன் - கங்க இலாகாவின் கைகள்குள் போய்விட்டான். கெட்டிக்காரன், பெரிய சாய்ஸ் என்று இருப்பது விடும் நபரிக் கொடுக்கோமே எல்லாம் போக்க. இந்த விடைய அருக்கு இவ்வோர் வராது."

"ம்...."

"நம் பேய்மறை செவ்வியல் சொல்லுமாம் இருக்காது போதும்."

மீண்டும் "ம்...." என்ற சூரம், கொபாலுக்காரரின் உணர்வுகள் உறைகின்றன.

"அப்பறம்...."

"சொல்லு."

"நம்மிடம் இருந்த சரக்குகளை மூலதனம் அப்பறப்படுத்து விட்டேன்."

"சரி."

வத்தவர் எழுத்து, "கலம்பட்டாதிங்க, பார்க்கணாம்." என்ற பொழுது கொபாலுக்காரர் உள்ளுக்குள் வேதனையோடு சிரித்தார். "இவ்வேன் என்ன இருக்கிறது பார்க்கிறதுக்கு ?"

மேலும் சில விராடிகள் கழித்ததும் அவர் டெலிபோன் மணியோசையைக் கேட்டுத் திரும்பிப்பார். படுக்கையை விட்டுக் கீழிருக்கிக் கால்கள் பின்ன அடுத்த அறைக்குச் சென்று போனை எடுத்தார்.

மறுபடியும் மோசமான செய்திகள் கிடைத்தன. பங்கு மார்க்கெட்டில் பலத்த அடி, கைக்கு எட்டும் போலிருந்த ஓர் ஒப்பந்தம் முறிவு. அங்கேயே போபாவிய் திரை கொள்ளாமல் சாய்த்தார் அவர். இன்றும் எங்குமே வரவில்லை. எப்போது வரப் போகிறானோ ?

அவன் வந்த போது, அந்தப் பழகிப் போன காலடி ஒசைகளால் உடனே அவன் தான் என்று புரிந்து கொள்ளக் கூடிய அவர், அவன் வரவை உணர் முடிவான மயக்கத்தில் இருந்தார்.

"என்னங்க, என்னங்க ?" என்று பங்குதும் கூடக்கி எழுப்பியதும் பாதிக்கென்கென்கி திரிந்து பார்த்தார்.

"பக்கதும்."

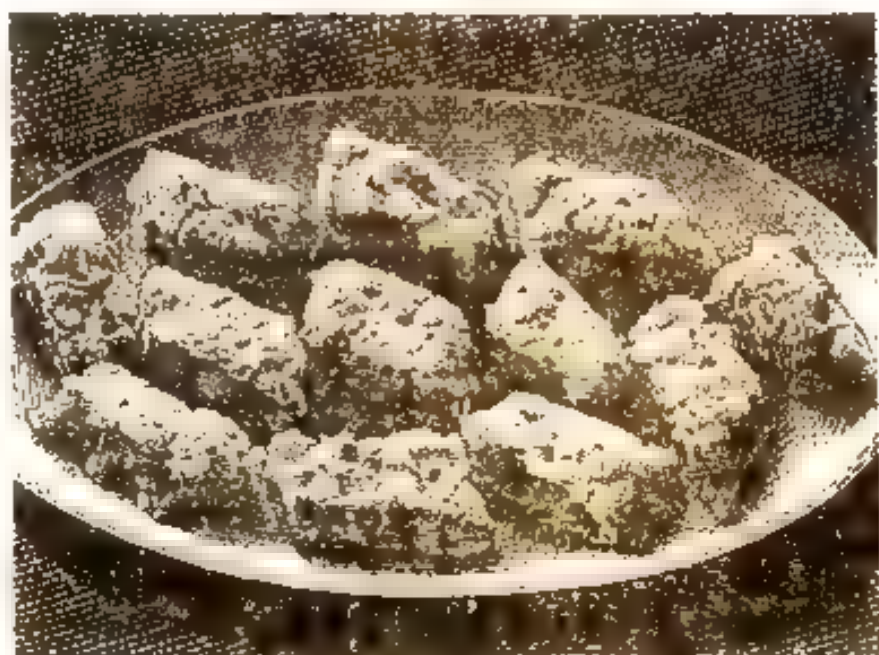
திருமதி என்.சுவி. கணபதி

தயாரிக்க உதவுவது

மிரவன் & போல்ஸன்

பேடென்ட் கார்ன் பிளவர்

பக்குவ குகை:

1-1½ கோப்பை

சர்க்கரை

½ கோப்பை பிரவுன்

ஃ போலஸன்

பென்டென்ட் கல்கம்புளன்

½ கோப்பை வெய்

2 டேசின் ஸ்டீக்

செக்கம் கோல் சீர்ப்பத்

1 டேசின் ஸ்டீக்-தரக

குத்திரிப் பருப்பு மற்றும்

பாதாம் (சுதுக்கப்-

பட்டகம்)

1. 1 கோப்பை தண்ணீரில் சர்க்கரையைக் கலந்து,
5 நிமிடங்கள் வரை கொதிக்க வைக்கவும்.

2. ½ கோப்பை குளிர்த்த நீரில் பிரவுன் ஃ போலஸன் பென்டென்ட் கல்கம்புளனைக் கலந்து
கூழ்வேகம் ஆக்கி, அதிலேயே குட்டைத் தணித்து,
கசுது செதுமான சர்க்கரைப் பதவுடன் சேர்க்கவும்.

3. கல்கம்புளன் கல்குடி கலக்கப்பட்டதும், சித்தி
சித்திகை பென்டென்ட் சேர்க்கவும். இக்கலவை பாத்நிரல்
கலில் பக்கங்களுக்கு குட்டாமதும், வெய் சீர்ப்பத்
கசாவிதும் சிவந்திடுவானே இறுக்கவும்.

4. சீக்கர் செக்கம் கோல் சீர்ப்பத் சேர்த்து,
தண்ணீர் கலக்கவும். கசாவு இவ்வகாதி, பாத்நிரல்-
தில் பக்கங்களை குட்டாமல் கல்குடிப் சீர்த்ததும்,
குத்திரிப் பாதாம் பருப்புகளைக் கலந்து, வெய் தடவிய
தட்டில்களில் பாய்வும்.

5. குளிர்த்ததும், குதிரைப்பாடக வெட்டவும்.

பிரவுன் ஃ போலஸன் பென்டென்ட் கல்கம்புளன்
செக்கர், பட்டகம் ஆகியவற்றை அறிமுகப்படுத்த-
தவும் பொருளாகியதாகவும் ஆக்குகின்றது. (இரண்டு
கோப்பை சாதம் பதவுக்கு 1 டேசின் ஸ்டீக் போது-
மானது). குகைமுனை கசாவுபிற் குட்டி, சீரேவி ஆகிய
வற்றைக் கெட்டிப்படுத்த தயாரிக்கும் உதவும். பிரவுன்
ஃ போலஸன் கல்கம்புளன் இவ்வுருவகங்கள்,
கோலாஸின் ஆகியோருக்குத் தேவையான
ஆரோக்கிய ஸ்டீக்கையும் சித்திதது. இது அருமைபரன்
மொருக்கலிசிறுத்து சித்திதது கசாத்துடன் பக்குவப்
படுத்தப் பட்டதால், கல்கம்புளன்களில் கிணறு
சித்திதது.

உங்கள் வாரியகம் முன்னிட்டு 440 சீரன்
டயூக்கஸிதும் கிடைக்கின்றது.

இவ்வகைப் பதில் பக்குவ குகை தரும் தெ. 2. இன்னொரு ருத்திக்கு எழுதப்படும்.
தயவு செய்து கல்குடி குகை பக்குவ குகை வெட்டை ஆக்கிதும் / இத்தி / கல்காதி /
தயிர்/செதுமான/பென்டென்ட் / குதிரைத்தி / கல்காதி / கல்காதி / கொதிக்க இவ்வகை
அதுபய வேண்டுமிதன்.

கொள்...

குகை...

இக் கல்கம்புளன் பூர்த்தி செய்துஅதுபய : பண்ணிதது. கல்காதி/கெட்டி,
கல்கம் பாதகம்/கல்கம்புளன் (இத்தியா) கொ. கி. - குதிரைத் துதவும், கல்காதி
செரு. (கல்கம்-1. (கல்கம்).

ச.2

இதுவேயே இன்னும் பண்ணகல்கம் திசுப்பாடகப்படுத்த தரன் செய்து உங்கள்
குதிரைத்திரைப் பதிலிடுவானே. கிணறுத் திசுத்திரை கல்கித்து கல்கம்புளன்

**கல்கன் பதாடக்டில் கல்கம்புளன் (இத்தியா) கொடுகோட் கி...
குதிரைத் துதவும், கல்காதி செரு, கல்கம்புளன்-1. (கல்கம்).**

கல்கம்புளன் கிணறுத் துதவும்: பாத்நிரல் ஃ கல்கம்புளன், கல்கம்புளன், கல்கம்புளன்.
கல்கம்புளன் கல்கம்புளன் கிணறுத் துதவும்.

வி.ஜி.பி. யால் உருவாக்கப்பட்ட தவணைத் திட்டம் ஏராளமான மக்களுக்கு உதவுகிறது.

மேலும் மேலும் அதிகமான மக்கள் விஜிபிபிள் கலபத் தவணைத் திட்டத்தால் பயனடைவீரார்கள் என்றோரும் கலபமாகப் பொருள்கள் வாங்கும் வாய்ப்பு, தயாரிப்பாளர்களில் யினைக்கே தரும் தளிக்கிறப்பு, வாங்கிக் கொள்ளும் பணம் செலுத்தும் முறை, தேக்கிட்டுத் து வாய்க் ஏராளமான பொருள்கள், உத்தரவாதமுள்ள தரமான பொருள்கள், கிறப்பிக்கும் பிறதும் திருப்பிவளிக்கும் சேவை.

இத்தகிக்கும் மேலான வாங்குகையாளர் பெறும் மன பிறதவு.

வி.ஜி. பன்னீர்தாஸ் & கோ.

காநாயகப்பட்டை, சென்னை-15. போன் : 442333

கிடை திருகா, சென்னை-17. போன் : 440246

புதிய தோட்டம் :

27, அதனை பஜார், மதராஸு-3. போன் : 53814

VGP

NAS-17A

இரண்டு மட்டத்துக்கு மேலான மக்களுக்கு சேவை புரியும் கனிக் திறப்பு.

உடுத்தி-
விட்டாலோ
உல்லாசப்-
பெருமதம்...

பாவரீஞ்ஞ

வசுத்தியியின்

வாயில்கள்

அன்றாடம் உடுப்பதற்கும்,
எல்லா விரேஷ சந்தர்ப்பங்களுக்கும்
உகந்த துணி. கவர்ச்சியான அணி.
இலேசானது சுருங்காதது.
நேர்த்தியிக்க டிசைன்கள்
பாலரீஞ்ஞ வாயில்களுள்
மேம்பட்டது.

வசுத்தியி
யின்
கம்பனி
விநியோக
கூடியது

உயர்ந்த துணிகளின்
உன்னத சின்னம்

விநியோக ஏஜென்டுகள் :
ஏம்மோ கரேஜிஸ், கோயம்புத்தூர்-1,
வெங்கடேஷ் வஸ்திராலாயா, சென்னை-1.

நாடல் கோயம்புத்தூர் :
17193, ஏம்மோக்கா வீதி, கோயம்புத்தூர்-
387, பெயின் ரோடு, கோலிம்பட்டி.

தேவநியோக விநியோக நிலையம் :
எஸ்.பி. எஸ். எஸ். கிளாஸ் ஷாப்,
11-12, கிருகத் சித்திரா வீதி, மதுரை.

கந்தன் துதிச்சிந்த்ரு

சூரபலக வீடுகொண்ட ஞான - சிவ,

ஆதிக் வேண்டிக் குதவையா - உடக,

ஏறாய் தேர்த்து மாதுடனே வேறேறித் து

வருவாய் நுயி விவாய்.

தந்தைக்குப் தேர்ப்பெய்த மானா - உயர்,

கவாயின தன்னவனார் ஜா - உணர்

சத்தையகிற் றோடுநீனம் தொத்தறிதேன் ஞானந்தன

நதவாய் அருள் ளிவாய்.

தீருப்பாய் சிவபதிக்குகனே - சிவ

இசைவயது வாழ்த்தித் தனே - உண

வீடுப்புகனே வேண்டுநீநேன் தெய்வமயர் போக்குவாய்

வேடி நேன மானா

சாலைவாய்க் கோயிலுரை கோனே - குற

கேனவேந்தி மானிங்கு கோனே - இர

பாடுகனாக் காதுவு வாருமின்ன உகனவகிடை

அத்தா சிவ வாததா.

நீதுவானை குடிவாய் மணிவே - வானத்

நீடுப்பது மானித்தித் தனவே - வானி

நீடுத்தண்டம் அதவையுட சீதுடனே தானித்த

சீவா வடி வேனா.

பழமுதி கோனதருள் வழிவே - மக்கள்

பாவத்தனாய் போக்குமதனீர் பொருளே - உண

தொழுவதனோர் இன்பமிக்கொடு களிதவையுத் தோனதருள்

துதித்தேன் பதம் பேத்தேன்.

குன்றதொழும் ஆடகமையும் குறா - தனம்

கோடிக்கோடி வாய்அருளுய் அனா - மன

மன்றிதுநி வையத்தினம் நானவனங்க நியருளவாய்

முருகா நீடு மருகா.

— கவி கா. மு. ஷெரீப் —

THE NEW INDIA INDUSTRIES LTD.

Registered Office: Jetalpur Road, BARODA

Makers of

PHOTO PAPER

BROVIRA

- for enlargements

LUPEX

- for contact prints

COPYLINE R 90 - for document copying (camera)

COPYLINE C 90 - for document copying (contact)

In collaboration with:

Mrs. Agfa - Gevaert Aktiengesellschaft, Leverkusen
West Germany

Factory:

Bombay - Agra Road

Mahad, Bombay - 90

Bombay Office:

Industrial Assurance Buildings

Opp. Churchgate Rly. Station, Bombay - 20

மூல நோயை

முதலில் கவனம்
நடமபிகளையான

ஹெபடீட்டை

உபயோகித்து

நிவாரணம்

அடையுங்கள்

— நோ

சிகிச்சையையே

கருங்கள்

மூல நோயை
முதலில் கவனம்

அருண்

மூல நோயை

முதலில் கவனம்

அருண்

மூல நோயை

முதலில் கவனம்

அருண்

நடிகை கதை

“ஏன் கமலா! டிக்கட்டான் வாங்கி”
புரேம் இன்னும் ஏன் இப்போது திற்கிறார்?
வாயைப் திறை! குக்குகளே போய் உட்காரலாம்.”

“இருங்க அதைத் தெரிந்து டிக்கட்டான்
கொடுத்தது அவருக்கு டிக்கட் விடைக்கய்யே.
அதுக்குத்தான் உங்க சிறிசு போலிருக்கார்!”

“அட பாவமே! அப்போ நீங்க ரெண்டு
பேரும் பார்த்துட்டு வாங்கலாம்! நான் விட்டு
கூப்பி போனேன்.”

“நல்லா இருக்கே நீங்க சொல்வது? நான்
வருவதுக்கு அப்போதும் வந்திருக்கேன்.
உங்களை விட்டுட்டு நான் மட்டுமே போகிற
தாயது?”

“அப்போ நான் ரெண்டு பேரும் மட்டுமே
போலிட்டு வந்துடலாமே! அவன் விட்டுக்கூப்பி
போகட்டுமே!”

“நல்லாயோ! அவர் இவ்வாறும் சிவியாவுக்கு
பொலிபெறுதா? ரே... ரே... கூடாது.”

“எம்மடி அசையாமாயிருக்கு நீ சொல்வது?
ஒவ்வொருத்தி தனியா சாணையெல்லாம்
கத்தி உலக்கையெல்லாம் விளக்கு வாய்க்காது. நீ
என்னடா ஒரு தனியார் சிவியாவுக்குப்
போகக் கூடாதாம்?”

“இப்போ அதைத் அவர் இவ்வாறும் நான்
தனியா வலியெழும் போறதில்லே! போன
வாரம் கூடேரி இன்னும்... தெரிஞ்சவர்க்கு
தொத்தரவு போதுக்கு முடியாமல் அவங்க
கொடு விளையிட போலி... மெ... பண்
டாப்பா போறேன்னு ஆசைக்குது. அரை
மணி கூடக் கூடேரையை ரசிக்க முடியலையே.
திருப்பிட்டேன்.”

“அசையாததான் இருக்கு ரே! அத்தக்
காலத்திலேதான் நான் பந்த பந்த அப்படி
அப்படி இருந்தோம். ஆண்டிரே தனியா
யில்லாம படி இறங்குவதும்தான் உப்பாக இருந்
தது. இத்தக் காலத்திலும் இப்படியா?”

“கூடத் தெரியலே ஒன்று கூடக் கூடாது
ஒருக்கூட அவர் இவ்வாறும் நான் விளைய
மாட்டேன். அக்கம் பக்கத்திலே வேண்டி
மாண்பு கேட்டுப் பார்ப்பதென்கிற அவங்களை
கூடக் கேலி செய்கிறார்களே. என்ன செய்ய
துது? அப்படியே பழகிப் போகக் காண்கு!”

“என்னமோ கமலா! சொல்றேன் தனியா,
ஒவ்வொருத்தி சீக்கி சிவியாக்கண்டு ஆண்
யில்லாம மாடிரி ‘டாக்டர்’னு நடந்துகிட்டுத்
தனியாப் போற தனியா இருக்கு! சா!

கத்திட்டுக் கூடவே கட்டிவைக்கவும் அதைத்
கவனித்துக் கத்தி எவ்வளவு அழகா இருக்கு!
கொளையமா இருக்கு! அதுதான் குடுயார்
பெண்ணுக்கும் நல்லது...”

“அடேடே! அவருக்கும் எப்படியோ டிக்கட்
கட் விடைக்கட்டுது போலிருக்கே! அப்பாடா!
இப்பத்தான் நிம்மதியா வீடுக்கு, வாங்க
அத்தை. உன்னே போகலாம்!”

“ஏன் கமலா, அவருடைய ‘டிக்கட்டை’
மட்டுமே வாங்கிவிட்டிருக்கே! அவன் வையி
லேருத்து அழை குழந்தையையும் வாங்கிக்கக்
கூடாதோ? பாவம்! அப்போ டிக்கட் அழை
குழந்தை தனியா அவன் கமத்துக்கிட்ட
இருக்காரே!”

“சீக்கிரம் வாங்க அதைத்! அப்போ
யிளக்கை அளக்கிடுவாங்க, அவருக்கு ‘சீட்’
பிடிக்க வசதிக்குதா குழந்தை தூங்கிப்பூலம்
வருவா... அப்பாடா என்ன இப்பத்தான்
மனசு நிம்மதியாகக் காண்க! அவருக்கு டிக்கட்
விடைக்காமத் திரும்பிப் போலிடுவாரோ...
இத்த அழைக்குப் பிள்ளை என்னப் படம்
பார்க்க விடாமப் படுக்கிண்டு இருப்பானே
என்று தனிக்கப் போலிட்டேன்...! இனிமேல்
நிம்மதியாப் படம் பார்க்கலாம். எதுக்கு
அத்தை இப்படித் தெருவல் பார்த்து நின்
னுக்கிட்டு இருக்கீங்க?... உங்க பிள்ளை வரு
வார் அப்போ. பாலுக்களோட இப்படித்
தொன தொனத்து அழைக்கிட்டு இருக்கிற
குழந்தையையும் வக்கக் அவர் மட்டும் இல்
லையென்று என்னைப் படம் பார்க்கவே விட
மாட்டான் உங்க அருமைப் பேரன்! இய
தே... இத்த அவன்னைக்குத்தான் நான்
அவர் இவ்வாறும் தனியா விட்டை விட்டுக்
கேற இறங்குகிறேன் இப்போ...”

“உங்க விட்டுக்கு வேங்கடா சிவியாக்கண்டு!
என் வரட்டுமா?”

“முதலில் ரூ. 25 கொடுத்த அப்பிதெயன் பாரம்
வாங்கிப் பார்த்தைக் கட்டணம் ரூ. 18-ம் இண்டர்வியூ ரீஸ்
ரூ. 24-ம் கட்டணம். தெரிஞ்சு, டிபார்ட் ரூ. 500,
கச்சரிக்கை டெபார்ட் ரூ. 100 கட்டணம். அப்போ
கூட 4 வருஷம் வேங்கடா பார்த்தணம். பத்திசுக் காலத்திலு
மாதம் ரூ. 4 மெயன் தருவோம். பரிமெயன்ட் ஆன்
பித ரூ. 6 தருவோம். உங்களுக்கு என்ன?”

நேரம் பின்பு, மலர்ச்செய்தல் சம்பந்தமாக
நேரம் மலர்ச்செய்தல் மலர்ச்செய்தல். அது
கருநாடகம் மலர்ச்செய்தல். மலர்ச்செய்தல்
மலர்ச்செய்தல் மலர்ச்செய்தல். மலர்ச்செய்தல்
மலர்ச்செய்தல் மலர்ச்செய்தல். மலர்ச்செய்தல்
மலர்ச்செய்தல் மலர்ச்செய்தல். மலர்ச்செய்தல்

[illegible][illegible]

அழகாக ந. தத்துவங்கள்
 ஐயுமில்ல. அப்போது
 அமைதிப்பாதை-தத்துவம்? அது
 உலகம். - அப்போது நான்
 உலகம்.

சுமாரன், தாகவன், குந்தர்
சேவியன், செவியன், செவியன்,
அவர்கள் 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833,

அருத்தமா

क्या कहें ?

இப்பொழுது இவர் தமது வேலைகள் அனைத்தையும் செய்ய ஒரு டிராக்டர் வைத்திருக்கிறார்

காரணம் யூகோ பாங்க் பண உதவி செய்தது

யூகோ பாங்க் பண உதவித் திட்டத்தை
பயன் படுத்திக்கொண்டு இவர் களை
விவசாய முறையிலிறங்கியுள்ளார். இப்
பொழுது விளைச்சலும் அதிகம், வரு
மானமும் அதிகம்.

யூகோ பாங்க் பல வழிகளில் உதவுகிறது.
அதனால் டிராக்டர்கள், உபகரணங்கள்,
பம்ப செட்டுகள், தரமான விதைகள்,
உரங்கள் வாங்கலாம்.

விவசாயத்துக்கு அருகிலுள்ள பாங்க்
கிளையுடன் தொடர்பு கொள்க.

யூகோ பாங்க் வளம் பெற
வழி வகுத்தளிக்கின்றது

தலைவர் ஆர். வி. கங்கரத்தா

UCO-13/78

‘செங்கப்பாண்டி’ உலகெங்கும் அறிவிக்கப்பட்டு, கம்பெனங்கள்
பாத்திரங்களாக ஒரு கட்டிட மாண்புமிகு, உலகெங்கும் அறிவிக்கப்பட்டு
விநியோகம் ‘செங்கப்பாண்டி’ ஒத்திசைந்த துறையில்
கம்பெனங்கள் உலகெங்கும் உள்ளது.

1948ம் ஆண்டு முதல் முதல் காலத்தில் இந்தியாவிலிருந்து ஏற்றுமதி
செய்யப்பட்ட ‘செங்கப்பாண்டி’ ஒத்திசைந்த பருத்தி காரை துறையில்
மதிப்பு ரூ. 37,58,845, 1970ம் ஆண்டு முதல் ஏற்றுமதி காலத்தில் ஏற்றுமதி
செய்யப்பட்ட ஒத்திசைந்த துறையில் மதிப்பு ரூ. 63,09,980—125%
அதிகமாகும். இது ஏற்றுமதி துறையில் கம்பெனங்கள் உலகெங்கும்
‘செங்கப்பாண்டி’ ஒத்திசைந்த கம்பெனங்கள் துறையில், உலகெங்கும்
ஏற்றுமதி செய்கின்ற உலகெங்கும் உலகெங்கும், ஏற்றுமதி செய்கின்ற
கம்பெனங்கள் ஒத்திசைந்த இந்தியாவிலிருந்து அறிவிக்க செய்கின்ற
தேசம் செய்கின்ற கம்பெனங்கள் ரிசுரிக்கிறது.

‘செங்கப்பாண்டி’ கம்பெனங்கள் உலகெங்கும் உலகெங்கும் உலகெங்கும், உலகெங்கும் உலகெங்கும்
உலகெங்கும் உலகெங்கும் உலகெங்கும், உலகெங்கும் உலகெங்கும் உலகெங்கும்
உலகெங்கும் உலகெங்கும் உலகெங்கும், உலகெங்கும் உலகெங்கும் உலகெங்கும்
உலகெங்கும் உலகெங்கும் உலகெங்கும், உலகெங்கும் உலகெங்கும் உலகெங்கும்

உலகெங்கும் உலகெங்கும் உலகெங்கும், உலகெங்கும் உலகெங்கும் உலகெங்கும்

"என் குழந்தை சீரமைக்கிறான்? நினைந்து நின்று கொண்டு தான் சீரமைக்கொண்டே!"

"பயன்பாடுகளை! பயன்கள் நோக்கம். இப்படி இருக்க வழியைப் பார்த்தால் தான் எங்களுக்கு நெருக்கம் இருக்கு!"

தானே? எப்போதாவது எட்டைப், கப்பல் வைத்து விட்டேனே? இந்த என் கருக்கத்தைக் கவனித்துத்தான் அன்னும் இந்த கண்ணுள் தாடகத்தையே ஏற்படுத்திக் கொண்டு விட்டானே? நான் ஒருவனைத் தேர்ந்தெடுத்தால் அவன் மனிதனாகத் திருவுருவம் வந்திடு. என் பொறுதலும் என் மதிப்பீடு பற்றாதுவதென்பது? திரைத்திரை நம் விட்டுப் பிள்ளையென விதைத்தேனே? ஒன்று போகவில் அல்லவையா ஏதெனும் என்று தேர்ந்தெடுத்தேன்!

எனக்கு விட்டிருக்கவும் பிடிக்கவில்லை. என் மனவிலைய இந்த ஒன்று பிள்ளைகள் தலை ஏன் விட்டு விட்டுச் செல்வக் கூ நம்பிக்கை குறைந்து விட்டது. தேர்ந்த தவறு என்ன? ஒழுகாததன். திரை வந்து தன் தாயை ஒப்புகொண்டால் அவளை மனவித்துவிட்டுப் பிழறியே வெளியே விட்டாயம் இருந்து விடுவது எவ்விருந்தென். ஆனால் அந்தப் பங்க் கொஞ்சம் கூட வருத்தினதானத் தெரிவதென்பது? நானல்லவோ செல்வக் கூடாததெனச் சொல்லிவிட்டதுபோல நடந்துகொள்வதென்!

கார்த்திகைக்காக அன்று விட்டும் மாத் வாலும் மிளிர்ந்தது. மாலிக்குத் தோரணம் 'வா, வா' வென்று அழைத்தது. கண்ணி தெருவின அகம் விளக்குகாவிட்டும் போல் பெரித்கொண்டிருந்தான். அவன் "ஆறு, பக்ஷிக்குப், பதினெட்டு" என்று என்னை லுபித தவிர, என்னை ஏதெடுத்தும் பார்த்த வில்லை.

தான் உன்னை போய்ச் சட்டைவைக் கழற் திக் கொண்டிருந்தேன். நிமிசென்று அப்பய குமார் ஒடித்தான். எப்போதும் பாரக் கும் மலிவாக வந்த கூடப் பார்த்தவிலை.

"தாதாஜி, தாதாஜி!" என்று என் முகத் தருவிச் செய்து கட்டுவிட்டான்.

"என்னை?" என்று சிறி விழுந்தென் தான்.

"திரைத் திரை செய்த தப்பப் பூசித்துவிட்டது. அதாவது அப்படித்தான் இருக்க வேண்டும். இப்போ, மாயம் பாருவோ, திரைத்திரை என்னவாகிவிட்டது? என்னக்குப் போகும்போது அவரவர் தாய் பாணியைப்போல என்னுள் விடுமே? திரைத்திரை நாய்க்கும், ரோமம் விட்டுப் ஒரே மாதிரி இருக்கிறதல்லவா? அதனும் என்னவது தவறு வந்திருக்கிறதே? எட்டைத் தாய்க்கு என்று பற்றிவிட்டிருக்கிறதே? வாரிசு எட்டி என்று சொல்லி என்னவிலை..."

என் குழந்தைகளை வாரிசு பாணியிலேயும் செய்த மாதிரி இருந்தது. "வாரிசுக்குள்" என்று அவர்களை அழைத்து வைத்துக் கொண்டு கணக்கைப் புடித்தேன்.

திரைத்திரை கணக்கில் நீர் தருமிருந்தது. "ஆமாம், தாதாஜி, நான் வங்காளியில்தான் மனக்கருள் என்னுள்விற வழக்கம்" என்று கூறி அகம் என் காலைப் பிடித்தான்.

தவறு பார்ப்பி விட்டது. விட்டும் இருந்த ஒட்டைமும் கிரைந்து விட்டது. நிமிசென்று லுபிதெனதலும் ஆனது போல் என்வோர் மன லும் தெரிவனாட்டி விட்டது.

கார்த்திகைக்காக கொள்கையாகக் கொண் டிருக்கிறேன். திரைத்திரைக்கு வேண்டி தந்த போது. "தாதாஜி, உங்கன் நம்பிக்கையை மீண்டும் பெற்றுவிட்டேனே, அதைவிட எத்திப் பரி உங்கவாக இருக்க முடியும்" என்று கூறி அழுது விட்டான்.

தான் என் மனவிவிடம் பெரித்கொண் டிருக்கிறோது எட்டைக், "நாங்கள் இருந்த குழப்ப நிலை உனக்குத் தெரிவனிலையா?" என்று.

"தெரிவியல் முகம் தானே தெரிவியல்" என்றும், அவன் அழைத்தான்.

"என்னை தெரிவியல் தெரித்துமாய் நீ என வ லாசனாகக் கொணம் போட்டு, பண்டிதனக்கு ஏற்பாடு செய்தாய்?" என்றென் ஆத்திரமாய். "இப்ப எத்திது அதுமே பற்றிக் கொணம்? தங்கன் மனவிதிரைக் கரிவாகத்தான் மதிப் பிடுகிக் என் நம்பிக்கை உனக்கு இருத் தது. தவறு லாசனாகத் தெரிவ வேண்டும் என்று ஆனவ் கவிர, பிரார்த்தித்துக் கொண்டே, அந்தப் பிள்ளைவியல் என்னுடனே இருத்தி உறவாகப்படுத்திக் கொண் டிருந்தேன்" என்று என்மே.

இதைவிட மேலான பரிசு எனக்கு மட்டும் கொடுத்துமாய் அதுதான் தான் காய் விட்டு ஒன்றும் உறவிலே, சித்திதேன்.

இன்று அனதபெய்க்காய் அனத போட்டுக் கொண்டு திரைத்திரை, என் மிளிர் அனதத் தைத் தடுத்து விட்டேன்.

"ஆதாரம் பண்டிதவிட்டு அனதனக்கு லுபிதெனம், தானும் என்னிதந்துக்குக் கொஞ் டன் லுபிதெனம் துரவிவெண் மாய தென்ப் பத்தித்தி" என்று.

"வாரிசுக்குள்..." என்றுதான் தான் சிறித் துக்கொண்டே.

"நம் பணியை குடும்பத்தின் வேலைத்துக் கைத்தான்" என்று என்மே, பதின் புக் குறுவனுடன்.

அன்னுடன் ஒப்பக் கொண்டது போல எதிர் விட்டும் கையன் கொஞ்சுத்திப் பூவானம் செய்யக் கவார்த்து மனவிவனாக லுபிதெனப் பித்தியை.

ஸ்விஷ் கொண்டு ஷேவ் செய்து கொள்பவரை
ஒருக்காலும் தோற்கடிக்க
முடியாது.

அதன் பாலிமர் பூச்சு கொண்ட
மல்டி-பேஸ்ட் ஓரம் காரணமாக,
3 ஸ்விஷ் பிளேடுகள், 5 பிளேடுகளுக்குச்
சமமாக உழைக்கின்றன.

★ இக் குறியிட்ட
கடிதம்
கு. 15/-
மிகப் பெறுவதும்.

இலக்கண கொண்டபடி விட்டது, ஏதாவது
பொறுத்தவரையில். என்னென்று நான்
இந்த விதமாகத்தான் இந்த வாராகக்
கொண்டபடி போனேன். ஏமாற்றும் துணிக்கூட
ஏற்படவில்லை எனக்கு!
சென்னை-34
28-11-70 குடும்ப நெருக்கம்

அண்ணாநல்ல வடிமான வரி இலக்கண
இரண்டு 'வாரம்' சிலக் கொண்டாடிவது. வரி
கொடுப்போருக்குத் திருப்பிக் தரவேண்டிய
தொகை மட்டிலும் இரத்தினம் அங்கக்
கொடுக்க, "பணம் திருப்பிக் தரும் வாரம்"
ஒன்று வருமான வரித் தண்டனக் காலம்
பார்க்கப்படாமல் பாக்கி நின்று அந்தவருக்கு
பாபம் செய்ய "பாக்கி சாக்கி வாரம்" மற்
றொன்று (Refund Week and Arrears Week).
பத்திரிகைகளில் இவை பற்றி அறிவிப்புகள்
வந்திருந்தன.

நான் உடனே வருமானவரித் தாக்கீதாலைத்
தூக்குப் போனேன். "ரிசைவ்ஸ் டீக் என்று
போட்டிருக்கிறதே, வாரம் பார்க்கு!" என்று
"விசாரணை"யில் போட்டேன். ஓர் அமைத்து
அமைத்துப் போனாகும். அங்கிருந்த பணம்
என்னைப் பத்திரிகை பிறகு எனக்குச் செ
ய்வண்டிய நூலில் இருபத்தெட்டுக்காக ஓர்
அதிகாரியைப் பார்க்குமாறு சொல்லுகிறார்.
"ஒரு மூலம் தாப்பத்து தானாம் அதை"
என்று அடைவாளாம் கூடுதல் அங்கு செல்
வேன். அங்கு நாதகாலி மட்டுமே இருந்தது.
விசாரித்தேன். பிழை ஒருவர், "ஆர்வம்
வெறு ஓர் ஆர்வமே பெரிக்கொண்டிருக்க
ிறது சாரி!" என்றார்.

என் மனவிலையில் வருமான வரிவைத் தண்ட
னையில் ஒரு தவறு நோத்திருந்தது. கு. 116
வரி என்பதற்குப் பதில் கு. 123 தரவேண்டு
மென்று போட்டிருந்தது. அதைக் கட்டிக்
காட்டிக் திருத்திக் கொள்ளலாமே என்று
குறிப்பிட்ட அந்த அதிகாரி என்விருப்பம்
என்று விசாரித்தேன். "நானாவது காட்டினால்
போல்கள்" என்று பதில் கிடைத்தது. நான்
வது மாதிரியில் "ரிசைவ் டீக்" என்று போட்டு
போட்டுக் கொண்டு ஒரு மேலாதிக்கப் பிழை
இருவர் அமர்த்தித்தார்கள். என் ரிசைவ்
வைச் சொன்னதும் அவர்கள் எதையோ
குறித்துக் கொண்டு என்னை ஓர் அமைத்து
அனுப்பி வைத்தனர். அங்கிருந்த பணம்
ஒருவர், "ரிசைவ் குறிப்பிடுமே 'செயல்' இங்கு
இல்லை" என்று கூறி வேறு ஓர் அமைத்து
அமைத்துப் போனார். அங்கு ஒரு நாதகாலி
வைச் கட்டிக்காட்டி, "நீங்கள் சத்திக்க வேண்டிய
படியும் இங்கு வந்து உட்காருவார். அமைத்து
வேண்டுகள்" என்று சொல்லி விட்டுப் போய்
விட்டார்.

ஆக, பணம் திருப்பிக் தரும் வாரத்துக்காக
ஒரு வார நாதகாலியையும் பாக்கி சாக்கி
வாரத்துக்காக மற்றொரு வார நாதகாலியை
யும் தரிசனம் பண்ணிவிட்டு வந்தேன். எனக்கு
ரோம்ப சத்தோஷம்! இந்த இரண்டு வாரங்
களையும் வேறொருவரை வருமான வரி

★ பண்ணினதும், கண்ணாடிகளிலும் திராவிட
மூலமேற்றக் கழகத்தின் மாணவர் பிரிவு
களாகத் தொகுக்க வேண்டும் என்று முதல்
அமைச்சர் திரு கருணாநிதி தம் கூ. விவரர்
சபையில் தெரிவித்திருக்கும் போதிலே மிகவும்
கண்டனத்துக்குரியதாகும்.

மறுபின்பும் மட்டும் மூலமே வணம் செலுத்திப்
பட்டம் பெற்றுப் பிற்கால வாழ்வை தயவு
முறையில் அமைத்துக் கொள்ள உதவும் பரு
வம் மாணவப் பருவம். அவர்கள் கவனம்
மறுபின்பும் மட்டுமே இருக்க வேண்டும். நான்
நாயகக் கொண்டாடுகள், நூலதானம் இவற்
றும் முறை போன்றவற்றைக் கற்பிக்கலாம்.
ஆனால் அரசியல் நோக்கி அவர்கள் கவனத்
தைத் திருப்புவது அவர்களை எதிர்பார்த்ததை
மிகவும் பாதிக்கும். இது எனது அனுபவத்தில்
கண்ட உண்மை. நான் சென்ற ஐந்து ஆண்டுகள்
அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில்
படித்தேன். அங்கு ஒப்பீசர் ஆண்டும்
மாணவர் கவுன்சில் தேர்தல் நடக்கும்போது
காங்கிரஸ், தி. மு. க., கம்யூனிஸ்ட் என்று
ஒவ்வொரு கட்சியின் சார்பாக வேட்பாளர்
நின்று. இதன் காரணமாகக் கட்சிப் பூக்கள்
ஒதுபட்டு மாணவர்களிடையே கைகலாப்புப்
பாறாமை ஏற்பட்டுப் பல்கலைக் கழகம் தாற்
காலியமாய் மூடப் போகின்றது. எனவே
மாணவர்களின் பார்ப்பும் பாதிக்கப்பட்டிருக்க
ிறது. இதற்கு நிலம் இன்னும் சில கம்யூனி
ஸ்டினும் உவந்து.

இத்தகைய சூழ்நிலையில் தி. மு. க.யின்
மாணவர் பிரிவைத் தொடங்க வேண்டும்
என்றுபோதிலே எரிவிற கொள்ளியில் என்
மேல் சுற்றுலாத்திரிகைப்பாடும். அடுத்த
பொதுத் தேர்தலில் தங்கக் கட்சிக்கு
மாணவர்கள் ஆதரவையப் பெறுவதே இந்த
போதிலேயே மூலமே நோக்கம். இவர்களைப்
விடப்பற்றி மற்றக் கட்சிகளும் மாணவர் பிரி
வைத் தொடங்குவதில் என்னவது!

கடல் மணம் கழற வேண்டிய இடம் எவ்விதக்
கூ. சுகம். அங்கு அரசியல் நூற்றாற்றத்தையப்
பரப்ப வேண்டாம்; கவனமெடுத்துக்காண மாண
வர்களிடம் பரிபாக்க வேண்டாம்.

[தில்லிப்புக்தா].

3-11-70

ஆர். சமுதாசன்

இந்தப் பகுதியில் ஓர் அன்பர் பரிசுக் சீட்
கடல் கழிக்கும்தான் முதலில் ஆரம்பித்தது
என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அது தவறு.
முதலில் ஆரம்பித்தது பேரன் அரசுதான்.
அதற்கு முன்னரே அது ஆதரவுடன் ஒரின்னா
யில் ஆரம்பித்து நடந்து வந்தது.

குடும்ப நெருக்கம்

18-11-70

டி. என். தோராமன்

ப்ரிண்டுகளில் புது வேகம்!

இதையே தவிர்த்து எந்த கண்கள்!
சொல்லுகிறீர்கள் நிறம்பாத வாட்டின்
[பெட்டி] (காட்டி) வழங்கப்படும் வியர்
பூட்டுத் தெய்வின் (பாட்டி), கிண்கிணம்
பூட்டுத் கிண்கிணம் பெண்ணை உண்க
பூட்டிப்பூட்டுத் புறப்பூட்டு கண்கள்!

பாம்பே டையிங்

அன்றும் இன்றும் சிலருக்கு அதே இளந்தளிர் மேனி!

பியர்ஸ் சருமக் கழி...கன்னிப் பருவக் கழி